

PRILOGA 1:

Številka: IPP 007-380/2015
Ljubljana, 21. avgust 2015
EVA: 2015-1611-0020
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku - predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ...pod točko ... sprejela naslednji
SKLEP
»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (EVA 2015-1611-0020) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.«
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE MAG. DARKO KRAŠOVEC GENERALNI SEKRETAR
Priloga:
<ul style="list-style-type: none">– Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku
Sklep prejmejo:
<ul style="list-style-type: none">– Državni zbor Republike Slovenije– Ministrstvo za finance– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">– mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance– Martina Verbančič, vodja Sektorja za splošne davčne zadeve in analize, Ministrstvo za finance– Milena Krnec Horvat, sekretarka, Ministrstvo za finance– Katja Dvanajščak, svetovalka, Ministrstvo za finance
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Martina Verbančič, vodja Sektorja za splošne davčne zadeve in analize, Ministrstvo za finance

5. Kratek povzetek gradiva:

S predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) se poenostavljajo postopki pobiranja davkov oziroma izpolnjevanja davčne obveznosti za zavezanca za davek in zagotavlja konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje.

Sprejem novele zakona narekuje tudi potreba po spremembi določenih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja veljavnega sistema, predlogov strokovne javnosti ter zavezancev za davek.

Pregleden, jasen, enostaven davčni sistem je učinkovitejši z vidika pobiranja davkov, zagotavlja lažjo uporabo predpisa in večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, zato vpliva na konkurenčnost, je eden izmed načinov boja proti sivi ekonomiji, prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov, zmanjšuje stroške davčnega zavezanca in davčnega organa.

Predlogi se nanašajo na uvedbo novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, ureditev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje poplačilo davčnega dolga, davčno izvršbo, znižanje glob v zvezi s prekrški, ki jih storijo davčni zavezanci pri elektronski obdelavi podatkov, ter podaljšanje zastaranja postopka o prekršku za posebno hude davčne prekrške.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ter prevzema vsebina OECD standarda avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih za namene obdavčenja.

Glavni cilj predloga zakona je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena zavezancem za davek in večja preglednost davčnega postopka. S tem se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva. Predlog zasleduje preprost in pregleden način pobiranja davkov.

S predlogom zakona se uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

Dopolnitve in spremembe ureditve davčne izvršbe z zagotavljanjem minimalnih pogojev za preživetje davčnega dolžnika upoštevajo ustavno načelo socialne države pri opravljanju izvršbe, vzpostavljajo enakost in pravičnost dolžnikov v davčni izvršbi ter zasledujejo hitrejše in večje poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega dolžnika in davčnega organa.

Z uvajanjem novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma se uresničuje načelo gotovosti in seznanjenosti davčnega zavezanca glede izpolnjevanja obveznosti. Sporazum je dogovor med davčnim zavezancem (rezidentom ali nerezidentom, opredeljenim po ZDDPO) in davčnim organom, na podlagi katerega se še pred izvajanjem povezanih čezmejnih transakcij določijo merila za določanje primerljive tržne cene za te transakcije v določenem obdobju.

Z razširjenim področjem avtomatične izmenjave informacij med državami članicami EU in tretjimi državami, podpisnicami Večstranskega sporazuma o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, se zasleduje zmanjšanje stroškov in administrativnih bremen davčnih uprav in gospodarskih subjektov, z uporabo enotnega standarda poročanja in dolžne skrbnosti za informacije o finančnih

računih.

Spremembe in dopolnitve nekaterih določb o davčnem nadzoru in davčni izvršbi zasledujejo večjo učinkovitost davčnega organa.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">– nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja– razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna– razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Finančna uprava Republike Slovenije		2848		230.000 EUR
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, 				

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

8. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA/NE

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave: 1. 6. 2015 (in pošiljanje v medresorsko usklajevanje)

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- **delno**,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance in spletni strani e-Demokracija od 1. 6. 2015, z rokom za pripombe 22. 6. 2015. Ministrstvo za finance je prejelo številne pripombe. Seznam subjektov, njihova mnenja, predlogi in pripombe ter navedba o upoštevanju oziroma neupoštevanju v tem predlogu zakona in razlogi za neupoštevanje so navedeni v preglednici iz priloge 4.

Poročilo je bilo dano

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA/NE

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA/NE

Mag. Mateja Vraničar
Državna sekretarka

PRILOGA 3:

PREDLOG

EVA: 2015-1611-0020

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G) ter Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H).

S predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) se poenostavljajo postopki pobiranja davkov oziroma izpolnjevanja davčne obveznosti za zavezanca za davek in zagotavlja konsistentnost davčne postopkovne zakonodaje.

Sprejetje novele zakona narekuje tudi potreba po spremembi nekaterih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja veljavnega sistema, predlogov strokovne javnosti in zavezancev za davek. Predlogi se nanašajo na uvedbo novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, ureditev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje poplačilo davčnega dolga, davčno izvršbo, znižanje glob v zvezi s prekrški, ki jih storijo davčni zavezanci pri elektronski obdelavi podatkov, in podaljšanje zastaranja postopka o prekršku za posebno hude davčne prekrške.

V skladu z načelom gospodarnosti se davek, ki je prihodek državnega proračuna, ne odmeri, če ne bi presegel 10 eurov, O tem se zavezanca za davek obvesti. Ta ureditev pa ne velja v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti. Pri davkih, ki so izključno prihodek lokalnih skupnosti, gre pogosto za zelo nizke zneske odmere. Tako stroški davčnega zavezanca v zvezi s plačilom te dajatve – provizijo bank – pogosto presegajo višino dajatve. Prav tako tudi stroški davčnega organa (tiskanja odločb, kuvertiranja, vročanja) presegajo višino dajatve.

Odmera davkov, ki so prihodek državnega proračuna, pri katerih se ne vlaga napovedi, se izvaja le pri dodatnem davku od vodnih plovil. Po podatkih Finančne uprave je bilo

skupaj nekaj več kot 3.900 odmer, kjer je bil dodatni davek od plovil nižji od 10 evrov. Davki, ki so izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti in pri katerih se ne vlaga napovedi, so v primerih nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, davka na vodna plovila, davka od premoženja. Skupaj je bilo nekaj več kot 5.700 odmer, kjer davek v zadnjem letu ni presegel 5 evrov.

V skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, je lahko delodajalec tudi fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti. Po sedanji ureditvi se davek in prispevki za socialno varnost obračunavajo in plačujejo v dveh ločenih postopkih, in sicer mora delojemalec sam vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od teh dohodkov in jo davčni organ odmeri z odločbo (ker fizična oseba delodajalec ni plačnik davka), fizična oseba delodajalec pa je zavezanec za obračun in plačilo prispevkov za socialno varnost (dva postopka).

Davčni organ na podlagi veljavnega šestega odstavka 97. člena ZDavP-2 vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila (pobot), pri tem (pobotu) pa mora upoštevati omejitve iz petega odstavka 93. člena ZDavP-2, ki določa, da se preplačilo na račun posamezne vrste prispevka lahko upošteva le za poplačilo istovrstnih obveznosti. To pomeni, da davčni organ ne more pobotati preveč plačanega prispevka z drugimi neplačanimi prispevki ali davki.

Določbe o davčni izvršbi niso v celoti skladne z rešitvami, določenimi v zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje, zato jih je treba poenotiti.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ter prevzema vsebina OECD - enotnega standarda avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih za namene obdavčenja .

Davčni organ po veljavnem 268. členu ZDavP-2 ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi, če dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu ne presegajo zneska splošne olajšave po zakonu, ki ureja dohodnino, ali dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavil posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 evrov. Zaradi znižanja posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela na 75 % zneska splošne olajšave se davčnemu zavezancu sestavi informativni izračun dohodnine oziroma je ta dolžan vložiti napoved, če izpolnjuje pogoje za priznanje študentske olajšave in njegovi dohodki za študentsko delo presegajo 75 % zneska splošne olajšave po zakonu, ki ureja dohodnino. Veljavna ureditev pomeni za davčnega zavezanca administrativno breme, ker mora vlagati napoved za odmero dohodnine, če želi uveljaviti vračilo preveč plačanega davka.

V letu 2013 je imelo v skladu z Zakonom o dohodnini obdavčljive dohodke 1.667.241 davčnih zavezancev, medtem ko jih je med njimi imelo aktivne dohodke, torej tiste, ki jim je odmerjena dohodnina na letnem nivoju, skupaj 1.662.110. Informativni izračuni dohodnine pa so bili sestavljeni za 968.269 zavezancev oziroma okoli 58 % davčnih zavezancev. To pomeni, da 693.841 davčnim zavezancem ni bila odmerjena dohodnina na letni ravni.

Podrobnejša analiza po posameznih virih dohodkov nam pokaže, da je bilo v letni odmeri dohodnine zajeto le okoli 27 % dohodkov iz naslova pokojnin iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Namreč izmed dobrih 637 tisoč zavezancev, ki so imeli dohodke iz naslova pokojnin, je bilo v letni odmeri dohodnine zajetih le nekaj

več kot 131 tisoč zavezancev. Pri tem pa pri večini teh zavezancev niti med letom ni bila obračunana akontacija dohodnine.

Roki, določeni za vlaganje napovedi, so v ZDavP-2 določeni različno (npr. napovedi za dohodke iz zaposlitve, če dohodka ne izplača plačnik davka, dohodke iz drugih pogodbenih razmerij in pokojnin, napovedi za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka, napovedi za odmero dohodnine od dohodkov iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem), kar pri zavezancih za davek nemalokrat povzroča zmedo. Enotnejša in sistematičnejša določitev obveznosti zagotavlja lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti in s tem pravno varnost davčnih zavezancev. Davčne obveznosti davčnih zavezancev so bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za stabilnost in zanesljivost njihovega ravnanja.

Predlog zakona vsebuje tudi posamezne redakcijske popravke, ki so potrebni, da bi se izognili nejasnostim in težavam pri izvajanju.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena zavezancem za davek in večja preglednost davčnega postopka. S tem se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva. Predlaga se preprost in pregleden način pobiranja davkov.

Pregleden, jasen, enostaven davčni sistem je učinkovitejši z vidika pobiranja davkov, zagotavlja lažjo uporabo predpisa in večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, zato vpliva na konkurenčnost, je eden izmed načinov boja proti sivi ekonomiji, prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov, zmanjšuje stroške davčnega zavezanca in davčnega organa.

S predlogom zakona se uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

Dopolnitve in spremembe ureditve davčne izvršbe z zagotavljanjem minimalnih pogojev za preživetje davčnega dolžnika upoštevajo ustavno načelo socialne države pri opravljanju izvršbe, vzpostavljajo enakost in pravičnost dolžnikov v davčni izvršbi ter omogočajo hitrejše in čim večje poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega dolžnika in davčnega organa.

Z uvajanjem novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma se uresničuje načelo gotovosti in seznanjenosti davčnega zavezanca glede izpolnjevanja obveznosti. Sporazum je dogovor med davčnim zavezancem (rezidentom ali nerezidentom, opredeljenim po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb) in davčnim organom, na podlagi katerega se še pred izvajanjem povezanih čezmejnih transakcij določijo merila za določanje primerljive tržne cene za te transakcije v določenem obdobju.

Z razširjenim področjem avtomatične izmenjave informacij med državami članicami EU in državami, podpisnicami Večstranskega sporazuma o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, se želi doseči zmanjšanje stroškov in administrativnih bremen davčnih uprav in gospodarskih subjektov z uporabo enotnega standarda poročanja.

Cilj sprememb in dopolnitev nekaterih določb o davčnem nadzoru in davčni izvršbi je večja

učinkovitost davčnega organa.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na enakih načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov,
- načelo tajnosti podatkov.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

- I. odprava administrativnih ovir za davčne zavezance,
- II. določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga,
- III. davčna izvršba,
- IV. uvedba novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma,
- V. prenos direktive in enotnega standarda poročanja,
- VI. drugo.

V nadaljevanju so predstavljene pomembnejše vsebine posameznega sklopa.

- I. Odprava administrativnih ovir za davčne zavezance
 1. Določitev enega transakcijskega računa tudi za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost. Davčnemu zavezancu ne bo več treba za namene opravljanja dejavnosti imeti ločenega transakcijskega računa. S tem se znižajo stroški vodenja ločenega plačilnega računa (bančne provizije).
 2. Določitev plačnika davka za dohodke v zvezi z delovnim razmerjem, če so delodajalci fizične osebe v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih. Delojemalcem v teh primerih ne bo treba več napovedovati dohodkov. Po veljavni ureditvi obračuna prispevke fizična oseba – delodajalec, davke pa delavec napove sam, po predlagani ureditvi pa ima vse obveznosti delodajalec.
 3. Razširitev možnosti pobota davkov in drugih nedavčnih denarnih terjatev s preveč plačanimi prispevki ali davki. Davčni organ bo lahko pobotal preveč plačane prispevke z davki in tudi z drugimi neplačanimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi (globe, stroške postopka itd.) s preveč plačanim davkom ali preveč plačanimi prispevki. Tako se prihranijo stroški izvršbe za davčnega zavezanca in zagotavlja večja gospodarnost davčnega organa pri poplačilu davčnega dolga.
 4. Davčnemu zavezancu ne bo več treba vlagati zahteve za vračilo davka, ki je prihodek občinskega proračuna, če občina ne zagotovi vračila. S predlogom se želita doseči gospodarnost in hitrost pri vračilu davka.
 5. Določitev enega oziroma enotnejših rokov za vložitev napovedi za dohodke iz

zaposlitve, če dohodka ne izplača plačnik davka, dohodke iz drugih pogodbenih razmerij in pokojnin, napovedi za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka, napovedi za odmero dohodnine od dohodkov iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem (npr. napovedi se vlagajo do 28. 2., 15. dne v mesecu ali 15. dan od dneva izplačila). Enotnejša in sistematičnejša določitev obveznosti zagotavlja lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti in s tem pravno varnost davčnih zavezancev. Davčne obveznosti davčnih zavezancev so bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za stabilnost in zanesljivost njihovega ravnanja.

6. Davčnemu zavezancu se poleg uveljavljanja normiranih stroškov omogoči že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine uveljavljanje dejanskih stroškov prevoza in nočitev tako, kot to velja za vzdrževane družinske člane. Po veljavni ureditvi lahko davčni zavezanci te stroške uveljavljajo šele v ugovoru na informativni izračun dohodnine.
7. Zavezancu za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za določitev davčne osnove za proizvodnjo vina oziroma oljčnega olja iz lastnega pridelka ne bo več treba prijavljati parcelnih števil zemljišč vinogradov oziroma parcelnih števil zemljišč. S tem se odpravi administrativna ovira za davčnega zavezanca, namenjena evidentiranju obsega proizvodnje vina in oljčnega olja. Davčni organ bo pridobival podatke, potrebne za odmero, iz podatkov GURS.

II. Določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga

1. Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih. S tem se rok odplačevanja usklajuje z določbami Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Predlagani način omogoča premostitev likvidnostnih težav davčnemu zavezancu, ki še ne izpolnjuje pogojev za prisilno poravnavo ali stečaj.
2. Podaljšuje se obdobje, v katerem so davčnemu zavezancu dane dodatne možnosti, ki mu olajšujejo poplačilo davčnega dolga, če davčni zavezanec predloži ustrezeni instrument zavarovanja (možnost plačila davka v največ 24 mesečnih obrokih).
3. Pospešitev postopkov odloga oziroma obročnega plačila davčnega dolga, ki je v interesu davčnega zavezanca. Davčni organ v sklepu, s katerim bo zahteval zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti, ne bo določil vrste zavarovanja.

III. Davčna izvršba

1. Določitev obveznosti za banke oziroma hranilnice, da davčnemu organu obvezno predlagajo podatke o obstoju depozita in višini ter zapadlosti sredstev dolžnika iz tega naslova. Davčni organ se bo na podlagi tega podatka odločil, ali bo nadaljeval davčno izvršbo na druge, za davčnega zavezanca manj ugodne in praviloma dražje predmete davčne izvršbe (premičnine, denarne terjatve, nepremičnine, vrednostne papirje itd.), če vezana sredstva ne zadoščajo za poplačilo davka ali če bi davčna izvršba po sprostitvi teh sredstev že zastarala. Cilj ureditve je večje poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega zavezanca – dolžnika in davčnega organa.
2. Dopolnitve in spremembe določb, ki urejajo davčno izvršbo na premičnine, preprečujejo zlorabe dražiteljev in ponudnikov zarubljenih premičnin, ki v praksi pogosto uporabljajo načine, s katerimi lahko za zelo nizke zneske kupijo zarubljene

premičnine. Predlog omogoča večje in hitrejše poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega dolžnika in davčnega organa.

3. Če je izvršba iz premoženja dolžnika – nosilca kmetije neuspešna, se davek lahko izterja tudi od članov kmečkega gospodinjstva (poročstvo). S tem se določi dodatna možnost za poplačilo davčnega dolga.
4. Uskladitev in poenotenje ureditve z novelo Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ-K) v delu, ki se nanaša na: določitev dodatnih denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti; denarna sredstva, prejeta iz naslova vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela; prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov; prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide), povišanje zneska, ki omejuje davčno izvršbo na dolžnikove denarne prejemke, in sicer s 70 % na 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo; izvrševalec sklepov mora upoštevati omejitve glede varovanega zneska, ki mora dolžniku ostati za vsak posamezen mesec tudi v primerih, ko dolžnik v tekočem mesecu prejme denarne prejemke za več mesecev; izvrševalec sklepa o izvršbi ne sme dolžniku zaračunati posebnega nadomestila – stroškov iz prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe ali iz varovanega zneska, ki dolžniku zagotavljajo minimalne pogoje za preživetje.

IV. Uvedba novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma

Z uvajanjem novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma se uresničuje načelo gotovosti in seznanjenosti davčnega zavezanca glede izpolnjevanja obveznosti. Sporazum je dogovor med davčnim zavezancem (rezidentom ali nerezidentom, opredeljenim po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb) in davčnim organom, na podlagi katerega se še pred izvajanjem povezanih čezmejnih transakcij določijo merila za določanje primerljive tržne cene za te transakcije v določenem obdobju.

V. Prenos direktive in enotnega standarda poročanja

Predlog zakona zagotavlja učinkovito izvajanje avtomatične izmenjave informacij, ki je pomembno sredstvo v boju proti čezmejnimi davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju. V predlogu zakona se urejajo obveznosti finančnih institucij Slovenije, kot izhajajo iz direktive in enotnega standarda poročanja in dolžne skrbnosti o informacijah o finančnih računih, ter določajo ukrepi za zagotavljanje teh obveznosti in nadzora v zvezi z njimi. Tako se v predlogu zakona določajo postopki dolžne skrbnosti, obveznost identifikacije računov ter zbiranja in poročanja informacij pristojnemu organu.

VI. Drugo

1. Predlog zakona določa, da če je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti (na primer: nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, davek na vodna plovila, davek od premoženja), se davek, ki se ugotavlja z odločbo o odmeri davka, ne odmeri, če ne presega 5 eurov. Veljavni ZDavP-2, ki ne velja za davek, ki je prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti, določa, da če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če ne bi presegel 10 eurov, razen če ni z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom določeno drugače. Davčni organ s pisnim obvestilom seznaniti zavezanca za davek, da na podlagi

njegove napovedi ni odmeril davka, ker ne presega 5 eurov. Namen veljavne kot tudi predlagane zakonske ureditve, ki določa znesek, do katerega se davek ne odmeri, je v racionalizaciji in gospodarnosti davčnega postopka (v znižanju stroškov davčnega zavezanca in davčnega organa). Za davčni organ pobiranje dajatev, ki so prihodek občine, pogosto pomeni veliko administrativno obremenitev in visoke stroške pobiranja (npr. stroške sestave odločbe, tiskanje odločb, poštnine itd.), še posebej, kadar so ti zneski nizki. Za davčnega zavezanca je plačilo dajatve pogosto nižje od stroška bančne provizije.

2. Določi se, da se zavezancu za davek v zvezi z neupravičeno vrnjenim davkom, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, tako kot to velja že za primere, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala od dne neupravičeno vrnjenega davka. S tem se vzpostavi enakost glede zaračunavanja obresti med zavezanci za davek, ki niso pravočasno poravnali svoje obveznosti, s tistimi zavezanci za davek, ki jim je davčni organ neupravičeno vrnil davek.
3. Ureditev novega obsega nadzora posameznega področja poslovanja, v katerem davčni organ v poenostavljenem ugotovitvenem postopku preveri posamezna dejanja zavezanca za davek. Če davčni organ v tem nadzoru ugotovi, da je treba poslovanje zavezanca dodatno raziskati na več področjih poslovanja oziroma v zvezi z enim ali več davkov za eno ali več obdobj, lahko opravi davčni inšpekcijski nadzor. Podobno velja tudi v primeru, ko davčni organ opravlja davčni nadzor obračunov. Predlaga se, da nadzor davčnih obračunov ni več vezan samo na poslovne prostore zavezanca za davek.
4. Na podlagi predlagane spremembe, s katero se črta veljavni 268. člen ZDavP-2, bo davčni organ vsem davčnim zavezancem sestavil informativni izračun dohodnine. Takšna ureditev uresničuje načelo enakosti, saj bodo vsi davčni zavezanci prejeli davčni informativni izračun. Davčnim zavezancem, ki do zdaj niso prejeli informativnega izračuna, ne bo več treba vlagati napovedi za odmero dohodnine. Predlagana ureditev je tudi pravičnejša, ker bodo vsi davčni zavezanci davčno obremenjeni, upošteva zakon o obdavčenju (ZDoh-2), ne glede na to, ali je nastala obveznost izdaje informativnega izračuna dohodnine oziroma obveznost vložitve napovedi.
5. Predpiše se daljši zastaralni rok za posebno hude davčne prekrške, in sicer z veljavnih dveh let na tri leta (relativni zastaralni rok). Po pretrganju zastaranja začne teči zastaranje postopka o prekršku znova, postopka o prekršku pa ni mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška (absolutni zastaralni rok).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ob upoštevanju predvsem osrednjega cilja, ki je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena zavezancem za davek in večja preglednost davčnega postopka, se predvideva, da predlagane rešitve v noveli zakona tako ne bodo imele posledic na javnofinančne prihodke. Učinek bi bilo lahko pričakovati le v delu, ki se nanaša na rešitev ukinitve 268. člena ZDavP-2, vendar pa je že iz ocene stanja razvidno, da največji delež informativnih izračunov ni bil posredovan davčnim zavezancem, ki so prejeli dohodke iz naslova pokojnin iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki pa jim že med letom ni bila obračunana akontacija dohodnine.

Ocenjuje se torej, da priprava informativnih izračunov za vse zavezance, ob predpostavki

nespremenjenega obsega aktivnih dohodkov, kot so jih imeli zavezanci v letu 2013 iz naslova aktivnih virov in jim za to leto ni bila odmerjena dohodnina na letnem nivoju, ne bo imela nobenih finančnih posledic za državni proračun.

Predlog zakona tudi ne bo imel finančnih posledic za druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna uprava RS bo potrebovala sredstva za izdajo dodatnih informativnih izračunov dohodnine, v povezavi s povečanimi materialnimi stroški. Višina teh sredstev je predvidena v višini 230.000 evrov. Predvidena finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta Finančne uprave RS na proračunski postavki 2848.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in dolžnosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi vse določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki ...), ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti oziroma postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monoplnem ali finančnokazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu oziroma če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki velja od začetka leta 1987, ko je

Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ terjaja od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala. Davčni zavezanec je dolžan davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, kot tudi za pasivne subjekte, ki so dolžni dati točne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblaščenice osebe davčnega organa in osebe, ki so na določeno delovno mesto postavljene le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatki, ki so označeni kot davčna tajnost, se lahko razkrijejo le v točno določenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje, kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem).

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek Splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti posredovanja podatkov ter kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke pa določajo posebni zakoni. Državne davke zakon definira kot davke, ki jih pobira Davčna uprava po pooblastilu vlade, in vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa Carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki, le v nekaterih primerih se lahko odločba pošlje po elektronski poti. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od 1 meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Bolgarija

Osnovni zakon, ki v Bolgariji ureja delo uradnih oseb davčnega organa, je Zakon o davčno-zavarovalnem postopku. Za primere, ko obveznost ni bila plačana v paricijskem roku, zakon določa, da sme davčni organ, če znesek davčnega dolga presega 5.000,00 levov (2.556,49 eurov), javno objaviti seznam davčnih dolžnikov in njihove neporavnane obveznosti vključno z zneski.

Hrvaška

Davčni postopek v Republiki Hrvaški ureja Splošni davčni zakon (Narodne novine, št. 147/08, 18/11 in 78/12), ki vsebuje splošne določbe, posebne določbe za posamezne vrste davkov pa urejajo posebni zakoni. V zakonu je predvidena tudi subsidiarna uporaba zakona o upravnem postopku. Javne dajatve v smislu tega zakona so davki in druge javne dajatve. Za davke se štejejo gotovinski prilivi proračuna, ki se uporabljajo za kritje proračunskih javnih izdatkov, medtem ko med druge dajatve spadajo carine, prispevki, koncesijske dajatve, kazni za davčne prekrške in druge dajatve.

Davčni organ mora kot davčno tajnost varovati vse podatke, ki mu jih davčni zavezanec v davčnem postopku posreduje, in vse druge podatke davčnega zavezanca, s katerimi razpolaga v okviru davčnega postopka. Obveznost varovanja podatkov se nanaša tudi na vse uradne in druge osebe davčnega organa, tolmače, zapisnikarje, izvedence in druge, ki so sodelovali v davčnem postopku.

V okviru varovanja podatkov Republika Hrvaška ureja tudi izjeme v primerih, ko gre za obveznosti ohranitve tajnosti davčnih podatkov. Izjemo je določila na način, da davčna tajnost ni kršena tudi v primeru, če ministrstvo za finance, davčna uprava brez soglasja davčnega zavezanca na svojih spletnih straneh objavi seznam zapadlih in neplačanih davčnih obveznosti iz naslova davkov in prispevkov.

Direktiva in enotni standard avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih za namene obdavčenja

V Evropski uniji se avtomatična izmenjava informacij za davčne namene izvaja na podlagi Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti ter na podlagi dvostranskih konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja in/ali Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, kot je bila spremenjena s Protokolom o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah,

Ameriška zakonodaja FATCA je pripeljala do začetka dela za pripravo novega mednarodnega standarda o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih v okviru OECD-ja. Temu trendu je sledila tudi Evropska unija. Tako je Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU, ki se prenaša v ta zakon, sledila cilju, da se zagotovi izmenjava podatkov v Evropski uniji po vzoru zakonodaje FATCA oziroma enotnemu standardu avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih za namene obdavčenja (v nadaljnjem besedilu: enotni standard poročanja), ki ga je Svet OECD-ja sprejel 15. julija 2014, jeseni pa ga je sprejela skupina voditeljev G20. Ključno je, da bo razširjena avtomatična izmenjava znotraj Evropske unije skladna z mednarodnim razvojem na tem področju – torej tako z zakonodajo FATCA kot z enotnim standardom poročanja, katerega glavna elementa sta enotni standard poročanja in dolžne skrbnosti za podatke o finančnih računih, ki je prenesen v Direktivo 2011/16/EU, in Večstranski sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, ki ga je Slovenija podpisala 29. oktobra 2014.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

S ciljem, da se doseže večja učinkovitost davčnega organa, so predvidene posamezne spremembe, ki bodo imele nekatere posledice v postopkih oziroma poslovanju javne uprave:

- davčni organ bo moral vsem davčnim zavezancem sestaviti informativni izračun dohodnine
- poenotenje postopka davčne izvršbe z ureditvijo v Zakonu o izvršbi in zavarovanju
- spremembe in dopolnitve nekaterih določb o davčnem nadzoru
- sklepanje vnaprejšnjih cenovnih sporazumov med zavezancem in davčnim organom

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za zavezance za davek, ker:

- določa enotnejše roke za vložitev napovedi. Davčne obveznosti davčnih zavezancev bodo zato bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za stabilnost in zanesljivost njihovega ravnanja;
- razširja možnosti pobota davkov in drugih nedavčnih denarnih terjatev s preveč plačanimi prispevki ali davki. Davčni organ bo lahko pobotal preveč plačane prispevke z davki in tudi z drugimi neplačanimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi (globe, stroške postopka itd.) s preveč plačanim davkom ali preveč plačanimi prispevki. S tem načinom se prihranijo stroški izvršbe za davčnega zavezanca in zagotavlja večja gospodarnost davčnega organa pri poplačilu davčnega dolga;
- določa plačnika davka za dohodke v zvezi z delovnim razmerjem, če so delodajalci fizične osebe v skladu z Zakonom o delovnih razmerjih. Delojemalcem v teh primerih ne bo treba več napovedovati dohodkov. Po veljavni ureditvi obračuna prispevke fizična oseba – delodajalec, davke pa delavec napove sam, po predlagani ureditvi pa ima vse obveznosti delodajalec;
- davčnemu zavezancu ne bo več treba vlagati zahtev za vračilo davka, ki je prihodek občinskega proračuna, če občina ne zagotovi vračila.

Finančne institucije Slovenije morajo že po veljavnih davčnih predpisih poročati pristojnemu organu za namen odmere davkov v Sloveniji in tujini (tudi za namen mednarodne izmenjave podatkov in FATCA). S predlogom zakona se poročanje razširja še na poročanje informacij o računih, ki so identificirani kot računi, o katerih se poroča skladno z Direktivo 2014/107/EU in enotnim standardom poročanja.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Cilj predloga je preprosto in pregledno pobiranje davkov. Predlog zakona zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za zavezance za davek. S tem se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Z uvajanjem novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma se uresničuje načelo gotovosti in seznanjenosti davčnega zavezanca glede izpolnjevanja obveznosti. Sporazum je

dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom, na podlagi katerega se še pred izvajanjem povezanih čezmejnih transakcij določijo primerna merila za določanje primerljive tržne cene za te transakcije v določenem obdobju.

S črtanjem obveznosti ločenega transakcijskega računa v zvezi z opravljanjem dejavnosti tudi za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se tem davčnim zavezancem zmanjšajo stroški vodenja plačilnega računa (bančne provizije).

S predlogom zakona se uvajajo dodatne možnosti za obročno plačilo davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

Z dopolnitvami in spremembami ureditve davčne izvršbe v delu, ki se nanaša na prodajo zarubljenih premičnin, se želi doseči hitrejšo in čim večje poplačilo davčnega dolga, ki je v interesu davčnega dolžnika in davčnega organa. Ciljem tega interesa sledijo tudi spremembe v zvezi s pobotom.

S spremembami na področju davčne izvršbe se želi doseči poenotenje oziroma uskladitev z ureditvijo v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Cilj predlaganih sprememb na tem področju je med drugim tudi poenostavitev postopkov za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno izvršbo na dolžnikova denarna sredstva.

V predlogu zakona se urejajo tudi obveznosti slovenskih finančnih institucij, kot izhajajo iz direktive in enotnega standarda poročanja, ter določajo ukrepi za zagotavljanje teh obveznosti in nadzora v zvezi z njimi.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju/

S predlogom zakona se posega tudi na področje davčne izvršbe, s čimer se uresničuje ustavno načelo socialne države, in sicer delu, ki se nanaša na: določitev dodatnih denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti; denarna sredstva, prejeta iz naslova vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela; prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov; prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide), povišanje zneska, ki omejuje davčno izvršbo na dolžnikove denarne prejemke, in sicer s 70 % na 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo; izvrševalec sklepov mora upoštevati omejitve glede varovanega zneska, ki mora dolžniku ostati za vsak posamezen mesec tudi v primerih, ko dolžnik v tekočem mesecu prejme denarne prejemke za več mesecev; izvrševalec sklepa o izvršbi ne sme dolžniku zaračunati posebnega nadomestila – stroškov iz prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe ali iz varovanega zneska, ki dolžniku zagotavljajo minimalne pogoje za preživetje. /

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona tudi poskrbel za pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen: predlog je bil objavljen na http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/;
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, bistvene pripombe in predlogi so bili upoštevani.
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje./

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance in spletni strani e-Demokracija od 1. 6. 2015, z rokom za pripombe 22. 6. 2015. Ministrstvo za finance je prejelo številne pripombe. Seznam subjektov, njihova mnenja, predlogi in pripombe ter navedba o upoštevanju oziroma neupoštevanju v tem predlogu zakona in razlogi za neupoštevanje so navedeni v preglednici iz priloge 6.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Martina Verbančič, vodja Sektorja za splošne davčne zadeve in analize, Ministrstvo za finance

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14) se v napovednem stavku drugega odstavka 1. člena besedilo »slovenski pravni red« nadomesti z besedilom »pravni red Republike Slovenije, v drugi alineji pa se za besedilom »(UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1)« doda vejica in besedilo »zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU)«.«.

2. člen

V tretjem odstavku 3. člena se v tretji alineji besedilo »kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega« nadomesti z besedilom »Evropskega kmetijskega in jamstvenega«.

3. člen

Drugi odstavek 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Navodila in pojasnila, ki jih v zvezi z izvajanjem predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, oziroma predstojnik ali predstojnica Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik), se objavijo na spletni strani izdajatelja, skupaj z opozorilom, da niso pravni vir.«.

4. člen

Za 14. členom se dodajo nov 14.a, 14.b, 14.c, 14.č, 14.d, 14.e, 14.f in 14.g člen, ki se glasijo:

»14.a člen
(splošne določbe)

(1) Vnaprejšnji cenovni sporazum (v nadaljnjem besedilu: APA sporazum) je dogovor, s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo primerna merila za določanje transfernih cen za te transakcije, v določenem obdobju, v skladu z določbami 14.a do 14.g člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec lahko zaprosi za sklenitev enostranskega, dvostranskega ali večstranskega APA sporazuma. Enostranski APA sporazum pomeni dogovor, ki je sklenjen med davčnim organom in davčnim zavezancem, dvostranski ali večstranski APA sporazum pomeni dogovor, ki je sklenjen med dvema ali več pristojnimi organi.

(3) Davčni zavezanec vloži pisno vlogo pri davčnem organu za sklenitev APA sporazuma.

(4) Za davčnega zavezanca se za namene izvajanja členov od 14.a do 14.g tega zakona štejejo osebe, opredeljene kot zavezanci v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Za povezano osebo davčnega zavezanca se štejejo osebe, opredeljene v 16. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14 in 23/15).

14.b člen

(pogoji za sklenitev in vsebina APA sporazuma)

(1) Pogoji za sklenitev APA sporazuma so:

- opravljen razgovor davčnega organa z davčnim zavezancem pred vložitvijo vloge, v katerem sta se oba strinjala o primernosti sklenitve APA sporazuma,
- sodelovanje davčnega zavezanca med celotnim postopkom za sklenitev APA sporazuma,
- transakcija, ki je predmet APA sporazuma, mora imeti ekonomsko vsebino in resen namen izvedbe,
- davčni zavezanec mora z davčnim organom soglašati o vsebini APA sporazuma in
- transakcija, ki je predmet sporazuma, mora imeti po sklenitvi sporazuma zagotovljeno primerno časovno obdobje trajanja oziroma ne gre za transakcijo, ki je po sklenitvi APA sporazuma pred svojim iztekom.

(2) APA sporazum vsebuje metodologijo, kritične predpostavke, časovno obdobje ter druge elemente, ki vplivajo na določitev transfernih cen ter na način izvedbe APA sporazuma.

(3) Za kritične predpostavke iz prejšnjega odstavka se štejejo tiste predpostavke, ki pomembno vplivajo na določitev transferne cene transakcije in so opredeljene v APA sporazumu. Predpostavke so opredeljene kot pomembne, če bi se dejanske razmere v času izvedbe transakcije lahko toliko razlikovale od predvidenih, da bi bila izničena možnost zanesljivega prikaza določanja transferne cene po izbrani metodologiji.

(4) Davčni organ v roku 30 dni pisno obvesti davčnega zavezanca, da ne bo sklenil APA sporazuma, če ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz prvega odstavka tega člena. Zoper odločitev davčnega organa pritožba ni mogoča.

14.c člen

(poročanje v času veljavnosti APA sporazuma)

Davčni zavezanec za vsako leto trajanja APA sporazuma davčnemu organu poroča o veljavnosti kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom.

14.č člen

(sprememba APA sporazuma)

(1) Davčni zavezanec mora o spremembi kritičnih predpostavk v roku 30 dni pisno obvestiti davčni organ.

(2) Davčni zavezanec lahko predlaga spremembo APA sporazuma, če se spremenijo kritične predpostavke na način, da bistveno vplivajo na primernost in način izbrane metodologije za določitev transferne cene.

14.d člen

(prenehanje veljavnosti sklenjenega APA sporazuma)

(1) APA sporazum preneha veljati, kot je določeno z APA sporazumom oziroma v vsakem primeru:

- s potekom časa, za katerega je bil sklenjen,
- če davčni zavezanec ne poroča o izvajanju APA sporazuma za vsako leto skozi celotno obdobje, za katerega je bil APA sporazum sklenjen,
- če se bistveno spremenijo pogoji, ki vplivajo na primernost in način izbrane metodologije za določitev transferne cene, in se APA sporazum ne spremeni.

(2) Če davčni organ ugotovi, da obstajajo okoliščine iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka, v roku

30 dni pisno obvesti davčnega zavezanca, da je APA sporazum prenehal veljati.

(3) APA sporazum ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih, neresničnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je davčni zavezanec navedel v postopku sklenitve APA sporazuma. V tem primeru davčni organ APA sporazum prekliče. Preklican APA sporazum nima pravnih učinkov.

14.e člen
(stroški v zvezi s sklenitvijo APA sporazuma)

(1) Vse stroške v zvezi s sklenitvijo APA sporazuma nosi davčni zavezanec.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi v primeru iz tretjega odstavka 14.d člena tega zakona.

14.f člen
(pravice davčnega organa)

Sklenjen APA sporazum ne omejuje pravic davčnega organa pri izvrševanju njegovih pooblastil.

14.g člen
(pooblastilo)

Podrobnejši način izvajanja členov od 14.a do 14.g tega zakona in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

5. člen

V četrtem odstavku 32. člena, četrtem odstavku 57. člena, prvem odstavku 62. člena in drugem odstavku 383.e člena se črta beseda »pristojnega« v ustreznem sklonu.

6. člen

Tretji odstavek 37. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Osebe iz 31. člena tega zakona morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun.«.

7. člen

Besedilo 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne presega 10 eurov, razen če ni z zakonom drugače določeno. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, če je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti, davek, ki se ugotavlja z odločbo o odmeri davka, ne odmeri, če ne presega 5 eurov. Če se davek ugotavlja na podlagi davčne napovedi zavezanca za davek, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.«.

8. člen

V prvem odstavku 58. člena se za besedilom »poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji« doda besedilo »ali ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji« in na koncu 6. točke doda besedilo »ali dvanajstim odstavkom tega

člena«.

V tretjem odstavku se črta beseda »pristojni«.

Za enajstim odstavkom se doda nov dvanajsti odstavek, ki se glasi:

»(12) Za plačnika davka od dohodkov iz zaposlitve se šteje tudi fizična oseba, ki te dohodke izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je rezident Republike Slovenije.«.

9. člen

V naslovu I. poglavja drugega dela se črtata besedi »in krajevna«.

10. člen

V drugem odstavku 84. člena se za besedilom »129.« doda besedilo »in 130.«.

11. člen

Osmi odstavek 85.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.«.

12. člen

Peti odstavek 93. člena se črta.

13. člen

V prvem odstavku 95. člena se za besedilom »se za čas od poteka roka za plačilo davka« doda besedilo »oziroma od dneva nepravilčno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek,« in za besedilom »v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka« doda besedilo »oziroma na dan nepravilčno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek«.

14. člen

V šestem odstavku 97. člena se beseda »peti« nadomesti z besedo »četrti«, za besedilom »davčnemu organu« pa se črta vejica in besedilo »z upoštevanjem omejitev iz petega odstavka 93. člena,«.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo druge denarne nedavčne obveznosti, ki jo izterjuje davčni organ, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek neplačane druge denarne nedavčne obveznosti in stroške postopka, ki jim je potekel rok plačila.«.

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Terjatev zavezanca za davek po tem členu ne more biti predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.«.

15. člen

Drugi odstavek 99. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Zavezancu za davek, ki v skladu z zakonom sam izračunava davek, ne pripadajo obresti po prvem odstavku tega člena.«.

16. člen

Za prvim odstavkom 102. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.«. Dosedanji drugi do sedmi odstavek postanejo tretji do osmi odstavek.

17. člen

V prvem odstavku 103. člena se število »12« nadomesti s številom »24«.

18. člen

V drugem odstavku 105. člena se besedi »na dan« nadomestita z besedama »najkasneje do«.

19. člen

Prvi odstavek 109. člena se črta.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane prvi odstavek, se 3. točka črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

20. člen

Drugi odstavek 110. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporabljajo za globe, stroške postopka o prekršku ter druge denarne nedavčne obveznosti, razen če zakon določa drugače.«.

21. člen

V tretjem odstavku 111. člena se za besedo »sklepom« črta vejica in besedilo »v katerem tudi določi vrsto zavarovanja«.

22. člen

V prvem odstavku 126.a člena se beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

23. člen

Drugi odstavek 127. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni nadzor obsega:

1. davčni nadzor davčnih obračunov,
2. davčni nadzor posameznega področja poslovanja in

3. davčni inšpekcijski nadzor.«.

24. člen

Naslov 129. člena se spremeni tako, da se glasi: »(davčni nadzor davčnih obračunov)«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku črta besedilo »pri davčnem organu«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) O ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih se v postopku nadzora po tem členu sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 10 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno. Zapisnika se ne sestavi, če zavezanec za davek v skladu s prejšnjim odstavkom nepravilnosti odpravi.«.

V šestem odstavku se beseda »oziroma« nadomesti z besedo »ali«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ opravi davčni nadzor posameznega področja poslovanja, o čemer izda sklep, ali davčni inšpekcijski nadzor.«.

25. člen

130. člen se spremeni tako, da se glasi:

»130. člen
(davčni nadzor posameznega področja poslovanja)

(1) Davčni nadzor posameznega področja poslovanja obsega nadzor posameznih dejanj zavezanca za davek za določeno področje poslovanja.

(2) Če davčni organ pri opravljanju davčnega nadzora po tem členu ugotovi nepravilnosti, sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek.

(3) K zapisniku iz prejšnjega odstavka lahko zavezanec za davek da pripombe v 10 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se lahko podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(4) Če so v postopku nadzora po tem členu ugotovljene nepravilnosti, davčni organ izda odmerno odločbo po 84. členu tega zakona ali odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(5) Če v postopku nadzora po tem členu niso ugotovljene nepravilnosti, se zavezanec za davek o tem pisno obvesti.

(6) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba poslovanje zavezanca za davek dodatno raziskati na več področjih poslovanja zavezanca za davek oziroma v zvezi z enim ali več davkov za eno ali več obdobij, lahko davčni organ opravi davčni inšpekcijski nadzor.«.

26. člen

132. člen se spremeni tako, da se glasi:

»132. člen
(davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor obsega nadzor dveh ali več področij poslovanja oziroma nadzor enega ali več davkov za eno ali več obdobj.

(2) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša na vsa dejstva, ki so pomembna za obdavčenje.«.

27. člen

V drugem odstavku 135. člena se beseda »Inšpektor« nadomesti z besedama »Uradna oseba«.

V tretjem odstavku se besedi »davčni inšpektor« nadomestita z besedama »uradna oseba«.

28. člen

136. člen se črta.

29. člen

V četrtem in petem odstavku 137. člena ter v prvem in drugem odstavku 139. člena se beseda »pooblaščenca« nadomesti z besedo »uradna«.

30. člen

Besedilo 138. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje.

(2) Uradna oseba na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora opozori zavezanca za davek, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil.«.

31. člen

Prvi odstavek 140. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v 10 dneh po končanem pregledu. V zapisniku iz prejšnjega stavka se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

32. člen

V drugem odstavku 142. člena se beseda »izvajanju« nadomesti z besedo »opravljanju«.

33. člen

Prvi odstavek 143. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih z zakonom, davčni organ začne davčno izvršbo.«.

34. člen

V prvem odstavku 145. člena se beseda »izvede« nadomesti z besedo »opravi«.

V drugem odstavku se za 10. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. izvršljiv notarski zapis, s katerim je bila v zavarovanje plačila davčne obveznosti ustanovljena zastavna pravica na premoženju.«.

35. člen

V prvem odstavku 147. člena se beseda »izvedbe« nadomesti z besedo »oprave«.

36. člen

Za prvim odstavkom 148. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Davek se lahko izterja tudi od članov kmečkega gospodinjstva, če ugotavlja davčno osnovo v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2, za katere se v skladu z 69. členom ZDoh-2 šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost ali so lastniki osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ali so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti. Ta odstavek se uporablja za davke, ki se nanašajo na osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, drugo kmetijsko dejavnost ter dopolnilno dejavnost kmečkega gospodinjstva, razen za poračun dohodnine na letni ravni, če kmečko gospodinjstvo ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov.«.

Dosedanji drugi do peti odstavek postanejo tretji do šesti odstavek.

37. člen

Besedilo 149. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka, razen v primeru iz 146. člena tega zakona, ne presega 25 eurov.«.

38. člen

V 159. členu se 10. točka spremeni tako, da se glasi:

»10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;«.

13. točka se spremeni tako, da se glasi:

»13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;«.

V 14. točki se pika nadomesti s podpičjem in se dodata novi 15. in 16. točka, ki se glasita:

»15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;

16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide.«.

39. člen

V prvem odstavku 160. člena se delež »70 %« nadomesti z deležem »76 %«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Na dolžnikove denarne prejemke se lahko poseže upoštevaje omejitve za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejemke za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezen mesec.«.

40. člen

Za 160. členom se doda nov 160.a člen, ki se glasi:

»160.a člen
(nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

Če izvrševalec sklepa o izvršbi dolžniku zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, tega nadomestila ne sme poravnati iz prejemkov, ki so po 159. členu tega zakona iz izvršbe izvzeti, v primeru izvršbe na prejemke, na katere je po 160. členu tega zakona izvršba omejena, pa ne iz zneska, ki ne presega višine 76 % minimalne plače.«.

41. člen

Prvi odstavek 165. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek do višine rubljivih denarnih prejemkov izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da davek iz prejšnjega stavka v 15 dneh plača na predpisane račune.«.

42. člen

Tretji odstavek 166. člena se črta.

Dosedanji četrti do enajsti odstavek postanejo tretji do deseti odstavek.

43. člen

168. člen se spremeni tako, da se glasi:

»168. člen

(sporočanje podatkov v zvezi z nezmožnostjo izvrševanja sklepa o izvršbi)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi na dolžnikovem računu ni nobenega rubljivega priliva denarnih sredstev ali če se račun dolžnika zapre, banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, ki je izdal sklep.

(3) Če ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici denarna sredstva, s katerimi ne more razpolagati, banka oziroma hranilnica na dan prejema sklepa o izvršbi obvesti davčni organ o višini sredstev in datumu sprostitev. Banka oziroma hranilnica zarubi denarna sredstva in poplača davčni dolg z dnem, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati z denarnimi sredstvi.

(4) Banka oziroma hranilnica mora v osmih dneh po prejemu sklepa obvestiti davčni organ, da dolžnik pri njej na dan prejema sklepa nima odprtega računa oziroma denarnih sredstev, s katerimi ne more razpolagati.«.

44. člen

169. člen se črta.

45. člen

Prvi odstavek 170. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek do višine rubljivih denarnih sredstev, ki jih ima dolžnik na računu, izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži banki oziroma hranilnici, da davek iz prejšnjega stavka v 15 dneh plača na predpisane račune.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni organ s sklepom odloži začetek davčne izvršbe zoper banko oziroma hranilnico, če oceni, da bi bilo pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena mogoče ugoditi.«.

46. člen

1. podpoglavje III. poglavja tretjega dela se črta.

47. člen

V prvem in drugem odstavku 182. člena se besedilo »pooblaščen uradna oseba davčnega organa« nadomesti z besedama »uradna oseba«.

V tretjem odstavku se besedilo »pooblaščen uradna oseba davčnega organa« nadomesti z besedama »uradna oseba«, besedilo »postopek davčne izvršbe« pa se nadomesti z besedama »davčna izvršba«.

Za četrtim odstavkom se dodata nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ lahko proda sporne zarubljene stvari pred koncem postopka pred sodiščem, če:

- gre za hitro pokvarljivo blago,
- je hramba povezana z nesorazmernimi stroški ali

- se vrednost premoženja zmanjšuje.

(6) Davčni organ tretji osebi povrne prejeto kupnino z zamudnimi obrestmi po pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja, o neupravičeni pridobitvi, če je s pravnomočno sodno odločbo ugotovljena lastninska pravica tretje osebe na premoženju, prodani po prejšnjem odstavku.«.

48. člen

V drugem in tretjem odstavku 184. člena se besedilo »pooblaščen uradni osebni davčni organ« nadomesti z besedama »uradni osebni«.

49. člen

Tretji odstavek 186. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zarubljeno motorno ali priklopno vozilo se do prenehanja veljavnosti rubeža ne sme registrirati oziroma zanj podaljšati prometno dovoljenje brez dovoljenja davčnega organa. Davčni organ o dovoljenju odloči s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

50. člen

Za tretjim odstavkom 188. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premoženje vpisano, da jih vpišejo v evidence in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premoženja.«.

Dosedanji četrti do sedmi odstavek postanejo peti do osmi odstavek.

51. člen

V drugem odstavku 191. člena in v prvem, drugem ter tretjem odstavku 200. člena se črta beseda »pooblaščen« v ustreznem sklonu.

52. člen

V prvem odstavku 192. člena se v napovednem stavku besedilo »pooblaščen uradni osebni davčni organ« nadomesti z besedama »uradni osebni«, v 8. točki pa črta besedilo »organu, pristojnemu za vodenje evidence registriranih vozil oziroma«.

V drugem odstavku se črta beseda »pooblaščen«.

V četrtem odstavku se besedilo »pooblaščen uradni osebni davčni organ« nadomesti z besedama »uradni osebni«.

53. člen

Četrti odstavek 197. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zarubljene premoženja se prodajo udeležencu javne dražbe, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno. Če ta v roku iz 199. člena tega zakona ne plača kupnine, se premoženje lahko proda naslednjemu najboljšemu ponudniku, če se ta s tem strinja.«.

54. člen

V drugem odstavku 198. člena se besedilo »pooblaščen uradna oseba davčnega organa« nadomesti z besedama »uradna oseba«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »,pristojnega za prodajo,« in »,pristojnem za prodajo,«, besedilo »pooblaščen osebi davčnega organa« pa se nadomesti z besedama »uradni osebi«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Zoper sklep, s katerim davčni organ odloči o ugovoru, ni pritožbe.«.

55. člen

Prvi odstavek 199. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi oziroma najpozneje v treh dneh po končani dražbi plačati kupnino za kupljene premičnine in jih prevzeti.«

Četrty in peti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Udeležencu javne dražbe, ki na javni dražbi ni uspel, se vplačana varščina vrne oziroma predloženi instrument zavarovanja varščine sprost najpozneje v petih dneh po koncu javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim koncem ali ni pripravljen ponuditi niti izklicne cene, ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, predloženi instrument zavarovanja varščine pa se unovči.«.

56. člen

Četrty odstavek 201. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Davčni organ upošteva samo ponudbo, ki dosega vsaj polovico ocenjene vrednosti premičnine in ima priloženo potrdilo o plačilu varščine ali potrdilo o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.«.

57. člen

V prvem odstavku 212.a člena se črta besedilo »na podlagi zahteve zavezanca za davek«.

58. člen

V 243.a členu se v 4. točki črta besedilo »z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64, z dne 11. 3. 2011, str. 1);«

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.«.

59. člen

V drugem odstavku 248. člena se črta besedilo »ali da ne želi prejemati podatkov o dohodkih, ki ne presegajo določenega zneska«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in davčno številko subjekta ter ime, naslov, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. firmo in matično številko poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;
5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena in 255. členom tega zakona.«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.«.

60. člen

Za drugim odstavkom 253.b člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o spremembah v zvezi s seznamom subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune, če se ta spremeni zaradi spremembe statusa neporočevalske finančne institucije ali statusa računa kot izključenega računa.«.

61. člen

Za 255. členom se doda novo III.A poglavje in novi 255.a, 255.b, 255.c, 255.č, 255.d, 255.e, 255.f in 255.g člen, ki se glasijo:

»III.A poglavje

Pravila o dolžni skrbnosti in poročanju za informacije o finančnih računih

255.a člen

(opredelitev pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa oddelek VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU.

(2) Po tem poglavju se za finančno institucijo rezidentko Slovenije šteje finančna institucija, kot je opredeljena v 266.b členu tega zakona.

255.b člen

(obveznosti dolžne skrbnosti, zbiranja in poročanja informacij)

(1) Poročevalske finančne institucije Slovenije izvajajo postopke dolžne skrbnosti za identificiranje računov nerezidentov, zbirajo informacije o računih nerezidentov, ter jih letno sporočajo pristojnemu organu v skladu s Prilogo I in Prilogo II Direktive 2014/107/EU in tem zakonom.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek za investicijske sklade brez pravne osebnosti obveznosti po tem zakonu izpolnjuje in zanje odgovarja družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, oziroma upravljavec pokojninskega sklada.

(3) Obveznost pregleda, identifikacije in poročanja kot za račune, o katerih se poroča, velja za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije.

(4) Iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 255.e člena tega zakona, ki jo vodi v zvezi z izvajanjem postopkov dolžne skrbnosti in zbiranjem informacij iz prvega odstavka tega člena, morajo biti razvidni postopki, po katerih so bile informacije zbrane. Dokumentacija, vključno s samopotrdili in dokaznimi listinami, se hrani 10 let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena tega zakona.

(5) Oseba, ki poročevalski finančni instituciji Slovenije predloži samopotrdilo iz Priloge I Direktive 2014/107/EU, v potrdilu navede resnične, pravilne in popolne podatke.

255.c člen

(zagotavljanje varovanja in varstva osebnih podatkov)

Poročevalska finančna institucija Slovenije vsako posamezno osebo, o kateri se poroča, obvesti o zbiranju in pošiljanju podatkov iz prvega odstavka 255.č člena tega zakona.

255.č člen

(informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, državo, katere rezident je (v nadaljnjem besedilu: država) davčno številko oziroma

številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov o dolžni skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, ter davčno številko subjekta in ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;

2. številko računa;

3. ime in matično številko poročevalske finančne institucije;

4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja ob koncu zadevnega koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;

5. v primeru skrbniškega računa:

- skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se v vsakem od primerov vplačajo ali pripisejo na račun med koledarskim letom, in

- skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripise na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;

6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in

7. v primeru računov, ki niso opisani v točki 5 ali 6, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificirala računov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

255.d člen

(ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi)

Poročevalska finančna institucija Slovenije mora uveljaviti postopke, ki ji omogočajo ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi in spreminjanje teh okoliščin.

255.e člen

(tretje osebe kot ponudniki storitev)

Minister, pristojen za finance, lahko določi, da se poročevalskim finančnim institucijam Slovenije dovoli uporaba storitev tretjih oseb kot ponudnikov storitev pri izpolnjevanju obveznosti iz tega poglavja, kot to dopuščajo ustrezni predpisi Slovenije. V navedenem primeru za izpolnjevanje obveznosti odgovarjajo poročevalske finančne institucije Slovenije.

255.f člen

(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz prvega in tretjega odstavka 255.č člena tega zakona.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije informacije iz prvega in tretjega odstavka 255.č člena tega zakona sporoči pristojnemu organu najpozneje do 30. junija leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo.

255.g

(oblikovanje enotnega seznama neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije za namene oblikovanja enotnega seznama neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov, pristojnemu organu predloži seznam subjektov oziroma računov, ki izpolnjujejo zahteve, opredeljene v pododstavkih B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU, in bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije Slovenije oziroma kot izključene račune.

(2) Enotni seznam neporočevalskih finančnih institucij Slovenije in izključenih računov se objavi na spletni strani Ministrstva za finance.«.

62. člen

V 256. členu se besedilo »ministrstvu, pristojnemu za finance« nadomesti z besedilom »pristojnemu organu Republike Slovenije«.

63. člen

265. člen se spremeni, tako da se glasi:

»265. člen
(pristojni organ)

(1) Pristojni organ za opravljanje nalog:

- izmenjave podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene;
- v okviru nudenja pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in
- v okviru nudenja pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS, št. 109/10 – MP, št. 22/10)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje posameznih nalog izmenjave podatkov in nudenja pomoči po teh pogodbah.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije za postopke skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, je ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje posameznih nalog v zvezi s postopki skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav.«.

64. člen

V drugem odstavku 266.g člena se besedilo »do 31. maja« nadomesti z besedilom »do 30. junija«.

65. člen

268. člen se črta.

66. člen

Za četrtem odstavkom 273. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Davčni zavezanec rezident lahko odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, uveljavlja tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine.«.

67. člen

Za drugim odstavkom 274. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja oprostitvev v skladu z mednarodno pogodbo tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine.«.

68. člen

V prvem odstavku 288. člena se besedi »desetega dne« nadomestita z besedilom »15. dne«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v 15 dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Davčni zavezanec za redni mesečni dohodek, prejet iz delovnega razmerja, ali pokojnino vložiti pri davčnem organu napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva, ko je v davčnem letu prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino.«.

V četrtem odstavku se besedilo »sedmih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino« nadomesti z besedilom »davčnem letu v 15 dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino rednega mesečnega«.

Peti odstavek se črta.

69. člen

Prvi odstavek 289. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec rezident uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona tako, da davčnemu organu najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto pošlje pisni zahtevek s podatki, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje dejanskih stroškov. Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše vrsto, obliko in način dajanja teh podatkov.«.

Za prvim odstavkom se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka lahko uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki

ureja dohodnino, najpozneje v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine.

(3) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec nerezident uveljavlja pri davčnem organu dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v 15 dneh od izplačila dohodka. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.«.

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

70. člen

Četrti odstavek 291. člena se črta.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

71. člen

V tretjem odstavku 304. člena se za besedilom »normiranih odhodkov« vejica nadomesti s piko in črta besedilo »oziroma se morata opraviti najpozneje do 31. oktobra po letu, v katerem povprečni skupni dohodek dveh zaporednih predhodnih davčnih let članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.«.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti do osmi odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

Nov sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, prigrasitev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ne glede na drugi odstavek 308. člena tega zakona opravi hkrati ob prigrasitvi, opravljeni po tem členu zakona, vendar najpozneje v osmih dneh od te prigrasitve, razen nosilca, ki v letu pred letom, za katero se opravi prigrasitev v skladu s tem členom, dosega dohodke iz opravljanja dejavnosti v skladu s 46. členom ZDoh-2, ki opravi prigrasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v skladu s prvim odstavkom 308. člena tega zakona.«.

Dosedanji deveti odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Člani kmečkega gospodinjstva lahko po poteku leta, za katero morajo v skladu s 3. točko drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 še ugotavljati davčno osnovo na način iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, davčnemu organu prigrasijo spremembo načina ugotavljanja davčne osnove najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo preiti na način ugotavljanja davčne osnove po poglavju III.4. ZDoh-2.«.

Za dosedanjim desetim odstavkom, ki postane deveti odstavek, se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Pritožba zoper odločbo iz četrtega in devetega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.«.

72. člen

312. člen se črta.

73. člen

V prvem odstavku 313. člena se črta besedilo »ali jih prijavi zavezanec kot vinograd za lastno proizvodnjo vina ali kot oljčnik«.

V tretjem odstavku se beseda »dohodnini« nadomesti z besedilom »ugotavljanju katastrskega dohodka«.

74. člen

Prvi odstavek 315. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za preteklo davčno leto, o poročunu akontacije dohodnine od teh dohodkov za preteklo davčno leto ter o določitvi obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov za tekoče davčno leto mora biti izdana do 30. marca tekočega leta.«.

75. člen

Besedilo 316. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v dveh obrokih. Prvi obrok se plača v višini 70 % akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 30. septembra tekočega leta. Drugi obrok se plača v višini razlike med akontacijo dohodnine, izračunano za leto, za katero se akontacija dohodnine odmerja, in prvim obrokom za to leto do 31. maja naslednjega leta.«.

76. člen

V 323. členu se beseda »sedmih« nadomesti s številom »15«.

77. člen

Besedilo 326. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Napoved za odmero dohodnine iz 325. člena tega zakona davčni zavezanec vloži pri davčnem organu do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto.

(2) Napovedi za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala iz odsvojitve nepremičnine vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(4) Davčni zavezanec, ki je nerezident, napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu.

(5) V napovedi za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, ki jo vloži davčni zavezanec v roku iz prvega odstavka tega člena in iz zadnjega stavka četrtega odstavka tega člena, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo

nepremičnine.

(6) Davčnemu zavezancu, ki je rezident, ni treba vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

(7) Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti v elektronski obliki, če je v zvezi s tem kapitalom opravil več kot deset transakcij – pridobitev v preteklih letih in obdavčljivih odsvojitve v preteklem letu.«.

78. člen

V drugem odstavku 327. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če davčni zavezanec obvesti banko ali hranilnico, da želi uveljavljati možnost iz prvega odstavka tega člena že ob sklenitvi pogodbe, lahko banka ali hranilnica predpisano vsebino obrazca vključi v besedilo pogodbe, kar se šteje za predložitev obvestila.«.

79. člen

V petem odstavku 328. člena se besedilo »Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru« nadomesti z besedama »V primeru«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

80. člen

Za drugim odstavkom 329. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Davčni zavezanec rezident lahko oprostitev po mednarodni pogodbi uveljavlja tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.«.

81. člen

Prvi in drugi odstavek 330. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka in prvega stavka četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od dobička iz kapitala v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz prvega odstavka in drugega stavka četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend, dobička iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.«.

82. člen

V drugem odstavku 337. člena se za besedilom »poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji« črta zaklepaj in doda besedilo, ki se glasi »ali ima v skladu z zakonodajo, ki ureja ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji), ter fizična oseba v zvezi z dohodki iz zaposlitve, ki jih izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije«.

Sedmi odstavek se črta.

83. člen

Prvi odstavek 339. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčnemu organu podatke, ki se nanašajo na pridobitve, odsvojitve, vključno z unovčitvami, vrednostnih papirjev in deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja ter investicijskih kuponov, po posameznih vrstah poslov, in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov, dostavijo:

- pravne osebe, ki so v skladu z zakonom o obdavčenju rezidenti Republike Slovenije ali nerezidenti Republike Slovenije s podružnico v Sloveniji, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev in investicijskih kuponov;
- notarji, kadar je za odsvojitve deleža potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa;
- gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, katerih vrednostni papirji oziroma deleži so se prenašali, kadar se prenosi imetništva niso opravljali prek oseb iz prve alineje tega odstavka in če za odsvojitve deleža ni potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa.«.

V drugem odstavku se za besedilom »v zvezi s smrtjo« črtata vejica in besedilo »sodna odločba (sklep o sodni izvršbi)«.

84. člen

V prvem odstavku 340. člena se za besedama »posredovati podatke« doda vejica in besedilo »vključno z enotno matično številko občana,« ter besedilo »vrsti rabe in kvaliteti« nadomesti z besedama »dejanski rabi«.

85. člen

Naslov 395. člena se spremeni tako, da se glasi: »(hujši davčni prekrški posameznikov)«.

Napovedni stavek se spremeni tako, da se glasi: »Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:«.

Črta se 3.b točka.

86. člen

V prvem odstavku 397. člena se 14.a točka spremeni tako, da se glasi:

»14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima

odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);«.

19. točka se črta.

25. točka se spremeni tako, da se glasi:

»25. ne priglasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasi v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);«.

27. točka se črta.

V 43. točki se pika nadomesti s podpičjem in se doda nova 44. točka, ki se glasi:

»44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk (14.c člen in prvi odstavek 14.č člena).«.

87. člen

398. člen se spremeni tako, da se glasi:

»398. člen

(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 evrov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 evrov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 evrov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 evrov.«.

88. člen

398.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»398.a člen

(hujši davčni prekrški pri elektronski obdelavi podatkov)

»(1) Z globo od 2.000 do 5.000 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 3.000 do 50.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna

oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 evrov, če:

1. ne zagotovi elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način (četrti odstavek 38. člena),
2. ima ali uporablja računalniški program ali elektronsko napravo, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb ali če ne zagotovi izpisa izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo (osmi odstavek 38. člena),
3. kot proizvajalec oziroma dobavitelj oziroma vzdrževalec računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema zavezancem za davek zagotovi, omogoči ali namesti računalniški program, elektronsko napravo ali informacijski sistem, ki v trenutku prodaje, predaje v uporabo ali namestitve omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v informacijskem sistemu, napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb (deveti odstavek 38. člena).

(2) Z globo od 800 do 10.000 evrov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 evrov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 evrov.«.

89. člen

398.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»398.b člen

(hujši davčni prekrški pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave)

(1) Z globo od 2.000 do 5.000 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 3.000 do 50.000 evrov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 evrov, če:

1. ne izda računa oziroma izda račun v nasprotju s prvim odstavkom 31.a člena tega zakona,
2. ne zagotovi hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov v vezani knjigi računov, če je do takšnih sprememb prišlo (četrti odstavek 31.a člena).

(2) Z globo od 800 do 10.000 evrov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 evrov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi

odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.«.

90. člen

Za 400.a členom se doda nov 400.b člen, ki se glasi:

»400.b člen

(davčni prekrški, ki jih storijo finančne institucije Slovenije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem III.A poglavja tega zakona)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek finančna institucija Slovenije, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti, ne zbira informacij, za katere se zahteva poročanje, ter jih ne sporoča pristojnemu organu (prvi odstavek 255.b člena);
2. ne vodi dokumentacije, iz katere so razvidni postopki, po katerih je zbrala informacije, oziroma je ne hrani skladno z določbami tega zakona (četrti odstavek 255.b člena);
3. pristojnemu organu ne sporoča informacij glede računov, o katerih se poroča, ali jih ne sporoča pravočasno ali v sporočilu ne navede ustrezne valute oziroma ne sporoči, da v zadevnem koledarskem letu ni identificirala računov, o katerih se poroča (prvi, drugi in tretji odstavek 255.č člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba finančne institucije Slovenije.

(3) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad brez pravne osebnosti (drugi odstavek 255.b člena).

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba družbe za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad brez pravne osebnosti.«.

91. člen

Besedilo 402.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

92. člen

Za 402.a členom se doda nov 402.b člen, ki se glasi:

»402.b člen

(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o prekršku iz 398. člena tega zakona se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku ni mogoče začeti ali nadaljevati,

ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

93. člen

(začetek uporabe novega 14.a do 14.g člena zakona)

Novi 14.a, 14.b, 14.c, 14.č, 14.d, 14.e, 14.f, in 14.g člen zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2017.

94. člen

(prehodna določba v zvezi z obveznostmi poročevalskih finančnih institucij Slovenije glede izvajanja III.A poglavja zakona)

(1) Ne glede na tretji odstavek 255.b člena zakona se, razen če se poročevalska finančna institucija Slovenije odloči drugače glede vseh že obstoječih računov subjekta ali posebej glede katere koli jasno identificirane skupine takšnih računov, za že obstoječi račun subjekta s skupnim stanjem ali vrednostjo, ki na dan 31. decembra 2015 ne presega presega v eurih izraženega zneska, ki ustreza 250 000 USD, ne zahteva pregled, identificiranje ali poročanje kot za račun, o katerem se poroča. Presežek zneska se ugotavlja na zadnji dan koledarskega leta.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije lahko postopke dolžne skrbnosti za nove račune uporabi za že obstoječe račune, postopke dolžne skrbnosti za račune visoke vrednosti pa za račune nižje vrednosti.

(3) Poročevalska finančna institucija Slovenije sporoči pristojnemu organu informacije iz prvega in tretjega odstavka 255.č člena zakona za koledarsko leto 2016 najpozneje do 30. junija 2017.

95. člen

(izdaja in uporaba podzakonskih predpisov)

(1) Minister, pristojen za finance, izda predpis iz spremenjenega prvega odstavka 289. člena zakona do 31. decembra 2015.

(2) Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve (iz drugega pogodbenega razmerja) zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov (Uradni list RS, št. 138/06) in Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09, 101/11, 24/12, 32/12 – ZDavP-2E, 19/13, 45/14, 97/14 in 39/15) se uskladiata z določbami tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

96. člen

(dokončanje postopkov)

(1) Postopki, začeti v zvezi s 304. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNep, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14), se končajo po določbah tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka davčni organ po uradni dolžnosti določi način ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov in nosilca kmečkega gospodinjstva, za kmečka gospodinjstva, ki so v skladu z drugim odstavku 47. člena Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14 in 23/15), morali obvezno opraviti prigrasitev in določiti nosilca

kmečkega gospodinjstva, pa prigrasitev ni bila opravljena ali ni bil določen nosilec dejavnosti v skladu s 304. členom tega zakona.

(3) Davčni organ določi za nosilca kmečkega gospodinjstva člana kmečkega gospodinjstva, ki je nosilec kmetije po predpisih o kmetijstvu. Če nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetije po predpisih o kmetijstvu, davčni organ določi nosilca izmed članov kmečkega gospodinjstva tako, da za nosilca določi tistega člana, ki izpolnjuje največ od naslednjih pogojev:

1. ima v uporabi največji delež kmetijskih in gozdnih zemljišč,
2. je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji,
3. je najstarejši član kmečkega gospodinjstva.

Če več članov izpolnjuje enako število pogojev, se za nosilca določi najstarejšega izmed teh članov.

(4) Davčni organ z odločbo določi način ugotavljanja davčne osnove in nosilca kmečkega gospodinjstva na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga.

(5) Pritožba zoper odločbo iz četrtega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

97. člen

(začetek uporabe nekaterih spremenjenih določb zakona)

(1) Spremenjeni 58. člen zakona se začne uporabljati 1. januarja 2016.

(2) Spremenjeni 288., 316., 326., 330., 337. in 339. člen zakona se začnejo uporabljati za odmero akontacij dohodnine in odmero dohodnine za leto 2016.

(3) Do začetka uporabe spremenjenega 58., 288., 316., 326., 330., 337. in 339. člena zakona se uporabljajo določbe 288., 326., 330., 337. in 339. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14).

98. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen spremenjenega 243.a, 248, 253.b, 266.g člena, novega 255.a, 255.b, 255.c, 255.č, 255.d, 255.e, 255.f, 255.g, in 400.b člena zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 2016.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prevzema vsebina Direktive 2014/107/EU, katere sestavni del sta Priloga I – pravila o poročanju in dolžni skrbnosti za podatke o finančnih računih in Priloga II – dopolnilna pravila o poročanju in dolžni skrbnosti za podatke o finančnih računih. Tako se s prenosom želi zagotoviti izmenjava informacij v Evropski uniji po vzoru zakonodaje FATCA oziroma enotnega standarda poročanja, ki ga je Svet OECD-ja sprejel 15. julija 2014, jeseni pa ga je sprejela skupina voditeljev G20.

Prav tako se prevzema vsebina enotnega standarda poročanja, katerega glavna elementa sta enotni standard poročanja in dolžne skrbnosti za podatke o finančnih računih, ki je prenesen v zakonodajo Evropske unije, in Večstranski sporazum med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, ki ga je Slovenija podpisala 29. oktobra 2014.

Slovenija je ena izmed 61 držav podpisnic Večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, ki se je s podpisom zavezala k sprejetju novega svetovnega standarda avtomatične izmenjave informacij za davčne namene. Seznam držav, ki so se zavezale k izvajanju novega svetovnega standarda, je objavljen na spletni strani: <http://www.oecd.org/tax/transparency/AEOI-commitments.pdf>.

S predlogom zakona se dopolnjujejo kategorije informacij, ki se izmenjujejo, poročanje se tako razširja še na poročanje informacij o finančnih računih, ki so identificirani kot računi, o katerih se poroča skladno z Direktivo 2014/107/EU.

K 2. členu

Kmetijski usmerjevalni in jamstveni sklad se je preoblikoval v Evropski kmetijski in jamstveni sklad ter je opredeljen v splošnih določbah 3. člena Uredbe EU št. 1306/2013. Iz navedenega razloga se v tretjem odstavku veljavnega 3. člena ZDavP-2 v tretji alineji besedilo »kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega« nadomesti z besedilom »Evropskega kmetijskega in jamstvenega«. Področje uporabe nadzora nad ukrepi skupne kmetijske politike, ki ga v skladu s svojimi pooblastili izvaja FURS, je določeno v 79. členu Uredbe EU št. 1306/2013 in se nanaša na sredstva, povezana s sistemom financiranja Evropskega kmetijskega in jamstvenega sklada.

K 3. členu

Predstojnik organa ima pravico dajati obvezna splošna (abstraktna) strokovna navodila (inštrukcije), ki lahko obsegajo pravila za strokovno organiziranje službe, za strokovno delo uradnih oseb, za vodenje upravnega postopka in kako naj se opravljajo upravne zadeve¹.

Predlog spremembe drugega odstavka 13. člena ZDavP-2 določa, da se navodila in pojasnila, ki jih izda minister, pristojen za finance oziroma predstojnik FURS v zvezi z izvajanjem predpisov z delovnega področja davčnega organa, javno objavijo na spletni strani izdajatelja. Navodila in pojasnila morajo imeti tudi opozorilo, da niso pravni vir. Z javno objavo se zavezanci za davek o izdanih navodilih in pojasnilih seznanijo oziroma informirajo o vsebini in izvajanju predpisov.

¹ Upravno procesno pravo: upravni postopek in upravni spor/Vilko Androjna, Erik Kerševan. – Predelana in dopolnjena izd. – Ljubljana: GV Založba, 2006, str. 121.

Veljavni 13. člen ZDavP-2 ureja institut pravice do informiranja, s katerim je zavezanec za davek obveščen o spremembah zakonov o obdavčenju. Davčni organ na podlagi te pravice zavezancem za davek daje informacije o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju in podatkov o stanju njegovih davčnih obveznosti. Za zagotovitev enotne uporabe predpisov z delovnega področja davčnega organa pa minister za finance oziroma generalni direktor FURS izdaja navodila, ki so zavezujoča za ravnanje davčnega organa v davčnem postopku. Tretji odstavek 13. člena ZDavP-2 zato določa, da mora biti sistem informiranja vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij ter zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

Osnovni namen in cilj, ki ga veljavni in predlog novele ZDavP-2 želita doseči, je pravilno, pravočasno in učinkovito pobiranje davkov. Davčni organ mora v davčnem postopku zavarovati zakonite pravice in interese zavezanca za davek in omogočiti njihovo uveljavljanje, skrbeti, da zavezanci za davek ne uveljavljajo svojih pravic v škodo pravic drugih oseb, ter zavarovati javne koristi, določene z zakonom ali drugim predpisom. V ta namen davčni organ daje zavezancem za davek navodila, pojasnila, obvestila in druge informacije.

Temeljno načelo, ki ga mora upoštevati davčni organ pri odločanju v vseh davčnih zadevah, je načelo zakonitosti. Davčni organ odloča v okviru in na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, zakonov in splošnih aktov po Zakonu o davčnem postopku, zakonu, ki ureja finančno upravo, ali zakonu o obdavčenju. Vezanost na načelo zakonitosti zahteva od davčnega organa, da ves čas postopka spoštuje tudi z zakonom določena procesna dejanja. To načelo tako zavezuje davčni organ pri vseh njegovih dejanjih.

V ZDavP-2 je poudarjena dolžnost davčnega organa, da nepristransko obravnava davčnega zavezanca. Preprečuje se arbitrarna uporaba davčnih predpisov, kar je posebej pomembno pri odločanju po prostem preudarku. Davčni organ mora v primeru prostega preudarka odločiti v skladu z namenom, zaradi katerega je prosti preudarek dan, in znotraj obsega, ki ga za prosti preudarek določa zakon. Načelo sorazmernosti pa v primeru nejasne ali nedoločene davčne norme nalaga davčnemu organu, da med več možnimi razlagami davčno normo razlaga v korist stranke.

Navodila in pojasnila ministra ali davčnega organa morajo biti dana v okviru in na podlagi zakona ali podzakonskega predpisa, ne morejo pa biti pravni vir. Tudi po sodni praksi pravna mnenja ministrstva za finance niso obvezni pravni vir².

Navodila za odločanje nižjih upravnih organov oblikuje njim nadrejeni upravni organ in ti zavezujejo podrejene upravne organe pri izvrševanju njihovih upravnih nalog. To pomeni, da ta navodila nimajo neposrednega pravnega učinka nasproti tretjim osebam in tako ne pomenijo splošne in abstraktne pravne regulacije, torej predpisov, saj so adresati teh navodil zgolj upravni organi. Pri tem je treba ugotoviti, da naslovniki upravnih navodil v okviru upravnih organov predstojnik takega organa in drugi zaposleni, vendar zgolj v okviru njihovega izvrševanja upravnih nalog. Pri tem se navodilo ne nanaša na položaj navedenih oseb kot subjektov, temveč zgolj v njihovi vlogi delovanja kot zaposlenih v teh upravnih organih. Namen upravnih navodil tudi ni vzpostaviti pravno zavezanost posameznikov nasproti državi, temveč zgolj usmerjanje izvrševanja upravnih nalog s strani oblastvenih organov samih. Ker upravna navodila torej nimajo »zunanjega« učinka

² Npr. sodba Upravnega sodišča, št. I U 914/2011 z dne 17. 1. 2012.

nasproti subjektom zunaj upravnega sistema, lahko njihov učinek označimo kot interni, notranji učinek. Ne glede na interni učinek pa velja ugotoviti, da so upravna navodila po svoji naravi pravni akti, da gre torej za izvrševanje oblastnih pooblastil nadrejenega organa uprave na podlagi pravnega reda in da ti akti vsebujejo pravne norme, ki vzpostavljajo tudi pravno vezanost nižjih upravnih organov pri njihovem delovanju. Po drugi strani samo navodilo ne more upravičevati tretje osebe, da v takem primeru sproži pravno varstvo, saj, kot rečeno, nimajo neposrednega zunanjega učinka. Tako lahko opredelimo upravna navodila kot pravne akte uprave z internim učinkovanjem, ki so izdani s strani pristojnega upravnega organa in so namenjeni usmerjanju delovanja podrejenega organa³.

Zakon o finančni upravi (v nadaljnjem besedilu: ZFU) ureja načela delovanja, organizacijo, naloge in pooblastila finančne uprave, pravice ter posebnosti delovnopravnih razmerij uslužbencev finančne uprave in druga vprašanja, povezana z delovanjem finančne uprave. ZFU, ki je bil sprejet v letu 2014, v 11. členu določa naloge finančne uprave. Drugi odstavek tega člena določa, da predstojnik finančne uprave daje za zagotovitev enotne uporabe predpisov in enotnega opravljanja nalog uprave finančnim uradom navodila za delo z delovnega področja finančne uprave. S tem se zagotavlja tudi enaka obravnava zavezancev za davek.

Predlog spremembe drugega odstavka 13. člena ZDavP-2 določa, da se navodila in pojasnila, ki jih izda minister za finance oziroma predstojnik finančne uprave v zvezi z izvajanjem davčnih predpisov, objavijo na spletnih straneh FURS. Vsebina navodil in pojasnil, ki jih izda minister za finance oziroma predstojnik FURS v zvezi z izvajanjem davčnih predpisov, mora biti v skladu s predpisi (zakonom, podzakonskimi akti). Upoštevajoč načelo delitve oblasti, navodila in pojasnila ne smejo razširjati, dopolnjevati ali spreminjati predpisa.

Namen objave navodil in pojasnil je, da so zavezanci za davek seznanjeni z navodili in pojasnili, ki jih izda minister oziroma predstojnik FURS v zvezi z izvajanjem davčnih predpisov. Navodila in pojasnila, ki jih izda minister za finance oziroma predstojnik FURS, so pripomoček davčnemu organu za razlago predpisa pri odločanju v konkretnih davčnih zadevah. Na predlagani način se konkretizira 6. člen ZFU, ki določa, da je delovanje finančne uprave pregledno in predvidljivo. Predvidljivost se zagotavlja z jasno določenim in enotnim ravnanjem (delovanjem) finančne uprave. S predlogom se uresničuje tudi načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči, urejeno v 7. členu ZDavP-2, s katerim se zagotavlja varstvo pravic zavezancev za davek in varstvo javne koristi.

Dodatna določitev obveznosti ravnanja uslužbencev davčnega organa v predpisu, ki ureja davčni postopek, ni potrebna, saj to določajo že drugi predpisi, na primer Zakon o javnih uslužbencih (v nadaljnjem besedilu: ZJU). ZJU ureja skupna načela in druga skupna vprašanja sistema javnih uslužbencev, sistem javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti ter posebnosti delovnih razmerij javnih uslužbencev v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti. V 93. členu ZJU določa, da mora javni uslužbenec opravljati delo v skladu s predpisi, kolektivno pogodbo, pogodbo o zaposlitvi, splošnimi akti organa in kodeksom etike. Pravila, ki jih vsebujejo splošni akti organa, morajo biti takšna, da se z njimi zagotavlja opravljanje dela v skladu s predpisi in kolektivno pogodbo ter ne smejo vsebovati določb, ki bi presegle ta okvir. ZJU v 94. členu določa opravljanje dela po navodilih in odredbah. Če davčni uslužbenec ne ravna v skladu z navodili, gre za

³ Upravno procesno pravo: upravni postopek in upravni spor/Vilko Androjna, Erik Kerševan. – Predelana in dopolnjena izd. – Ljubljana: GV Založba, 2006, str. 116, 117

kršitev delovnih obveznosti. Če pa meni, da navodilo ni skladno z zakonom, mora na to opozoriti svojega predstojnika. Upoštevajoč te določbe ZJU, ni potrebe, da se v ZDavP-2 določa, da morajo davčni organi ravnati po navodilih in odredbah predstojnika (to so tudi navodila, ki jih izda predstojnik za zagotovitev enotne uporabe predpisov in enotnega opravljanja nalog).

K 4. členu

K 14.a členu

Predlagani novi 14.a člen uvaja nov institut vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (angl. Advance Pricing Agreement). APA sporazum je dogovor, s katerim se še pred izvajanjem povezanih transakcij določijo primerna merila na primer: metoda, primerljivke in primerne prilagoditve zanje, pomembne predpostavke za prihodnje dogodke za določanje transferne cene za te transakcije v določenem obdobju. Sklepanje APA sporazuma ni omejeno na posamezne vrste transakcij in lahko vključuje tudi pripis dobička poslovni enoti nerezidenta. APA sporazum se sklene v dobri veri in ob upoštevanju načel tega zakona oziroma pravic in obveznosti, ki jih imata davčni organ in davčni zavezanec po tem zakonu. Davčni zavezanec lahko davčni organ zaprosi za sklenitev enostranskega, dvostranskega ali večstranskega APA sporazuma. Enostranski APA sporazum je sporazum med davčnim organom in davčnim zavezancem. Dvostranski ali večstranski APA sporazum je dogovor med pristojnima organoma dveh držav, sklenjen v postopku skupnega dogovarjanja. Tako pri enostranskem APA sporazumu kot tudi dvostranskem ali večstranskem APA sporazumu se vsebina APA sporazuma nanaša na določitev primernih meril za določanje transferne cene za transakcijo med povezanimi osebami, pri čemer se dosežen dogovor dvostranskega ali večstranskega vnaprejšnjega cenovnega sporazuma udejanji v enostranskem APA sporazumu. Tretji odstavek 25. člena Vzorčne davčne konvencije OECD namreč določa, da se lahko pristojna organa med seboj posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva. Z omenjeno določbo so tako lahko zajeti tudi dvostranski ali večstranski APA sporazumi, ker so med drugim namenjeni odpravi dvojnega obdavčevanja. S predlaganim členom se nadalje določa, da se za davčnega zavezanca štejejo rezidenti in nerezidenti, kot so opredeljeni po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb. To pomeni, da za sklenitev APA sporazuma lahko zaprosijo tudi nerezidenti, ki opravljajo svojo dejavnost na območju Slovenije. Za povezano osebo davčnega zavezanca, ki zaprosi za APA sporazum, se štejejo zavezanci iz 16. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. To pomeni, da se za povezano osebo lahko šteje tudi poslovna enota rezidenta v tujini. APA sporazum se sklene samo, če gre za čezmejno transakcijo ob upoštevanju določb glede določanja transferne cene.

K 14.b členu

Predlagani novi 14.b člen določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se APA sporazum sklene, kot tudi vsebino APA sporazuma. APA sporazum se sklene, če je opravljen razgovor davčnega zavezanca z davčnim organom pred vložitvijo vloge (v razgovoru se davčni organ in zavezanec okvirno dogovorita o časovnici, potrebni za sklenitev APA sporazuma, o primernosti transakcije ter izboru vrste APA sporazuma), davčni zavezanec z davčnim organom med celotnim postopkom za sklenitev APA sporazuma vseskozi aktivno sodeluje, kar pomeni, da mora dati vse potrebne informacije in zahtevano dokumentacijo. Davčni organ ni dolžan skleniti APA sporazuma, če ugotovi, da davčni zavezanec samo 'testira' davčni organ in se transakcija dejansko ne bo izvedla ali če se davčni organ v predhodno opravljenem razgovoru ni strinjal s transakcijo, ki je predmet APA sporazuma, davčni zavezanec pa vseeno vloži vlogo. APA sporazum se tudi ne sklene, če zavezanec ne soglaša z davčnim organom glede vsebine oziroma meril APA sporazuma (predvsem glede metodologije) ali če transakcija, ki je predmet sporazuma, po sklenitvi sporazuma nima zagotovljenega primernega časovnega obdobja trajanja - gre za

transakcijo, ki se bo iztekla. Predlog člena nadalje določa najmanjši okvir vsebine APA sporazuma, in sicer metodologijo, kritične predpostavke, časovno obdobje ter druge elemente, ki vplivajo na določitev transferne cene ter način izvedbe APA sporazuma. Namreč vsebina APA sporazuma je odvisna od narave transakcije. Nadalje je določeno, kaj se šteje za kritične predpostavke. Gre za tiste predpostavke, ki vplivajo na določitev transferne cene transakcije, opredeljene v APA sporazumu. Predpostavke so opredeljene kot pomembne, če bi se dejanske razmere v času izvedbe transakcije lahko toliko razlikovale od predvidenih, da bi bila izničena možnost zanesljivega prikaza določanja transferne cene po izbrani metodologiji. Določeno je tudi, da davčni organ pisno obvesti davčnega zavezanca, da ne bo sklenil APA sporazuma, če ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz prvega odstavka tega člena. Zoper odločitev davčnega organa pritožba ni mogoča, saj sklenitev APA sporazuma ni upravni postopek. Določba tako nedvoumno določa, da pritožba ni mogoča.

K 14.c členu

Predlagani novi 14.c člen določa, da davčni zavezanec, ki je sklenil APA sporazum, za vsako leto trajanja APA sporazuma davčnemu organu poroča, kako je izpolnjeval merila, določena v APA sporazumu, to je, da se kritične predpostavke niso spremenile oziroma, če so se, ali so opravljene prilagoditve še vedno v skladu z merili, določenimi z APA sporazumom.

K 14.č členu

Predlagani novi 14.č člen določa, da se APA sporazum spremeni, če se spremenijo pogoji tako, da bistveno vplivajo na primernost in način izbrane metodologije za določitev transferne cene. To pomeni, da se davčni organ in zavezanec v APA sporazumu dogovorita o višini še sprejemljivih prilagoditev transferne cene, da ta še zadosti neodvisnemu tržnemu načelu. Če se pogoji spremenijo tako, da z merili, določenimi v APA sporazumu, ni mogoče več zadostiti neodvisnemu tržnemu načelu, se pod pogoji iz 14.b člena sklene nov APA sporazum, sicer APA sporazum preneha veljati. Davčni zavezanec je v vsakem primeru dolžan spremembo sporočiti davčnemu organu, sicer se ga lahko sankcionira.

K 14.d členu

Predlagani novi 14.d člen določa, kdaj APA sporazum preneha veljati. Člen določa, da APA sporazum preneha veljati po preteku časovnega obdobja, za katerega je bil APA sporazum sklenjen. Dodatno člen določa, da APA sporazum preneha veljati, če davčni zavezanec ne poroča o izvajanju APA sporazuma za vsako leto skozi celotno obdobje, za katero je bil APA sporazum sklenjen, če se bistveno spremenijo pogoji, ki vplivajo na primernost in način izbrane metodologije za določitev transferne cene in se APA sporazum ne spremeni. Določeno je tudi, da se davčni zavezanec in davčni organ v APA sporazumu lahko dogovorita o situacijah, ob nastopu katerih APA sporazum preneha veljati ter za katero davčno leto prenehanje učinkuje. V primeru, če je bil z zavezancem sklenjen enostranski APA sporazum, pa se naknadno za isto transakcijo sklene dvostranski ali večstranski APA sporazum, potem se v enostranskem APA sporazumu, s katerim se udejanji tak dvostranski ali večstranski APA sporazum, določi, da prvotni enostranski APA sporazum preneha veljati. Določeno je tudi, kdaj davčni organ pisno obvesti davčnega zavezanca, da je APA sporazum prenehal veljati. Predlog člen določa tudi, da APA sporazum davčnega organa ne zavezuje, če temelji na netočnih, neresničnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je davčni zavezanec navedel v postopku sklenitve APA sporazuma. V tem primeru davčni organ APA sporazum prekliče. Preklican APA sporazum nima pravnih učinkov.

K 14.e členu

Predlagani novi 14.e člen določa, da stroške za sklenitev APA sporazuma nosi zavezanec.

K 14.f členu

Predlagani novi 14.f člen določa, da sklenitev APA sporazuma ne omejuje pravic davčnega organa pri izvrševanju njegovih pooblastil.

K 14.g členu

Predlagani novi 14.g člen določa, da podrobnejši način izvajanja členov od 14.a do 14.g tega zakona in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

K 5. členu

Redakcijski popravki veljavnega 32. člena, 57. člena, 62. člena in 383.e člena ZDavP-2, v delu, kjer se uporablja besedilo »pristojnega davčnega organa«. Pristojnost je pravica in dolžnost organa, da opravi neko nalogo. Pristojni organ za vodenje in odločanje v davčnem postopku je določen v drugih predpisih, zato se izraz »pristojen« črta.

K 6. členu

Veljavni ZDavP-2 v 37. členu določa obveznost ponudnikov plačilnih storitev ter subjektov vpisa v poslovni register, in sicer določa obveznost odpiranja TRR, zahteve v zvezi z odpiranjem TRR, način izvrševanja plačilnih nalogov, zagotavljanje podatkov o TRR in prilivih, potrebnih za pobiranja davkov. Na tej podlagi se zagotavljajo podatki v zvezi s plačevanjem davka in s tem tudi učinkovito opravljanje nalog pobiranja davkov, še zlasti davčnega nadzora.

ZDavP-2 za davčne namene v zvezi z obveznostjo odprtja TRR v veljavnem tretjem odstavku 37. členu določa, da morajo imeti subjekti vpisa v Poslovni register RS pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun (v nadaljnjem besedilu: TRR). Samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen TRR. Ne glede na to, da ZDavP-2 pojma »transakcijski račun« ne definira, iz navedenega izhaja, da obstaja zgolj obveznost imetništva TRR (s katerim je mišljen plačilni račun za izvršitev plačilnih transakcij), in sicer neodvisno od tega, ali je TRR odprt pri ponudniku plačilnih storitev v RS ali v tujini.

Določitev obveznosti – odprtega TRR posredno izhaja že iz veljavnega 36. člena ZDavP-2, ki določa, da morajo pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi ter organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove TRR, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev. Plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila se ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih. Ti primeri – izjeme, v katerih se plačila ne nakazujejo na TRR, so določeni v 23.a členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Kršitev te obveznosti je določena kot prekršek, za katerega je predpisana globa (14. točka prvega odstavka 397. člena ZDavP-2), in sicer v višini od 800 do 10.000 eurov, če prekršek stori samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, 1.200 do 15.000, če stori prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa znaša globa 3.200 do 30.000 eurov. Iz tega člena izhaja, da morajo pravne osebe plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na transakcijske račune. Določitev obveznosti nakazovanja na TRR velja za vse prejemnike, pravne osebe in tudi fizične osebe.

Veljavni tretji odstavek 37. člena ZDavP-2 kot tudi predlog, ki spreminja ta člen, je vsebinsko povezan z obveznostjo nakazovanja plačil, določeno v 36. členu ZDavP-2. Namen teh členov je treba razumeti v smislu zagotavljanja preglednosti in sledljivosti pri plačilih ter omejevanja gotovinskega poslovanja.

Zakon o plačilnih storitvah in sistemih obveznosti ločenega TRR samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, za poslovno dejavnost ne določa (do uveljavitve Zakona o plačilnih storitvah in sistemih, torej po Zakonu o plačilnem prometu, je moral imeti zasebnik za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen TRR).

Samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, s statusnopravnega vidika odgovarjajo za obveznosti iz naslova opravljanja dejavnosti z vsem svojim premoženjem.

Upoštevajoč navedeno, tudi z vidika vodenja davčnih postopkov, predvsem davčnega nadzora, ni treba tem subjektom nalagati dodatnih stroškov vodenja ločenega TRR, ki jih imajo pri ponudnikih plačilnih storitev. Predlog spremembe tretjega odstavka 37. člena ZDavP-2 tako samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, ne določa več obveznosti ločenega transakcijskega računa. Predlog tudi ne posega v ureditev Zakona o plačilnih storitvah in sistemih,

S predlagano spremembo prvega stavka tretjega odstavka 37. člena se jasneje določa, da morajo vse osebe, ki so za davčne namene dolžne voditi kakršne koli poslovne knjige in evidence v skladu z 31. členom ZDavP-2, torej ne samo osebe, ki so vpisane v poslovni register, kot je določeno v veljavni ureditvi, imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun. S tem se za namene evidentiranja in nadzora transakcij za vse osebe, ki opravljajo dejavnost, ta obveznost izenačuje. S tem se obveznost nalaga tudi osebam, ki nimajo svojega izvirnega registra, ampak se kot osebe, ki opravljajo dejavnost, vodijo le v davčnih evidencah in ki morajo za davčne namene voditi določene evidence, kot na primer za osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost. Kadar take osebe ugotavljajo dohodek svoje dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ali kadar so take osebe identificirane za namene DDV, kar pomeni, da morajo za davčne namene voditi predpisano knjigovodstvo, bodo morale v skladu z novo določbo tretjega odstavka 37. člena tako kot vse druge osebe, ki opravljajo dejavnost, imeti odprt transakcijski račun.

K 7. členu

Veljavna ureditev 50. člena ZDavP-2 določa znesek, do katerega se davek ne odmeri. Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če ne bi presegel 10 eurov, razen če ni z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom določeno drugače. O tem se zavezanec za davek obvesti. Ta ureditev pa ne velja v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti.

Pri davkih, ki so izključno prihodek lokalnih skupnosti (npr. davek na promet nepremičnin, davek na vodna plovila), gre pogosto za zelo nizke zneske odmere. Tako stroški davčnega zavezanca v zvezi s plačilom te dajatve – provizijo bank – pogosto presegajo višino dajatve. Prav tako tudi stroški davčnega organa (tiskanja odločb, kuvertiranja, vročanja) presegajo višino dajatve. Zaradi navedenega, predvsem pa zaradi številnih pritožb davčnih zavezancev, se predlaga sprememba veljavnega drugega odstavka 50. člena ZDavP-2, s katero se določi, da se v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti, davek ne odmeri, če ta ne presega 5 eurov.

Primernost predlagane rešitve je prikazana tudi v tabeli, iz katere je razvidno število odmer za posamezne vrste davkov, ki so prihodek občin.

	št. odmer do 5 eur	% od vseh odmer	znesek odmere do 5 eur
Davek na promet nepremičnin, v letu 2014 po zavezancih	2.942	6%	6.958
NUSZ za leto 2014	5.606	0,7%	18.976
Davek na vodna plovila (prihodek proračuna SLS) za leto 2015	128	2%	395
Dodatni davek od plovil (prihodek proračuna RS) za leto 2015	2.156	34%	6.292

VIR: FURS

S predlagano spremembo veljavnega 50. člena ZDavP-2 se tudi določi, da davčni organ v primerih, ko se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, pa davek ne presega 5 oziroma 10 evrov, o tem pisno seznaniti zavezanca za davek le, kadar je bil davčni postopek začel na podlagi vložene napovedi. Le v teh primerih je namreč zavezanec za davek seznanjen s tem, da davčni postopek poteka in načelo pravne varnosti terja, da je seznanjen z usodo postopka. V primerih, ko davčni organ o odmeri davka odloča brez davčne napovedi zavezanca, torej po uradni dolžnosti na podlagi lastnih podatkov, takšno obveščanje zavezanca ni potrebno.

K 8. členu

S predlagano dopolnitvijo veljavnega 58. člena ZDavP-2 se v prvem odstavku za plačnika davka določijo tudi nerezidenti, ki imajo v Sloveniji registrirano podružnico v skladu z zakonodajo, ki ureja ustanovitev in poslovanje subjektov v Sloveniji (npr. v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah, Zakonom o društvih), tudi kadar se taka podružnica ne šteje za poslovno enoto nerezidenta po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali zakonu, ki ureja dohodnino.

Pri predlagani spremembi tretjega odstavka gre zgolj za redakcijski popravek v delu, kjer se uporablja besedilo »pristojni davčni organ«. Pristojnost je pravica in dolžnost organa, da opravi neko nalogo. Pristojni organ za vodenje in odločanje v davčnem postopku je določen v drugih predpisih, zato se izraz »pristojni« črta.

Z novim dvanajstim odstavkom se kot plačnik davka določa tudi fizična oseba rezident Slovenije, ki izplačuje dohodke iz zaposlitve in se po zakonu, ki ureja delovna razmerja, šteje za delodajalca, pri čemer se za plačnika šteje samo pri izplačilu dohodkov, izplačanih na podlagi pravnega razmerja, po katerem se šteje za delodajalca (delovnega razmerja). Z navedenim se pobiranje davka od teh dohodkov in prispevkov za socialno varnost združi v en postopek, in sicer davek in prispevke za socialno varnost obračuna in plača delodajalec (fizična oseba) v obračunu davčnega odtegljaja. Po sedanji ureditvi pa se davek in prispevki za socialno varnost obračunavajo in plačujejo v dveh ločenih postopkih, in sicer mora delojemalec sam vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od teh dohodkov in jo davčni organ odmeri z odločbo (ker fizična oseba delodajalec ni plačnik davka), fizična oseba delodajalec pa je zavezanec za obračun in plačilo prispevkov za socialno varnost. Predlagana združitev postopkov v teh primerih je smiselna, saj so ti delodajalci po zakonu, ki ureja delovna razmerja, z vidika obveznosti delodajalca obravnavani enako kot delodajalci v drugih statusnih oblikah. Skladno z zakonom, ki ureja delovna razmerja, mora delodajalec delavcu ob vsakem izplačilu plače ter do 31. januarja novega koledarskega leta izdati pisni obračun plače in nadomestila

plače za plačilno obdobje oziroma za koledarsko leto, iz katerega sta razvidna tudi obračun in plačilo davkov in prispevkov za socialno varnost.

Ker je fizična oseba, ki je po zakonu, ki ureja delovna razmerja, delodajalec, opredeljena kot plačnik davka ob izplačilu določenih dohodkov, je treba dopolniti tudi veljavno 6. točko prvega odstavka 58. člena ZDavP-2. Z dopolnitvijo se določi, da plačnik davka ne postane oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, če je oseba, ki jo dohodek bremeni, delodajalec fizična oseba in je hkrati tudi plačnik davka po novem dvanajstem odstavku 58. člena ZDavP-2.

K 9. členu

Redakcijski popravek. Naslov I. poglavja drugega dela veljavnega ZDavP-2 se glasi: »Stvarna in krajevna pristojnost«. 71. člen ZDavP-2, ki je določal krajevno pristojnost, je bil z Zakonom o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) črtan, zato je treba črtati še besedi »in krajevna« v naslovu tega poglavja.

K 10. členu

Po predlagani dopolnitvi veljavnega drugega odstavka 84. člena ZDavP-2 mora davčni organ ne samo v primerih, ko opravlja nadzor obračuna davka, temveč tudi ko opravlja nadzor posameznega področja poslovanja, izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb k zapisniku oziroma od dneva, ko je potekel rok za pripombe. Predlog je povezan s spremembo 130. člena veljavnega ZDavP-2, ki ureja davčni nadzor posameznega področja poslovanja.

K 11. členu

Veljavni osmi odstavek 85.a člena ZDavP-2, ki ureja elektronsko vročanje prek portala eDavki, določa, da se ta člen ne uporablja za elektronsko vročanje, določeno z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost.

S predlogom določamo, da se ta člen ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

V določenih primerih zakoni s področja obdavčenja urejajo specialne ureditve elektronskega vročanja prek posebnih elektronskih aplikacij (ne prek portala eDavki), zato za te primere ureditev 85.a člena ZDavP-2 ne velja.

Na to ureditev tako ne vpliva ureditev e-vročanja, urejena v ZDDV, ker gre za posebno določbo. Prav tako ne velja za carinske zadeve. Vlaganje carinskih deklaracij je v celoti elektronsko podprto v okviru »Carinskega informacijskega sistema – SICIS«. Nov Carinski zakonik, ki se bo začel uporabljati 1. 5. 2016, uvaja popolno elektronsko poslovanje carinskih organov. To poslovanje mora biti skladno s carinskimi predpisi in z zahtevami, ki izhajajo iz specifikacij, ki se za posamezne e-sisteme pripravljajo na ravni EU.

K 12. členu

V veljavnem 93. členu ZDavP-2 je urejen vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev. Veljavni peti odstavek tega člena določa, da se preplačilo na račun posamezne vrste prispevka lahko upošteva le za poplačilo istovrstne obveznosti.

Veljavni 97. člen ZDavP-2 ureja vračilo davka. Davčni organ vrne preveč plačan davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, pri čemer mora upoštevati zgoraj navedene omejitve iz 93. člena ZDavP-2.

Če ima zavezanec preplačilo iz naslova prispevkov (na primer PIZ), se mu lahko v skladu z veljavno ureditvijo izvede pobot le za druge istovrstne prispevke (PIZ), ne more pa se

izvesti pobot za druge vrste obveznosti. Davčni organ mora v tem primeru vrniti preplačani prispevek (za npr. PIZ), čeprav ima zavezanec na drugi strani obveznost iz naslova katerega drugega prispevka ali davka. Upoštevajoč navedeno, lahko davčni organ v primerih, ko ima dolžnik preplačilo iz naslova prispevkov, izvede pobot le za istovrstne prispevke, za poplačilo drugih neporavnanih obveznosti dolžnika pa mora izdati sklep o izvršbi na dolžnikove denarne terjatve do FURS. Takšna ureditev ni v skladu z načelom gospodarnosti, saj davčnemu organu povzroča dodatno administriranje, davčnemu zavezancu kot dolžniku pa dodatne stroške v zvezi z izdajo sklepa o izvršbi.

S predlagano spremembo, s katero se črta veljavni peti odstavek 93. člena ZDavP-2, se bo davčnemu organu omogočilo učinkovitejše poplačilo vseh terjatev do dolžnika. S tem se doseže, da se preplačila iz naslova prispevkov lahko pobotajo z drugimi obveznostmi, pri tem pa je treba upoštevati, da se najprej pobota istovrstna obveznost, šele nato pa katerikoli zapadli dolg v drugi blagajni po kriteriju najstarejšega oziroma najmanj zavarovanega dolga, ob upoštevanju vrstnega reda poplačila v skladu s 93. členom ZDavP-2. Predlagana sprememba bi pomenila poenostavitev postopka pobotov, enakopravno obravnavo obveznosti v vseh blagajnah, izenačitev vseh prejemnikov javnofinančnih prihodkov, hkrati pa tudi izboljšala položaj zavezanca za davek (manj zamudnih obresti in stroškov izterjave).

K 13. členu

Veljavni 95. člen ZDavP-2 ureja obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora. Prvi odstavek določa, da se davčnemu zavezancu zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka, če davčni organ ugotovi v postopku davčnega nadzora davčno obveznost. S predlogom, ki spreminja veljavni prvi odstavek 95. člena ZDavP-2, se določi, da davčni zavezanec plača evribor obresti še za primer neupravičeno vrnjenega davka.

K 14. členu

Davčni organ na podlagi veljavnega šestega odstavka 97. člena ZDavP-2 vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila (pobot), pri tem (pobotu) pa mora upoštevati omejitve iz petega odstavka 93. člena ZDavP-2, ki določa, da se preplačilo na račun posamezne vrste prispevka lahko upošteva le za poplačilo istovrstnih obveznosti. To pomeni, da davčni organ ne more pobotati preveč plačanega prispevka z drugimi neplačanimi prispevki ali davki. Predlog, ki sledi načelu gospodarnosti (v povezavi s predlogom za črtanje petega odstavka 93. člena ZDavP-2), omogoča davčnemu organu pobot preveč plačanih prispevkov z drugimi neplačanimi prispevki ali davki. Morebitno preplačilo davka, vključno s prispevki, pa bo davčni organ vrnil.

Veljavni osmi odstavek 97. člena ZDavP-2 določa posebno pravilo glede vračila in pobota preveč plačanega davka z globami in stroški postopka o prekršku, ki jim je potekel rok plačil, če je davčni organ pristojen za izvršbo. Na podlagi te določbe lahko davčni organ izvaja pobote le za globe in stroške postopka, ki jih je izrekel davčni organ, in za globe in stroške postopka, ki so jih izrekli oziroma naložili drugi organi v prekrškovnem postopku, če te niso bile pravočasno plačane. Davčni organ izterjuje številne druge nedavčne obveznosti, poleg glob, ki so jih izrekli drugi prekrškovni organi, tudi sodne takse v skladu z Zakonom o sodnih taksah, denarne kazni v skladu z Zakonom o pravnem postopku, denarne kazni in stroške postopka v skladu z Zakonom o kazenskem postopku, upravne takse v skladu z Zakonom o upravnih taksah, denarne terjatve, ki se obračunajo v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku, stroške postopka in neupravičeno prejeto brezplačno pravno pomoč v skladu z Zakonom o brezplačni pravni pomoči itd.

Za vse te obveznosti, razen glob in stroškov v prekrškovnem postopku, pobot po veljavni ureditvi ni mogoč, zato mora davčni organ v teh primerih, ko je dolžnik hkrati upravičenec za vračilo davka, zavezancu za davek vrniti preveč plačan davek, iz naslova druge denarne terjatve pa mu izdati sklep o davčni izvršbi.

Davčni organ bo po predlagani spremembi osmega odstavka lahko pobotal tudi druge neplačane denarne nedavčne obveznosti in stroške postopka, ki jim je potekel rok plačila, s preveč plačanim davkom. S tem načinom se zagotavlja večja gospodarnost davčnega organa in prihranek stroškov izvršbe za davčnega zavezanca.

ZDavP-2 je v petem odstavku 97. člena določal, da lahko davčni organ na podlagi izjave zavezanca za davek, ki je upravičen do vračila davka, ta davek vrne tretji osebi, ki jo v izjavi navede zavezanec za davek, pod pogojem, da ni možnosti za oškodovanje morebitnih upnikov zavezanca za davek. Ta določba je bila z novelo ZDavP-2F (Uradni list RS, št. 94/12) črtana zaradi težav davčnega organa v zvezi z izvajanjem.

Ne glede na črtanje te določbe pa zavezanci za davek od davčnega organa pogosto zahtevajo, da opravi prenos terjatve iz naslova preveč plačanega davka na drugega davčnega zavezanca (na primer zaradi sklenjene cesije, odstopa terjatve).

Vrhovno sodišče RS je v sklepu II Ips 322/2008) navedlo, da je prenos terjatve dopusten, kljub temu da ZDavP-2 tega izrecno ne dopušča. Tako je zavzelo stališče, da z zakonom prenos terjatve za vračilo preplačila obresti od preveč odmerjenega in plačanega davka ni prepovedan, po presoji revizijskega sodišča pa tudi narava te terjatve ne nasprotuje prenosu na drugega. Namen terjatve ni strogo določen (kot je na primer pri denarni socialni pomoči, otroškem dodatku, pomoči ob rojstvu otroka, dodatku za pomoč in postrežbo). Bistvo, vsebina terjatve se z odstopom ne spremeni. Zato je po presoji revizijskega sodišča tudi ta terjatev, upoštevajoč določila Obligacijskega zakonika, lahko predmet odstopa. Tudi sodišče prve stopnje, ki je zahtevku ugodilo, je zavzelo stališče, da z zakonom ni prepovedana cesija terjatev iz naslova preveč plačanih davčnih obveznosti oziroma obresti od davčnih obveznosti. Terjatev je po svoji naravi obligacijska, v kateri država nastopa kot prirejeni subjekt. Tudi narava te terjatve ne nasprotuje prenosu na drugega. Toženka je vedela za cesijo, preden je terjatev izpolnila družbi. Presodilo je, da ni pomembno, ali je imela družba blokiran račun niti v kakšnem finančnem stanju je bila. Nepomembne so navedbe toženke, da je bil del sredstev nakazan sodišču za plačilo obveznosti v izvršilnem postopku. Nepomembno je tudi, ali je bila pogodba sklenjena zgolj z namenom preprečiti plačilo upnika v tej izvršilni zadevi. Treba je upoštevati veljavno pogodbo (o cesiji).

Davčni organ ima v zvezi z izvajanjem vračil tretjim osebam težave, ker so pogosti primeri, ko je davčna terjatev predmet rubeža, kjer se davčni organ pojavi kot dolžnik dolžnik v postopku civilne izvršbe. Enako velja, ko so davčne terjatve predmet različnih civilnih pogodb. Najpogostejša so na primer obvestila o odstopu vseh bodočih davčnih terjatev v zavarovanje. Davčni organ težko izvaja vračila, ker zneski vračil v obvestilih in pogodbah, ki so podlaga za izvršitev vračil, niso jasno opredeljeni (na primer: »vsa nadaljnja vračila DDV do zneska XX.XXX naj se nakažejo cesionarju.«). To pomeni, da mora uslužbenec nenehno spremljati, kdaj bo tak znesek iz naslova vračila DDV dosežen (vmes prihaja do pobotov, vračil preplačila davka iz drugih naslovov, kar še dodatno otežuje situacijo). Nadalje se pojavljajo tudi primeri, ko je davčna terjatev predmet pogodbe o zastavi terjatev. V tem primeru davčni organ prejme pogodbo, ki se glasi: »Vsa nadaljnja vračila DDV so predmet te zastavne pogodbe in naj se zato do nadaljnjega ne vrnejo prvotnemu upniku (torej davčnemu zavezancu, ki je upravičen do vračila), temveč

naj se ob nastopu določenega pogoja vrnejo upniku XY.« Vse to za davčni organ pomeni precejšnje breme, saj mora slediti načinu poplačila, ki izhaja iz posamezne pogodbe.

Davčna terjatev pa je vse pogostejše tudi predmet rubeža v civilni izvršbi. Ti sklepi ovirajo nemoteno delovanje davčnega organa, saj gre pri sistemu vračil za avtomatizirane procese, zato so take pogodbe in sklepi breme in dodatno delo za davčni organ, saj v praksi povzročajo številne dileme in zahtevajo precej usklajevanja, pa tudi sicer so pogodbe pogosto nejasne in zahtevajo dodatno tolmačenje in pozivanje zavezancev, kar je protislovno, saj ravnanje v skladu s pogodbenimi obveznostmi, v katere davčni organ ne vstopa prostovoljno, ni del nalog davčnega organa.

Upoštevalo težave, ki jih ima davčni organ v zvezi z izvajanjem vračil tretjim osebam, ter dejstva, da je temeljna naloga davčnega organa pobiranje davkov, se s predlogom novega devetega odstavka 97. člena ZDavP-2 jasno opredeli, da terjatev zavezanca za davek iz tega člena (torej terjatev iz naslova vračila davka) ni predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.

K 15. členu

Veljavni 99. člen ZDavP-2 določa, da zavezancu za davek, ki sam izračuna in plača davek, od razlike med letom plačane akontacije in davkom po davčnem obračunu ne pripadajo obresti v skladu s prvim odstavkom tega člena. Prvi odstavek tega člena določa, da zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka zamudne obresti. Zavezancu za davek pripadajo v primeru neupravičeno odmerjenega oziroma preveč odmerjenega in plačanega davka obresti od dneva plačila davka, v primeru neupravičene zavrnjene zahteve za vračilo davka pa od poteka 30-dnevnega roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu za davek neupravičeno zavrnjena zahteva za vračilo davka.

Predlog ne spreminja veljavne ureditve drugega odstavka 99. člena ZDavP-2, temveč jasneje in splošneje določa, da v vseh primerih, ko zavezanec za davek v skladu z zakonom sam izračunava davek, temu ne pripadajo obresti. Predlagana ureditev zajema vse primere, v katerih zavezanec za davek v skladu z zakonom sam izračunava davek, npr. tiste, v katerih zavezanec sam plača razliko med letom plačane akontacije in davkom po davčnem obračunu oziroma odločbi o odmeri davka ali plača davek na podlagi carinske deklaracije. Davčnemu zavezancu tako tudi ne pripadajo obresti v primeru, ko mu akontacijo določi davčni organ z odločbo. Gre za primere, če davčni zavezanec ne predloži obračuna in se mu akontacija odmeri v davčnem nadzoru z odločbo ali v primerih, ko se akontacija oziroma končni davek v skladu z zakonom odmerja z odločbo.

Ta ureditev velja tudi za carinske deklaracije. Carinska deklaracija v 17. točki 4. člena Carinskega zakonika pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način izrazi voljo dati blago v določen carinski postopek. Na deklaraciji davčni zavezanec izpolni vse podatke, med drugim tudi znesek dajatev, carinik pa mora vedno na koncu potrditi carinsko deklaracijo, ki se potem šteje kot odločba. Blago se pa sprostí po plačilu dajatev ali če je dano zavarovanje za plačilo dajatev.

K 16. členu

Veljavni 102. člen ZDavP-2 omogoča davčnim zavezancem – pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom, posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost in združenju oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, odlog ali obročno plačilo davkov, če se ti soočajo z možnostjo za nastanek hujše gospodarske škode ali kadar je davčna obveznost zavarovana tako, da zagotavlja zanesljivo poplačilo davčnega dolga.

Na podlagi veljavnega 102. člena ZDavP-2 davčni organ na podlagi vloge davčnega zavezanca v primerih hujše gospodarske škode lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- davčni zavezanec – poslovni subjekt je trajneje nelikviden ali je izgubil sposobnost pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere sam ni mogel vplivati,
- davčnemu zavezancu grozi hujša gospodarska škoda,
- odlog plačila davka oziroma obročno plačevanje davka bi davčnemu zavezancu – poslovnemu subjektu omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

Davčni organ ne more dovoliti odloga in obročnega plačila po tej določbi za akontacije davka ali davčni odtegljaj.

Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku določa podrobnejša merila in način ugotavljanja hujše gospodarske škode, na podlagi katerih mora davčni zavezanec dokazati:

1. da je trajneje nelikviden ali je izgubil sposobnost pridobivanja prihodkov

Šteje se, da je davčni zavezanec trajneje nelikviden, če ni sposoben pravočasno izpolnjevati zapadlih obveznosti, vendar še ne izpolnjuje pogojev za začetek enega od insolvenčnih postopkov. Davčnemu zavezancu se dovoli odlog ali obročno plačilo davka tudi, če ne izpolnjuje teh pogojev – torej, če še ni trajneje nelikviden, pa bi tako stanje nastopilo, če bi davek, za katerega želi odlog ali obročno plačilo, že zapadel v plačilo.

2. da je izgubil sposobnost pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere ni mogel vplivati,

na primer zaradi:

- začetih stečajnih postopkov ali postopkov prisilne poravnave pri njegovih ključnih poslovnih partnerjih;
- ukrepov tuje države, na trgu katere davčni zavezanec ustvarja prihodke, zaradi katerih bi prišlo do trajnejše nelikvidnosti;
- neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti oziroma odpovedi pogodbe ključnih pogodbenih partnerjev, če izkaže, da po sodni poti uveljavlja terjatve do pogodbenih partnerjev oziroma če so taka dejanja posledica domnevnih kaznivih dejanj pogodbenih partnerjev, za katere je podan obtožni predlog v kazenskem postopku;
- izrednih in nepredvidenih dogodkov na trgih, kjer ustvarja večino prihodkov;
- naravnih in drugih nepredvidenih nesreč.

Davčni zavezanec mora dokazati izpolnjevanje pogojev po 1. točki ali po 2. točki (ne kumulativno).

3. da mu grozi hujša gospodarska škoda

Šteje se, da davčnemu zavezancu grozi hujša gospodarska škoda, če je trajneje nelikviden ali je izgubil sposobnost pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere ni mogel vplivati. Dejstvo, da bo odlog oziroma obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev

hujše gospodarske škode, mora davčni zavezanec izkazati s pojasnili, poslovnimi strategijami in načrti, sprejetimi poslovnimi odločitvami, predvidenimi finančnimi tokovi, pričakovanimi prilivi, pogodbami s poslovnimi partnerji, kreditnimi pogodbami ter drugimi dokazili, katerih izvedba in finančni učinki se bodo pokazali v poznejših obdobjih.

4. da bi mu odlog plačila davka oziroma obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode

V letu 2014 je bila sprejeta dopolnitev Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku, na podlagi katere se davčnemu zavezancu, ki ima možnost za uspešno finančno prestrukturiranje in s tem kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobnost, omogoči odlog oziroma obročno plačilo, če razpolaga s pravnomočnim sklepom, s katerim sodišče na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje pravnih oseb, postopke zaradi insolventnosti nad pravnimi in fizičnimi osebami ter postopke prisilnega prenehanja pravnih oseb, potrdi sporazum o finančnem prestrukturiranju.

Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP), ki ureja finančno poslovanje pravnih oseb, postopke zaradi insolventnosti nad pravnimi in fizičnimi osebami ter postopke prisilnega prenehanja pravnih oseb, za gospodarske družbe ureja obveznosti v zvezi s finančnim poslovanjem, to je zagotavljanjem finančnih sredstev, upravljanjem finančnih sredstev in njihovih virov ter razporejanje virov finančnih sredstev zaradi zagotavljanja pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti ali drugih poslov. Ta zakon ureja tudi ukrepe za zagotovitev kratkoročne in dolgoročne plačilne sposobnosti družbe. ZFPPIPP v 15. členu določa, da je finančno prestrukturiranje celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolжник postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben (v nadaljnjem besedilu: ukrep finančnega prestrukturiranja), in lahko vključujejo zmanjšanje in odložitev zapadlosti dolžnikovih obveznosti, pri kapitalski družbi izvedbo povečanja osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki, katerih predmet so terjatve upnikov do dolžnika, ali z novimi denarnimi vložki in druge ukrepe, katerih izvedba v skladu s pravili poslovno-finančne stroke omogoča odpravo vzrokov dolžnikove insolventnosti in zagotavlja, da dolжник postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben.

Predlagani novi drugi odstavek določa, da lahko davčni organ v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti ter postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerimi je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.

S tem bodo davčnemu zavezancu dane dodatne možnosti za lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti v zvezi s plačevanjem davka.

K 17. členu

Veljavni 103. člen ZDavP-2 določa posebne primere odloga in obročnega plačevanja davka. Če davčni zavezanec predloži instrument zavarovanja iz 117. člena ZDavP-2 ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, mu davčni organ dovoli odlog plačila za največ 12 mesecev ali dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih. Način odobritve odloga ali obročnega plačila je poenostavljen, brez dokazovanj. Na tej zakonski podlagi pa davčni organ ne more dovoliti odloga in obročnega plačila akontacije davkov in davčnega odtegljaja.

Predlog spreminja veljavno ureditev prvega odstavka 103. člena tako, da se možnost odloga z 12 mesecev podaljša na 24 mesecev, možnost obročnega plačila pa se z 12 mesečnih obrokov podaljša na 24 mesečnih obrokov. S tem bodo davčnemu zavezancu

dane dodatne možnosti za lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti v zvezi s plačevanjem davka.

K 18. členu

Veljavni 105. člen ZDavP-2 določa, da se v plačilo dospeli davek, po posamezni vrsti davka, ki na dan 31. decembra ne preseže 1 euro, odpiše po uradni dolžnosti. Odpis se opravi na dan 15. februarja za preteklo leto. Z odpisom davka preneha davčna obveznost.

S predlagano spremembo drugega odstavka 105. člena ZDavP-2 se določi, da se odpis opravi najkasneje do 15. februarja za preteklo leto. Veljavna ureditev, po kateri se odpis odpravi na dan 15. februarja za preteklo leto, je namreč neustrezna, saj je tako določen datum za odpis z vidika priprave zaključnega računa za davčni organ prepozen.

K 19. členu

Veljavni prvi odstavek 109. člena ZDavP-2 določa, da davčni organ pogojno izterljiv davek prenese v okviru svojih evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek, v evidenco pogojno izterljivega davka. Ta določba ne določa postopkovnih pravil, temveč ureja knjigovodstvo. Določba ureja prenos pogojno izterljivih terjatev v posebno evidenco, kar je neprimerno, ker se morajo terjatve, tudi če so pogojno neizterljive, voditi skupaj. Ne glede na predlagano črtanje te določbe, pa mora davčni organ evidence voditi tako, da zagotavljajo ustrezne podatke za analiziranje davčnega dolga, vključno s podatki o pogojno izterljivem davku. Predpisovanje načina za zagotavljanje teh podatkov v postopkovnem predpisu ni potrebno.

Veljavna tretja točka drugega odstavka tega člena določa, da se davek šteje za pogojno izterljivega, če ni bil plačan v petih letih po poteku koledarskega leta, ko je nastala davčna obveznost oziroma v petih letih po poteku koledarskega leta, do katerega je bilo plačilo davka odloženo oziroma je bilo dovoljeno obročno plačilo ali je bil zadržan začet postopek davčne izvršbe, ali je bil odložen začetek davčne izvršbe, pod pogojem, da ni nastopilo zastaranje. Določitev teh primerov za pogojno izterljiv davek ni ustrezna, zato se ta točka s predlagano spremembo črta.

K 20. členu

Veljavni prvi odstavek 110. člena ZDavP-2 določa, da se 101., 102. in 103. člen tega zakona, ki urejajo odpis, odlog ali obročno plačilo davkov, ne uporabljajo za prispevke za zdravstveno zavarovanje, prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih evidenc o odmeri teh obveznosti. Po določi veljavnega drugega odstavka se navedene določbe ZDavP-2 prav tako ne uporabljajo za izrečene globe in stroške postopka o prekršku v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, in jih izreka davčni organ.

S predlagano spremembo veljavnega drugega odstavka 110. člena ZDavP-2 se jasneje določi, da se določbe o odpisu, odlogu, obročnem plačilu, ki so urejene v ZDavP-2, ne uporabljajo za globe in stroške postopka o prekršku, ne glede na to, kateri organ izreče globe oziroma naloži stroške postopka (davčni organ ali drug organ). Prav tako te določbe ne veljajo za druge nedavčne denarne terjatve (npr. sodne in upravne takse, sodne stroške itd.), za katere davčni organ opravlja davčno izvršbo, razen če predpisi določajo drugače.

K 21. členu

Na podlagi veljavnega 111. člena ZDavP-2 davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev obračuna (zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je

tako določeno z zakonom o obdavčenju ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo (prvi odstavek 111. člena). Davčni organ zavaruje izpolnitev davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali po poteku roka za predložitev obračuna davka, če obračun davka ni bil predložen, kadar pričakovana davčna obveznost presega 50.000 eurov (drugi odstavek 111. člena).

Na podlagi veljavnega tretjega odstavka 111. člena ZDavP-2 davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanja plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja.

Davčni organ po predlogu spremembe tretjega odstavka 111. člena ZDavP-2 v sklepu, s katerim bo zahteval zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti, ne bo določil vrste zavarovanja.

Postopki o odlogu ali obročnem plačilu tečejo na zahtevo davčnega zavezanca, zato je ta zainteresiran, da davčni organ čim hitreje odloči o njegovi zahtevi. Za uresničevanje tega namena bo davčni zavezanec predložil vse dokaze in tudi morebitna zavarovanja za ugodno rešitev vloge. Davčni organ ugotavlja, da davčni zavezanec ne more pridobiti bančne garancije, ki jo je zahteval davčni organ s sklepom, zato mora davčnemu organu predlagati novo zavarovanje, kar podaljšuje postopek o odlogu oziroma obročnem plačilu davka. Če davčni zavezanec ne bo predložil ustreznega zavarovanja, ki bo zagotavljalo izpolnitev davčne obveznosti, davčni organ ne bo ugodil njegovi vlogi.

Cilj predloga je hitrejši in gospodarnejši postopek o odlogu in obročnem plačilu, ki je v interesu davčnega zavezanca, in zato ne poslabšuje njegovega položaja.

Hitrost in gospodarnost zavarovanja je zasledovana tudi v primeru zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti, ko davčni organ zahteva zavarovanje pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev obračuna.

K 22. členu

Z redakcijskim popravkom se v veljavnem 126.a členu ZDavP-2 popravi sklicevanje.

K 23. členu

V veljavnem 127. členu ZDavP-2 je določen obseg davčnega nadzora. Po predlagani spremembi veljavnega drugega odstavka 127. člena ZDavP-2, upoštevajoč novo vrsto davčnega nadzora, določeno v 130. členu ZDavP-2, bo davčni nadzor obsegal davčni nadzor davčnih obračunov, davčni nadzor posameznega področja poslovanja in davčni inšpekcijski nadzor.

K 24. členu

Veljavni 129. člen ZDavP-2 ureja nadzor obračunov davka pri davčnem organu. S predlogom se določi, da se nadzor lahko opravlja pri davčnem organu in tudi izven poslovnih prostorov davčnega organa.

Predlagana sprememba veljavnega petega odstavka 129. člena ZDavP-2 krepi pravno varnost zavezanca za davek s tem, ko mu je omogočeno podaljšanje roka za pripombe na zapisnik, če so za to podani upravičeni razlogi. Zoper sklep o podaljšanju roka za

pripombe ni pritožbe, kar izhaja iz četrtega odstavka 99. člena⁴ in 258. člena⁵ Zakona o splošnem upravnem postopku, ki določa, da zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe. Ponovno podaljšanje roka za vložitev pripomb, ki je že bil podaljšan, ni dovoljeno.

Predlagana sprememba veljavnega sedmega odstavka 129. člena ZDaP-2 določa, da kadar iz ugotovitev nadzora obračunov davka izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ opravi, tako kot je že po veljavni ureditvi mogoče, davčni inšpekcijski nadzor, po novem pa tudi davčni nadzor posameznega področja poslovanja. Davčni organ na podlagi tega člena izda sklep, če po nadaljevanju davčnega nadzora davčnih obračunov začne davčni nadzor posameznega področja poslovanja. Zoper ta sklep ni dovoljena pritožba. Na podlagi 135. člena ZDavP-2 se izda sklep, če davčni organ začne davčni inšpekcijski nadzor. Upoštevajoč navedeno, po nadaljevanju davčnega nadzora davčnih obračunov, na podlagi katerega je davčni organ ugotovil, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, ni potrebna dvojna izdaja sklepa (na podlagi predlaganega sedmega odstavka tega člena in na podlagi 135. člena ZDavP-2).

K 25. členu

Veljavni 130. člen ZDavP-2 ureja nadzor in kontrolo v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo. Zaradi prenehanja veljavnosti Zakona o carinski službi, kar je povezano z združitvijo Carinske uprave RS in Davčne uprave RS v Finančno upravo RS, je treba to določbo spremeniti.

Predlagani prvi odstavek opredeljuje vsebino davčnega nadzora posameznega področja poslovanja. Davčni organ bo v okviru tega nadzora preverjal posamezna dejanja zavezanca za davek za določeno področje poslovanja. Navedeno pomeni, da se bo v okviru tega nadzora še naprej lahko opravljal nadzor na področju trošarinskih, okoljskih in carinskih dajatev, poleg tega pa se bo po predlagani določbi lahko izvajal nadzor tudi v drugih primerih, kot je npr. nadzor nad posameznimi transakcijami, dejanji ali področji, ki pomenijo del dejavnosti ali posamezno postavko v obračunu davka oziroma le del postavke posameznega davčnega obračuna, pa dejstva v zvezi s tem ni mogoče ugotoviti ali dovolj raziskati v okviru nadzora obračunov davka.

Primeroma bo v okviru tega nadzora lahko opravljen nadzor v zvezi z blagajniškim poslovanjem zavezanca za davek, pravilnost izkazovanja zalog na določen dan, ugotavljanje pravilnosti uveljavljanja pravice do odbitka vstopnega DDV iz naslova nabave enega opredmetenega osnovnega sredstva ali nadzor nad opravljeno transakcijo v davčno ugodnejša območja, ki jo je zavezanec za davek morebiti vključil v obračun davka od dohodka pravnih oseb kot odhodek v smislu 29. člena ZDDPO-2. V nadzoru se ne bo ugotavljala pravilnost izkazovanja več postavk posameznega obračuna ali več vrst davkov kot posledica različnih poslovnih transakcij.

Na področju trošarin in okoljskih dajatev se nadzor na določenem področju poslovanja opravi v primerih, kadar gre npr. za nadzor nad pravilnostjo prijave trošarinskega

⁴ 99. člen ZUP: (1) Za posamezna dejanja v postopku so lahko določeni roki. (2) Če roki niso določeni z zakonom, podzakonskim predpisom, aktom za izvrševanje javnih pooblastil ali predpisom lokalne skupnosti, jih glede na okoliščine primera določi uradna oseba, ki vodi postopek. (3) Rok, ki ga je določila uradna oseba, ki vodi postopek, in s predpisi določen rok, ki ga je mogoče podaljšati, se lahko podaljšata na prošnjo, ki jo vloži prizadeta oseba pred iztekom roka, če so podani opravičeni razlogi za podaljšanje. (4) Zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe.

⁵ 258. člen ZUP: (1) Zoper sklep je dovoljena pritožba samo takrat, kadar je z zakonom izrecno tako določeno. Tak sklep mora biti obrazložen in vsebovati tudi pouk o pritožbi. (2) Pritožba zoper sklep ni dovoljena, če ni dovoljena pritožba zoper odločbo organa, ki je sklep izdal. (3) Pritožba se vloži v enakem roku, na enak način in na isti organ kot pritožba zoper odločbo. (4) Sklepe, zoper katere ni dovoljena pritožba, lahko izpodbijajo prizadete osebe v pritožbi zoper odločbo razen, če je pritožba zoper sklep s tem zakonom izključena. (5) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa razen, če je z zakonom ali s samim sklepom drugače določeno.

zavezanca v evidenco trošarinskih zavezancev ali zavezancev za okoljsko dajatev, naknadno preverjanje zahtevka za vračilo trošarine potem, ko je bila že izdana odločba o vračilu, preverjanje zahtevka za odpust plačila trošarine, preverjanje izpolnjevanja določenih obveznosti iz dovoljenj s področja trošarinskih predpisov, nadzor nad porabo trošarinskih izdelkov za namene, za katere se ne plačuje trošarina (oproščeni uporabniki), preverjanje popisov trošarinskih izdelkov, vodenja evidenc in dostavljanja podatkov ter preverjanje konkretne pošiljke trošarinskih izdelkov pri gibanju v režimu odloga plačila trošarine med državami članicami ali pri gibanju s plačano trošarino, nadzor nad izvajanjem naloženih nadzornih ukrepov pri gibanju trošarinskih izdelkov, nadzor nad namensko porabo energentov vključno z jemanjem vzorcev, vodenje evidenc zavezancev, ki so podlaga za obračun okoljske dajatve, in naknadno preverjanje zahtevkov za vračilo okoljskih dajatev, preverjanje pravilnosti prijavljenih podatkov okoljskih dajatev v zvezi z iznosom električne in elektronske opreme v druge države članice ter preverjanje podatkov iz obrazcev »pregled prometa« zlasti glede namena porabe in upravičenosti oseb do oprostitve plačila posamezne vrste okoljske dajatev.

Na področju izvajanja carinskih predpisov se zaradi načela primarnosti prava EU primarno ne uporablja ZDavP-2, ampak carinski predpisi Unije, kot sta npr. Carinski zakonik in njegova izvedbena uredba. Carinski nadzor in carinska kontrola sta urejena in definirana v Carinskem zakoniku. Dalje preverjanje sprejete carinske deklaracije ureja 39. člen Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (ZICPES), ki v primeru, kadar carinski organ pri preverjanju carinske deklaracije ugotovi večje nepravilnosti, napotuje na postopek v skladu z določbami ZDavP-a, kar pomeni spoštovanje določb v zvezi z zapisnikom, pripombami k zapisniku ipd. Določba 78. člena Carinskega zakonika se uporablja pri naknadnem nadzoru nad izvajanjem carinskih predpisov. Navedena določba daje pooblastilo carinskim organom, da lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta po odobritvi prepustitve blaga deklaracijo ponovno pregledajo, prav tako lahko preverijo poslovne dokumente in podatke, ki se nanašajo na operacije v zvezi z zadevnim blagom ... Sama oblika in postopek izvajanja naknadnega nadzora sta prepuščena nacionalni ureditvi držav članic. Primeri področij, ki se preverjajo v teh nadzorih, so npr. pravilnost izvajanja postopka aktivnega in pasivnega oplemenitenja, pravilnost izvajanja carinskega postopka 42, pravilna uporaba preferencialnega porekla blaga, pravilna uporaba izjave dobavitelja na računu, izogibanje protidampinškim ukrepom, nepravilno uvrščanje v kombinirano nomenklaturo tarifne oznake, neupravičeno uveljavljanje dodatnih taric kod, nepravilna carinska vrednost, neprijava vseh stroškov v carinsko vrednost in davčno osnovo pri uvozu, neprijava celotne količine blaga, pravilno obračunan DDV pri uvozu, pravilnost uveljavljanja oprostitve plačila carinskih dajatev, pravilnost obračunane trošarinske dajatve pri uvozu, naknadno preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj (poenostavitve, pooblaščen gospodarski subjekt, ekonomski učinki ...). Ker se določba 130. člena ZDavP-2 v teh primerih subsidiarno uporablja in ker se na podlagi carinske zakonodaje Unije med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi izmenjujejo informacije (npr. deklaracije, zahtevki ali odločbe) tudi z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov, se določba 130. člena ZDavP-2 v tem delu smiselno uporablja.

Na podlagi tega člena bo davčni organ opravljal nadzor tudi v primeru, če opravlja nadzor nad drugimi – nedavčnimi predpisi: Zakon o gozdovih, Zakon o preprečevanju zamud pri plačilih, Zakon o prevozih v cestnem prometu, Zakon o delu in zaposlovanju na črno itd.

Če so v davčnem nadzoru ugotovljene nepravilnosti, davčni organ v skladu s predlaganim drugim odstavkom sestavi zapisnik, ki ga vroči zavezancu za davek. Davčni organ mora poučiti zavezanca za davek, da lahko na zapisnik poda pripombe v 10 dneh po vročitvi. Na prošnjo zavezanca za davek lahko davčni organ rok za pripombe podaljša, če so za to podani upravičeni razlogi. Davčni organ o prošnji za podaljšanje odloči s sklepom, zoper

katerega ni pritožbe, kar izhaja iz četrtega odstavka 99. člena⁶ in 258. člena⁷ Zakona o splošnem upravnem postopku, ki določa, da zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe. Ponovno podaljšanje roka za vložitev pripomb ni dovoljeno.

Davčni organ po predlaganem četrtem odstavku izda odmerno odločbo po 84. členu ZDavP-2, če so v postopku nadzora ugotovljene nepravilnosti ali pa odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

Po predlaganem petem odstavku davčni organ obvesti zavezanca za davek, če v nadzoru niso ugotovljene nepravilnosti.

Predlagani šesti odstavek določa, da če iz ugotovitev nadzora izhaja, da je treba poslovanje zavezanca za davek dodatno raziskati na več področjih poslovanja zavezanca za davek oziroma na področju enega ali več davkov za eno ali več obdobj, lahko davčni organ opravi davčni inšpekcijski nadzor. Na podlagi 135. člena ZDavP-2 se izda sklep o uvedbi davčnega inšpekcijskega nadzora. Upoštevajoč navedeno, bo po nadaljevanju davčnega nadzora posameznega področja poslovanja, na podlagi katerega je davčni organ ugotovil, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, izdan sklep na podlagi 135. člena ZDavP-2.

K 26. členu

Veljavni 132. člen ZDavP-2 določa obseg davčnega inšpekcijskega nadzora, ki je lahko celostni ali delni. Celostni davčni inšpekcijski nadzor obsega vsa področja poslovanja oziroma vse vrste davkov za eno ali več davčnih obdobj. Delni davčni inšpekcijski nadzor pa obsega posamezna področja poslovanja oziroma je omejen na enega ali več davkov oziroma eno ali več davčnih obdobj.

Po predlagani ureditvi bo davčni inšpekcijski nadzor obsegal nadzor nad več področji poslovanja oziroma nadzor enega ali več davkov za eno ali več obdobj. Predlagana ureditev vsebinsko ne spreminja samega obsega davčnega inšpekcijskega nadzora, temveč olajšuje postopek davčnemu organu.

Predlagani drugi odstavek določa, da se davčni nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, lahko nanaša na vsa dejstva, ki so pomembna za obdavčenje. Za obdavčenje so lahko pomembna tudi dejstva, ki niso neposredno povezana z opravljanjem dejavnosti (na primer dejstva v zvezi z opravljanjem aktivnosti nosilca dejavnosti fizične osebe). Upoštevajoč predlagani drugi odstavek, 39. člen veljavnega ZDavP-2, ki določa obveznost dajanja podatkov, ter pooblastila uradnih oseb, določena v Zakonu o finančni upravi, se davčni inšpekcijski nadzor lahko opravlja tudi pri fizični osebi, ki opravlja neregistrirano dejavnost oziroma se ukvarja s posli ali prejema dohodke, ki so pomembni za obdavčenje in pri pravnih osebah, pri katerih lahko vključuje tudi

⁶ 99. člen ZUP: 1) Za posamezna dejanja v postopku so lahko določeni roki. (2) Če roki niso določeni z zakonom, podzakonskim predpisom, aktom za izvrševanje javnih pooblastil ali predpisom lokalne skupnosti, jih glede na okoliščine primera določi uradna oseba, ki vodi postopek. (3) Rok, ki ga je določila uradna oseba, ki vodi postopek, in s predpisi določen rok, ki ga je mogoče podaljšati, se lahko podaljšata na prošnjo, ki jo vloži prizadeta oseba pred iztekom roka, če so podani opravičeni razlogi za podaljšanje. (4) Zoper sklep o podaljšanju roka ni pritožbe.

⁷ 258. člen ZUP: (1) Zoper sklep je dovoljena pritožba samo takrat, kadar je z zakonom izrecno tako določeno. Tak sklep mora biti obrazložen in vsebovati tudi pouk o pritožbi. (2) Pritožba zoper sklep ni dovoljena, če ni dovoljena pritožba zoper odločbo organa, ki je sklep izdal. (3) Pritožba se vloži v enakem roku, na enak način in na isti organ kot pritožba zoper odločbo. (4) Sklepe, zoper katere ni dovoljena pritožba, lahko izpodbijajo prizadete osebe v pritožbi zoper odločbo razen, če je pritožba zoper sklep s tem zakonom izključena. (5) Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa razen, če je z zakonom ali s samim sklepom drugače določeno.

razmerja med lastniki pravnih oseb in pravnimi osebami oziroma člani pravnih oseb in pravnimi osebami, kar je določeno v tretjem in četrtem odstavku veljavnega 132. člena ZDavP-2.

Spremembe ne spreminjajo vsebine veljavnega 132. člena ZDavP-2 niti ne poslabšujejo pravne varnosti davčnega zavezanca.

K 27. členu

Redakcijski popravki veljavnega 135. člena ZDavP-2. S predlagano spremembo se v veljavnem drugem odstavku 135. člena ZDavP-2 izraz »inšpektor« nadomesti z »uradno osebo«. S tem se poimenovanje oseb, ki odločajo v upravnem postopku, poenoti. Uradna oseba je oseba, ki je v skladu z zakonom pooblaščen za odločanje v upravni zadevi ali za opravljanje posameznih dejanj v postopku (drugi odstavek 5. člena Zakona o splošnem upravnem postopku).

Poimenovanje delovnih mest oziroma nazivov uradne osebe (kontrolor, carinik, inšpektor, izterjevalec) v zakonu, ki ureja davčni postopek, ni primerno niti potrebno.

Iz enakega razloga je predlagana tudi sprememba izraza v veljavnem tretjem odstavku 135. člena ZDavP-2.

K 28. členu

Veljavni 136. člen ZDavP-2 določa, da se mora pooblaščen oseba pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora izkazati s službeno izkaznico. Ker je dolžnost pooblaščen uradne osebe FURS urejena že v 41. členu Zakona o finančni upravi, se ta določba črta.

K 29. členu

Redakcijski popravki veljavnega 137. in 139. člena ZDavP-2. S predlagano spremembo se v veljavnem četrtem in petem odstavku 137. člena ZDavP-2 ter v prvem in drugem odstavku 139. člena ZDavP-2 beseda »pooblaščen« nadomesti z besedo »uradna«. S tem se poimenovanje oseb, ki odločajo v upravnem postopku, poenoti.

K 30. členu

Predlog novega 138. člena ZDavP-2 ne spreminja veljavne ureditve, ki ureja sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščen osebe.

Pooblastila uradnih oseb finančne uprave so določena od 14. do 44. člena Zakona o finančni upravi, zato se te vsebine v ZDavP-2 črtajo.

K 31. členu

Veljavni prvi odstavek 140. člena ZDavP-2 določa, da se zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. V zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz tretjega odstavka tega člena. Zavezanec za davek lahko poda nanj pripombe v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok za pripombe se na utemeljeno pisno zahtevo zavezanca za davek lahko s sklepom podaljša praviloma največ za dodatnih deset dni. Veljavni drugi odstavek 140. člena ZDavP-2 pa določa, da mora zavezanec za davek pred iztekom roka vložiti pisno zahtevo za podaljšanje roka za pripombe iz prvega odstavka tega člena.

Predlog, ki spreminja prvi odstavek 140. člena, tudi daje možnost podaljšanja roka za vložitev pripomb na zapisnik, vendar pa podaljšanje roka ni več omejeno na deset dni. Davčni organ bo pri določitvi roka za podaljšanje upošteval upravičene razloge za podaljšanje, ki jih bo moral zavezanec za davek izkazati pred iztekom 20 dnevne roka za pripombe, ki se šteje od

vročitve zapisnika. Ponovno podaljšanje roka za vložitev pripomb, ki je že bil podaljšan, ni več mogoče.

K 32. členu

V veljavnem drugem odstavku 142. člena ZDavP-2, ki določa, da je pri izvajanju davčne izvršbe davčni organ dolžan upoštevati dostojanstvo zavezanca za davek, ki dolguje davek, in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna, se izraz »izvajanju« nadomesti s primernejšim izrazom »opravljanju«. Tak izraz se uporablja tudi v ZUP in ZIZ.

K 33. členu

Redakcijski popravek veljavnega 143. člena ZDavP-2, ki določa, da če davek ni plačan v zakonskih rokih, davčni organ začne davčno izvršbo. Roki, predpisani z zakonom, so tako roki, določeni z ZDavP-2 ali zakonom o obdavčenju.

K 34. členu

V veljavnem prvem odstavku 145. člena ZDavP-2, ki določa, da se davčna izvršba izvede na podlagi izvršilnega naslova, se izraz »izvede« nadomesti z »opravi«.

S predlagano spremembo se kot izvršilni naslov, na podlagi katerega se opravi davčna izvršba, doda izvršljiv notarski zapis, s katerim je davčni organ pridobil zastavno pravico na premičnini.

Davčni organ za zavarovanje izpolnitve in plačila davka v skladu z določbami 111., 114. in 117. člena ZDavP-2 z davčnim zavezancem lahko sklene tudi sporazum o ustanovitvi neposestne zastavne pravice na premičninah v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa, kot to določa 171. člen Stvarnopravnega zakonika. V primeru neplačila zavarovane obveznosti je notarski zapis izvršilni naslov, na podlagi katerega se izvede postopek izvršbe oziroma prodaje premičnine, ki je predmet zavarovanja.

Veljavni 145. člen ZDavP-2 med taksativno naštetimi izvršilnimi naslovi ne našteva izvršljivega notarskega zapisa, s katerim je bila ustanovljena zastavna pravica na premičninah zastavitelja. Nasprotno pa ZIZ v 17. členu med izvršilnimi naslovi posebej navaja tudi izvršljiv notarski zapis.

Da bi se izognili dvomom o stvarni pristojnosti za izvršitev notarskega zapisa, s katerim je davčni organ pridobil zastavno pravico na premičnini (ki ima učinek rubeža premičnin), se kot veljaven izvršilni naslov, na podlagi katerega davčni organ lahko opravi davčno izvršbo – prodajo zavarovanih premičnin, v 145. členu ZDavP-2 doda tudi izvršljiv notarski zapis, s katerim je bila v zavarovanje plačila davčne obveznosti ustanovljena zastavna pravica na premičnini.

K 35. členu

V veljavnem prvem odstavku 147. člena ZDavP-2, ki določa, da sme davčni organ zaradi izvedbe davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolžnik predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju, se izraz »izvedbe« nadomesti z izrazom »oprave«.

K 36. členu

Če kmečko gospodinjstvo ugotavlja dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske, druge kmetijske dejavnosti in iz dopolnilne dejavnosti v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2 (na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov), se kot zavezanec za celotno dejavnost določi ena oseba (kot nosilec), ki se ji pripiše dohodek vseh dejavnosti, povezanih s kmetijstvom v okviru kmečkega gospodinjstva. Dejansko pa k doseganju dohodka prispevajo vsi člani

kmečkega gospodinjstva, ki opravljajo dela, povezana s temi dejavnostmi. Zaradi neurejenega organizacijskega statusa kmetije po predpisih o kmetijstvu se za davčne namene kmetija oblikuje kot kmečko gospodinjstvo z vsemi člani, kot osebe, ki opravljajo dejavnost, pa v primeru, ko se dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti določi na podlagi pavšalne ocene (katastrskega dohodka oziroma pavšalne ocene dohodka na panj), šteje člane, ki so lastniki ali uporabniki kmetijskih in gozdnih zemljišč ali čebeljih panjev ali pa uveljavljajo plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike. Ko kmečko gospodinjstvo (prostovoljno ali obvezno) preide na sistem ugotavljanja dohodka na podlagi knjigovodstva, pa kmečkega gospodinjstva skladno z veljavno statusno organiziranostjo opravljanja dejavnosti fizičnih oseb, ki posledično nalaga tem osebam tudi druge administrativne obveznosti, ni mogoče obravnavati drugače kot dejavnosti posameznika. Zato se v takem primeru za kmečko gospodinjstvo določi ena oseba, ki se ji naložijo vse obveznosti zavezanca. Vendar se smiselno z določbo, na podlagi katere se za dohodek takega subjekta davčna stopnja dohodnine določi kot povprečna stopnja ob predpostavki, da dohodek dosegajo vsi člani kmečkega gospodinjstva, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske dejavnosti, posredno priznava dejstvo, da dohodek dejansko pridobiva več oseb. Zato je smiselno, da se tudi za namene izterjave neplačanih davčnih obveznosti iz tega naslova določi, da je mogoče to poplačati tudi od drugih članov kmečkega gospodinjstva in ne samo od nosilca dejavnosti za davčne namene. In sicer se predlaga, da je davek (razen poročna dohodnine) mogoče izterjati tudi od članov, za katere se šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (imajo v lasti ali uporabi zemljišča ali uveljavljajo plačila za ukrepe kmetijske politike), ali so lastniki osnovnih sredstev, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti kmečkega gospodinjstva, ali so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti (s tem se sledi ureditvi v ZDoh-2, da se šteje te osebe kot osebe, ki soustvarjajo dohodek kmečkega gospodinjstva, ki se za davčne namene pripiše samo nosilcu).

K 37. členu

Veljavni 149. člen ZDavP-2 določa znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne, pri čemer ureja dva primera. Na podlagi prvega odstavka se davčna izvršba ne začne, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu, razen v primeru, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti, na dan zapadlosti ne presega 10 eurov. Na podlagi drugega odstavka pa se davčna izvršba začne, če skupni znesek dolga enega dolžnika po posameznih izvršilnih naslovih presega 20 eurov.

Predlagana sprememba veljavnega 149. člena ZDavP-2 sledi načelu gospodarnosti postopka ter znižanju stroškov davčnim zavezancem in davčnemu organu. Predlagana ureditev ne spreminja veljavne ureditve glede začetka davčne izvršbe za druge denarne nedavčne obveznosti.

K 38. členu

S predlagano spremembo veljavne 10. točke 159. člena ZDavP-2 se med prejemke, ki so izvzeti iz izvršbe, dodajajo enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino, ki so bili uvedeni z zadnjo novelo Zakona o izvajanju rejniške dejavnosti. Ta določa, da se rejniku dodeli enkratni prejemek v višini enkratnega prejemka za opremo novorojenca, določenega s posebnim predpisom, ki ureja družinske prejemke, če center za socialno delo presodi, da je ob prvi namestitvi potreben dodaten nakup oblačil, obutve, potrebščin in opreme za otroka. V skladu z 68. členom Zakona o socialno varstvenih prejemkih znaša višina tega prejemka 280 eurov. Upošteva dejstvo, da lahko namestitev otroka v rejniško družino za rejnika pomeni precejšnjo finančno obremenitev in glede na to, da je tovrsten enkratni prejemek namenjen izključno nakupu opreme za otroka, otroci pa že po Ustavi RS uživajo posebno varstvo, se predlaga dopolnitev veljavne 10. točke 159. člena ZDavP-2, s katero se navedeni prejemek izvzema iz izvršbe.

S predlagano spremembo veljavne 13. točke 159. člena ZDavP-2 se skladno z veljavno zakonodajo popravlja sklic na ustrezen zakon, ki ureja denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, saj je Zakon o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti nadomestil Zakon o urejanju trga dela. Hkrati se s predlagano spremembo med prejemke, izvzete iz izvršbe, na predlog Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti vključujejo še denarna sredstva brezposelnih oseb in ostalih iskalcev zaposlitve iz naslova vključevanja v storitvi za trg dela (to je v storitvi vseživljenjske karijerne orientacije in posredovanja zaposlitve) in zaradi iskanja zaposlitve, ki jih prav tako ureja Zakon o urejanju trga dela, saj ni razlogov za ločevanje med navedenimi prejemki ter prejemki iz naslova aktivne politike zaposlovanja, ki so iz izvršbe izvzeti že po veljavnem ZDavP-2.

S predlagano novo 15. točko 159. člena ZDavP-2 se med prejemke, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, vključujejo prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov. Pravica do veteranskega dodatka je ena izmed pravic vojnih veteranov, do katere so ti upravičeni pod pogoji, določenimi v Zakonu o vojnih veteranih. Vojni veteran ima tako pravico do veteranskega dodatka, ko dopolni 55 let starosti ali je pri njem nastala trajna popolna izguba delovne zmožnosti, hkrati pa delež prejemkov na družinskega člana ne dosega osnove za veteranski dodatek. Mesečni znesek veteranskega dodatka se določi v odstotku od razlike med osnovo in deležem prejemkov na družinskega člana in znaša od 100 % do 60 % razlike za različne kategorije vojnih veteranov, ne more pa znašati manj kot 10 % osnove (10. člen). Glede na namen in vsebino veteranskega dodatka se predlaga, da se veteranski dodatek izvzame iz izvršbe. Iz podobnih razlogov se s predlagano novo 16. točko 159. člena ZDavP-2 med prejemke, ki so izvzeti iz izvršbe, dodaja invalidnine, dodatek za posebno invalidnost in invalidski dodatek po zakonu, ki ureja vojne invalide.

K 39. členu

V veljavnem 160. členu ZDavP-2 so določene omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke. Veljavni prvi odstavek določa, da je na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 70 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo. S predlagano spremembo prvega odstavka se minimalni znesek, ki mora dolžniku ostati pri izvršbi, dviga s 70 % na 76 % minimalne (bruto) plače. Predlagana sprememba izhaja iz zaveze iz Socialnega sporazuma za obdobje 2015–2016, po kateri je izvršbo treba urediti tako, da z izvršilnim sredstvom ni mogoče poseči pod minimalno plačo, zmanjšano za davke in prispevke. Znesek minimalne plače je določen v skladu z Zakonom o minimalni plači in od 1. januarja 2015 znaša 790,73 eura. To pomeni, da minimalni varovani znesek, na katerega se z izvršbo ne sme poseči oziroma mora dolžniku ostati, skladno z veljavno ureditvijo trenutno znaša 70 % navedenega zneska, tj. 553,51 eura.

Različni davčni ukrepi, ki so bili sprejeti na področju dohodnine (npr. spremembe davčne lestvice, uvedba dodatne splošne olajšave za najnižje dohodke), so vplivali na znižanje obremenitve z dohodnino in prispevki za socialno varnost v minimalni plači, tako da se je ta delež z leti postopno zmanjševal ter glede na veljavno lestvico in olajšave za leto 2015 po opravljenih izračunih znaša okoli 24 %. Glede na navedeno je mogoče ugotoviti, da se lahko ob veljavni ureditvi z izvršbo poseže na minimalno neto plačo, kar pa je v nasprotju z zgoraj navedeno zavezo iz Socialnega sporazuma za obdobje 2015–2016, zaradi česar je treba obstoječo ureditev spremeniti tako, da to ne bo mogoče. Iz navedenega razloga

se minimalni znesek, ki mora dolžniku pri izvršbi ostati, zvišuje s 70 % na 76 % minimalne plače.

Veljavni drugi odstavek 160. člena ZDavP-2 določa, da ne glede na prvi odstavek tega člena z davčno izvršbo ni mogoče seči na denarne prejemke iz prvega odstavka tega člena, če le-ti ne presegajo osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo. Ob predlagani spremembi prvega odstavka 160. člena ZDavP-2 je dodatna omejitev, določena v veljavnem drugem odstavku 160. člena ZDavP-2, nepotrebna in neusklajena z ureditvijo ZIZ. Iz tega razloga se s predlagano spremembo drugega odstavka, ki sledi ureditvi v ZIZ, določi, da se na dolžnikove denarne prejemke lahko poseže upošteva omejitve za tekoči mesec, hkrati pa se določi tudi dolžnost izvrševalca sklepa, da mora v primeru, če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejemke za več preteklih mesecev, upoštevati omejitve za vsak posamezen mesec. Upravičenci namreč večkrat prejmejo prilive za več mesecev iz razlogov, ki niso na njihovi strani (npr. prejmejo plačo z zakasnitvijo zaradi slabe solventnosti delodajalca). Veljavna ureditev ne ureja izjem v teh primerih, zato se pri izvršbi upošteva samo omejitev, ki velja za en mesec.

S predlagano spremembo se dolžnikom omogoča, da s prejemki, ki so jih sicer prejeli v enem mesecu, vendar za več preteklih mesecev, prosto razpolagajo v okviru omejitev, ki veljajo za vsak posamezen mesec, in sicer za vsako obdobje z zneskom, s katerim bi lahko razpolagali, če bi ga prejeli v mesecu, v katerem so bili upravičeni do njegovega prejema.

Predlagana ureditev glede omejitev izvršbe sledi ureditvi ZIZ. Z uskladitvami omejitev v teh dveh predpisih se poenostavijo tudi postopki za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo.

K 40. členu

S predlaganim novim 160.a členom ZDavP-2 se ureja dolžnost izvrševalca sklepa o izvršbi, da kadar dolžniku zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, tega ne sme poravnati iz prejemkov, ki so po 159. členu ZDavP-2 iz izvršbe izvzeti, v primeru izvršbe na prejemke, na katere je po 160. členu ZDavP-2 izvršba omejena, pa ne iz zneska, ki ne presega višine 76 % minimalne plače. S predlagano dopolnitvijo se uresničuje cilj, da izvršba na plačo in druge prejemke dolžnika ne sme tako prizadeti, da bi bil ogrožen njegov eksistenčni minimum, kar je v obrazložitvi ene izmed svojih odločb (št. U-I-339/98 z dne 14. 10. 1998) poudarilo tudi Ustavno sodišče.

Banke in drugi izvrševalci sklepov o izvršbi si za vsako obdelavo sklepa o izvršbi zaračunajo določeno nadomestilo, za kar imajo podlago v pogodbenem razmerju s komitentom. S sklenitvijo pogodbe komitent sprejme splošne pogoje poslovanja banke, slednji pa po navadi vsebujejo tudi določilo, na podlagi katerega je banka za opravljene storitve upravičena zaračunati nadomestilo, določeno v veljavni tarifi banke. Višina nadomestila se med bankami sicer razlikuje, je pa omejena z določbo 142. člena ZPlaSS, ki določa, da morajo biti nadomestila primerna in v skladu z dejanskimi stroški, nastalimi ponudniku plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

Glede na obstoječo ureditev ni ovire za to, da izvrševalec sklepa o izvršbi na podlagi pogodbenega razmerja z dolžnikom za poplačilo stroškov obdelave sklepa o izvršbi oziroma drugih stroškov, ki jih ima v zvezi z izvršbo, poseže tudi na prejemke, ki so na podlagi 159. člena ZDavP-2 iz izvršbe izvzeti. Tako lahko banka za poplačilo stroškov, ki jih ima v zvezi z izvršbo, poseže tudi na tista sredstva, ki so iz izvršbe sicer izvzeta in na

katera ne more poseči upnik, ki razpolaga z izvršilnim naslovom. Takšna ureditev je z vidika varstva ustavnega načela socialne države neustrezna, saj bi moral biti socialni položaj dolžnika v postopku davčne izvršbe varovan tako v razmerju do upnika v izvršilnem postopku kakor tudi v razmerju do izvrševalca sklepa o izvršbi. Ob tem je treba dodati, da si v primeru, ko je sklep o izvršbi poslan v izvršitev več različnim bankam, vsaka izmed njih zaračuna nadomestilo za obdelavo sklepa, kar pomeni, da lahko dolžnik posledično ostane tudi brez vseh sredstev, ki jih je prejel iz naslova socialnih pomoči oziroma ostalih prejemkov, ki so iz izvršbe izvzeti. Ti prejemki so namenjeni zadovoljevanju minimalnih življenjskih potreb in zagotavljanju eksistenčnega minimuma dolžnika, zato nanje ne bi smel poseči ne upnik ne izvrševalec sklepa o izvršbi.

Iz istih razlogov je nesprejemljivo, da izvrševalec sklepa za poplačilo nadomestila za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju poseže na minimalni varovani znesek, ki ga določa 160. člen ZDavP-2, zaradi česar se s predlagano dopolnitvijo tudi določa, da se v primeru izvršbe na prejemke, na katere je po 160. členu tega zakona izvršba omejena, izvrševalec sklepa ne sme poplačati iz zneska, ki ne presega višine 76 % minimalne plače.

K 41. členu

Veljavni 165. člen ZDavP-2 določa, da če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da v 15 dneh plača na predpisane račune celoten znesek davka, ki bi ga moral po sklepu o izvršbi odtegniti do izdaje te odločbe (prvi odstavek 165. člena ZDavP-2). V skladu z drugim odstavkom se lahko delodajalec oziroma izplačevalec zoper odločbo pritoži v osmih dneh od vročitve, pri čemer pritožba ne zadrži izvršitve odločbe (tretji odstavek 165. člena ZDavP-2). Veljavni četrti odstavek 165. člena ZDavP-2 določa, da ne glede na četrti odstavek 164. člena tega zakona in prvi odstavek 165. člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper delodajalca oziroma izplačevalca, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

S predlagano spremembo prvega odstavka se jasneje določi, da se lahko delodajalcu oziroma izplačevalcu naloži plačilo davka le do višine rubljevih denarnih prejemkov, ki bi jih moral na podlagi sklepa o izvršbi in upošteva je izvzetja in omejitve iz 159. in 160. člena ZDavP-2 odtegniti dolžniku.

K 42. členu

Veljavna ureditev v tretjem odstavku 166. člena ZDavP-2 določa, da je na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov fizičnih oseb mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona. 160. člen ZDavP-2 določa omejitve na denarne prejemke v zvezi z dohodki iz delovnega razmerja. Pri teh omejitvah se zasleduje tudi načelo socialne države in zagotavljanje eksistence davčnega zavezanca. Ureditev, na podlagi katere bi se te omejitve upoštevale tudi za druge denarne prejemke (na primer darila in dediščine), je neprimerna in neuskladjena z ZIZ, zato se tretji odstavek veljavnega 166. člena ZDavP-2 s predlagano spremembo črta.

K 43. členu

Veljavni prvi odstavek 168. člena ZDavP-2 določa, da če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. O tem mora banka oziroma hranilnica obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi. S

predlagano spremembo se obveznost banke oziroma hranilnice, ki se nanaša na obveščanje davčnega organa, odpravlja. Predlagatelj namreč meni, da pošiljanje posebnega obvestila o neobstoju sredstev že ob prejemu sklepa o izvršbi ni potrebno, saj je obveznost banke oziroma hranilnice v primerih, ko dolžnik ob prejemu sklepa o izvršbi nima dovolj sredstev za poplačilo davka, jasno določena. V kolikor banka ne ravna po sklepu o izvršbi oziroma davčni organ ob preverjanju pravilnosti izvrševanja sklepov v posamezni zadevi ugotovi nepravilnosti, pa ima možnost banko sankcionirati z izdajo odločbe na podlagi 170. člena ZDavP-2.

Veljavni drugi odstavek 168. člena ZDavP-2 določa, da če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, ki je izdal sklep. S predlagano spremembo se veljavna določba dopolni na način, da se določi obveznost obveščanja tudi v primeru, ko dolžnik na račun sicer prejema določena sredstva, ki pa niso rubljiva (bodisi ne dosegajo zneska omejitve oz. so izvzeta iz izvršbe). Prav tako se s predlagano spremembo določi obveznost banke oziroma hranilnice, da davčni organ obvesti o zaprtju računa dolžnika.

Veljavni tretji odstavek 168. člena ZDavP-2 določa, da ne glede na prejšnji odstavek banka oziroma hranilnica obdrži sklep o davčni izvršbi v svoji evidenci, kadar ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici sredstva, s katerimi ne more razpolagati. Banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, zarubi dolžnikova denarna sredstva in poplača davčni dolg, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati s sredstvi. S predlagano spremembo se določi obveznost bank oziroma hranilnic, ki morajo davčni organ takoj po prejemu sklepa obvestiti tudi o obstoju morebitnega depozita ter o višini in zapadlosti sredstev dolžnika iz tega naslova. Od tega podatka je odvisno nadaljnje postopanje davčnega organa v zvezi s poplačilom davka. Davčni organ mora na podlagi veljavne ureditve te podatke pridobivati na posamezno zahtevo (po 39. členu ZDavP-2), kar podaljšuje postopke davčnemu organu in s tem povečuje stroške. Po drugi strani pa vpliva tudi na uspešnost davčne izvršbe.

S predlagano ureditvijo bo davčni organ lahko takoj ugotovil, koliko znaša višina vezanih sredstev oziroma ali ta po sprostitvi zadoščajo za poplačilo davka. Davčni organ mora nadaljevati davčno izvršbo na druga sredstva (premičnine, denarne terjatve, nepremičnine, vrednostne papirje itd.), če vezana sredstva ne zadoščajo za poplačilo davka ali če bi davčna izvršba po sprostitvi teh sredstev že zastarala.

Banka oziroma hranilnica poplača davčni dolg, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati z denarnimi sredstvi. Obveznost banke oziroma hranilnice po predlagani spremembi veljavnega tretjega odstavka 168. člena velja tudi v primeru, če dolžnik pri banki oziroma hranilnici nima odprtega računa ali pa pri njej nima več odprtega računa. Gre za primere, ko se v času trajanja depozita račun dolžnika zapre, kot tudi primere, ko se sklep o izvršbi pošlje na banko oziroma hranilnico, pri kateri dolžnik nima odprtega računa, ima pa pri njej vezana denarna sredstva. Tako banka oziroma hranilnica tudi v tem primeru izvrši sklep o davčni izvršbi takoj po sprostitvi vezanih denarnih sredstev, to je na dan, ko dolžnik pridobi pravico z njimi razpolagati.

S predlaganim novim četrtem odstavkom 168. člena ZDavP-2 se določi, da mora banka oziroma hranilnica v osmih dneh po prejemu sklepa obvestiti davčni organ, da dolžnik pri njej na dan prejema sklepa nima odprtega računa oziroma denarnih sredstev, s katerimi ne more razpolagati. Predlagana dopolnitev je povezana s predlaganim črtanjem 169. člena ZDavP-2, ki ureja ugovor banke oziroma hranilnice. Po predlagani dopolnitvi bo

morala banka oziroma hranilnica o tem, da dolžnik pri njej nima odprtega računa oziroma vezanih sredstev, obvestiti davčni organ, ne bo pa ji treba vlagati formalnega ugovora.

K 44. členu

Po veljavni ureditvi 169. člena ZDavP-2 banka oziroma hranilnica lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po njegovem prejemu pri davčnem organu, ki je izdal sklep. V svojem ugovoru banka ali hranilnica lahko ugovarja, da dolžnik pri njej nima odprtega računa.

S predlaganim črtanjem 169. člena ZDavP-2 se obveznost vložitve ugovora odpravlja. Predlog je povezan s predlaganim novim četrtem odstavkom 168. člena ZDavP-2, po katerem mora banka oziroma hranilnica v osmih dneh po prejemu sklepa obvestiti davčni organ, da dolžnik pri njej na dan prejema sklepa nima odprtega računa oziroma denarnih sredstev, s katerimi ne more razpolagati. Po mnenju predlagatelja ureditev, po kateri bi banka oziroma hranilnica morala vlagati formalni ugovor, ni potrebna, temveč je dovolj, da banka oziroma hranilnica davčni organ o tem zgolj obvesti, Davčnemu organu s tem ne nastane nikakršna škoda, saj bo o tem, da dolžnik pri banki oziroma hranilnici nima odprtega računa oz. vezanih sredstev, na vsak način obveščen.

K 45. členu

Veljavni 170. člen ZDavP-2 določa, da če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero banki oziroma hranilnici naloži, da v 15 dneh na predpisane račune plača dolgovani znesek davka. V skladu z drugim odstavkom se lahko banka oziroma hranilnica zoper odločbo pritoži v osmih dneh od vročitve, pri čemer pritožba ne zadrži izvršitve odločbe (tretji odstavek 170. člena ZDavP-2). Veljavni četrti odstavek 170. člena ZDavP-2 določa, da ne glede na četrti odstavek 169. člena tega zakona in prvi odstavek 170. člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper banke oziroma hranilnice, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

S predlagano spremembo prvega odstavka se jasneje določi, da se lahko banki oziroma hranilnici naloži plačilo davka le do višine rubljivih denarnih sredstev, ki bi jih morala na podlagi sklepa o izvršbi in upošteva je izvetja in omejitve iz 159. in 160. člena ZDavP-2 odtegniti dolžniku. S tem se odgovornost banke oziroma hranilnice izenačuje z odgovornostjo delodajalca oziroma izplačevalca.

Glede na predlagano črtanje veljavnega 169. člena ZDavP-2, ki ureja ugovor banke oziroma hranilnice, določba veljavnega četrtega odstavka 170. člena ZDavP-2 ni več ustrezna, zato se predlaga sprememba, s katero se določi, da lahko davčni organ ne glede na tretji odstavek tega člena s sklepom odloži začetek davčne izvršbe zoper banko oziroma hranilnico, če oceni, da bi bilo pritožbi zoper odločbo, s katero se banki oziroma hranilnici naloži plačilo davka, mogoče ugoditi.

K 46. členu

Veljavna ureditev 176. člena ZDavP-2 določa, da če se premoženje ne nahaja na območju davčnega organa, ki je izdal sklep o izvršbi, le-ta lahko pošlje sklep o izvršbi davčnemu organu, na območju katerega se premoženje nahaja, da izvrši rubež, cenitev in prodajo zarubljene premoženja.

71. člen ZDavP-2, ki je določal krajevno pristojnost, je bil z Zakonom o finančni upravi črtan, zato je treba črtati tudi 1. podpoglavje III. poglavja tretjega dela ZDavP-2. Naloge Generalnega finančnega urada in finančnih uradov ter razmejitev nalog med njimi so na

podlagi Zakona o finančni upravi določene v Uredbi o določitvi finančnih uradov Finančne uprave Republike Slovenije.

K 47. členu

Po veljavni ureditvi 182. člena ZDavP-2, ki sledi ureditvi v Zakonu o izvršbi in zavarovanju, lahko davčni organ zarubi tudi terjatev, za katero dolžnik izjavi, da je last tretje osebe, vendar za to nima dokazov. V tem primeru davčni organ opozori tretjo osebo, da lahko v osmih dneh predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premičnini. Če davčni organ predloženega dokaza ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti tretjo osebo na pravdo (na ugotovitev lastninske pravice). Če tretja oseba v postavljenem roku ne vloži tožbe, davčni organ nadaljuje davčno izvršbo. Davčni organ zadrži prodajo spornih zarubljenih stvari do zaključka postopka pred sodiščem, če je tožba pravočasno vložena. Sodišče mora o tej tožbi prednostno odločati.

Zaradi dolgotrajnosti sodnih postopkov se vrednost spornih zarubljenih premičnin znatno zniža, kar je v škodo davčnemu dolžniku in tudi davčnemu organu, ker je poplačan nižji delež dolga. Tako na primer znaša vrednost vozil, ki so bila zarubljena v letu 2010 in so še vedno v hrambi pri davčnemu organu, le še desetino vrednosti, ki so jo imela ob rubežu.

Predlagana sprememba veljavnega 182. člena ZDavP-2 varuje davčnega dolžnika, tretjo osebo, ki zatrjuje lastništvo sporne zarubljene premičnine, in tudi davčni organ. Po predlogu bo davčni organ lahko kljub vloženi tožbi za ugotovitev lastninske pravice prodal sporne premičnine, če gre za hitro pokvarljivo blago, če je hramba povezana z nesorazmernimi stroški ali se vrednost premičnine zmanjšuje. Davčni organ bo moral vrniti lastniku – tretji osebi kupnino z zamudnimi obrestmi po pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja, o neupravičeni pridobitvi, če bo s pravnomočno sodno odločbo ugotovljena lastninska pravica tretje osebe.

Podobno ureditev glede t.i. »nujne prodaje« poznajo tudi nekateri drugi predpisi, npr. Zakon o kazenskem postopku (ZKP-1), Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (ZOPNI) ter Zakon o prekrških (ZP-1). V drugem odstavku 506.a člena ZKP-1 je tako določeno, da če je hramba zaseženih predmetov ali začasno zavarovanje zahtevka povezano z nesorazmernimi stroški ali pa se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, lahko sodišče odredi, da se tako premoženje ali predmeti prodajo, uničijo ali podarijo v javno korist. ZOPNI v 38. členu določa, da če je hramba ali upravljanje z začasno zavarovanim oziroma začasno odvzetim premoženjem povezano z nesorazmernimi stroški ali se vrednost premoženja ali predmetov zmanjšuje, lahko državni tožilec na predlog organa, pristojnega za hrambo ali upravljanje, predlaga sodišču, da se tako premoženje proda, uniči ali podari v javno korist. V skladu s 123. členom ZP-1 lahko sodišče odredi, da se v primeru, če je zasežen predmet pokvarljiv ali je njegova hramba zvezana s prevelikimi stroški, le-ta proda. Ostale predlagane spremembe veljavnega 182. člena ZDavP-2 so redakcijske narave, njihov namen pa je poenotenje poimenovanja oseb, ki odločajo v upravnem postopku.

K 48. členu

Redakcijski popravek veljavnega 184. člena ZDavP-2, s katerim se v drugem in tretjem odstavku besedilo »pooblaščen uradna oseba davčnega organa« nadomesti z besedama »uradna oseba«. S tem se poimenovanje oseb, ki odločajo v upravnem postopku, poenoti.

K 49. členu

Veljavni 186. člen ZDavP-2 ureja hrambo zarubljenih premičnin, ki se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik lahko uporablja zarubljene premičnine, če mu davčni organ dovoli. Na

podlagi utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premočnine odtujil ali jih poškodoval, pa davčni organ lahko odloči, da se te dolžniku odvzamejo. V tem primeru jih davčni organ sam hrani ali pa jih da v hrambo pooblašeni osebi. Stroške prevoza in hrambe nosi dolžnik.

Do prenehanja veljavnosti rubeža motornega ali priklopnega vozila slednjega brez dovoljenja davčnega organa ni dovoljeno uporabljati, registrirati oziroma zanj podaljšati prometno dovoljenje.

Če davčni organ motorno ali priklopno vozilo pusti v hrambi pri dolžniku, po veljavni ureditvi pošlje sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom organu, pri katerem je motorno oziroma priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil z zahtevo, da v to evidenco vpiše rubež. S črtanjem te določbe (drugega stavka tretjega odstavka veljavnega 186. člena ZDavP-2) in predlaganim novim četrtem odstavkom 188. člena ZDavP-2, ki določa, da organ, pristojen za vodenje registra, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premočnina vpisana, da jih vpišejo v evidence in v listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premočnine, se poenostavi postopek rubeža in znižajo stroški rubeža.

K 50. členu

Veljavni 188. člen ZDavP-2 ureja pridobitev zastavne pravice na zarubljenih premočninah. Zastavna pravica se pridobi z rubežem. Če pa se zarubi premočnina, ki je vpisana v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, se pridobi šele z vpisom zastavne pravice v ta register.

Predlagani novi četrty odstavek določa, da organ, pristojen za vodenje registra, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premočnina vpisana, da jih vpišejo v evidence in v listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premočnine. S tem se poenostavi postopek rubeža in znižajo stroški rubeža. S predlaganim načinom se poenostavi pošiljanje podatkov pristojnim organom za namene rubeža in prilagodi tehnični ureditvi Registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, ki ga vodi AJPES. Ta je povezan z bazami organov, ki vodijo uradne evidence, v katerih so te premočnine vpisane. Davčnemu organu ne bo več treba pošiljati AJPES sklepa o izvršbi z rubežnim zapisnikom. Predlagana ureditev sledi ureditvi v ZIZ (81. člen).

K 51. členu

Redakcijski popravki, s katerimi se v drugem odstavku veljavnega 191. člena ZDavP-2 ter v prvem, drugem in tretjem odstavku 200. člena ZDavP-2 črta beseda »pooblašena« v ustreznem sklonu. S tem se poimenovanje oseb, ki odločajo v upravnem postopku, poenoti.

K 52. členu

Veljavni 192. člen ZDavP-2 ureja rubežni in cenilni zapisnik. V zapisnik se vpišejo določeni podatki, med katerimi je po veljavni ureditvi tudi navedba, da bo sklep o izvršbi poslan organu, pristojnemu za vodenje evidence registriranih vozil. To določilo se zaradi uskladitve predlogov, povezanih s 186. in 188. členom ZDavP-2, črta. Ostale predlagane spremembe 192. člena ZDavP-2 so redakcijske narave, njihov namen pa je poenotenje poimenovanja oseb, ki odločajo v upravnem postopku.

K 53. členu

Veljavni 197. člen ZDavP-2 ureja potek javne dražbe. Zarubljene premočnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku. Prva dražba se opravi tudi, če se je udeleži en ponudnik. Javna dražba uspe

tudi, če vsaj en ponudnik ponudi ceno, ki je enaka izklicni ceni, zarubljene premočnine pa se prodajo tistemu dražitelju, ki ponudi najvišjo ceno.

Pri drugi javni dražbi se lahko izklicna cena s prve dražbe – to je cena, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku, zniža največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku. Po neuspešni drugi javni dražbi se zarubljeni predmeti prodajo na drug način, to je s prodajo po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijško pogodbo.

Predlagana sprememba veljavnega četrtega odstavka določa, da se zarubljene premočnine prodajo udeležencu javne dražbe, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno. Če ta v roku iz 199. člena ZDavP-2 (takoj po končani javni dražbi oziroma v treh dneh po končani javni dražbi, če ni vložen ugovor, oziroma takoj, ko davčni organ odloči o ugovoru) ne plača kupnine, se premočnina lahko proda naslednjemu najboljšemu ponudniku, ki v to privoli.

S predlogom se želi doseči prodaja zarubljene premočnine že na prvi javni dražbi in preprečiti zlorabe dražiteljev. Ti ponudijo nesorazmerno visoko ceno, nato pa ne plačajo kupnine, kljub temu da se plačana varščina ne vrne kupcu, ki ni plačal kupnine. Predlog bo izboljšal tudi položaj davčnega dolžnika.

K 54. členu

Redakcijski popravki veljavnega 198. člena ZDavP-2. V drugem odstavku se besedilo »pooblaščena uradna oseba davčnega organa« nadomesti z besedama »uradna oseba«, v tretjem odstavku se črta besedilo »pristojnega za prodajo,« in »pristojnem za prodajo,«, besedilo »pooblaščeni osebi davčnega organa« pa se nadomesti z besedama »uradni osebi«. S tem se poimenovanje oseb, ki odločajo v upravnem postopku, poenoti.

Pri predlagani spremembi drugega stavka veljavnega četrtega odstavka gre zgolj za uporabo primernejše dikcije in ne za vsebinsko spremembo veljavne ureditve.

K 55. členu

Veljavni 199. člen ZDavP-2 ureja plačilo kupnine, druge pogoje za prevzem blaga, vračilo varščine in unovčitev instrumenta zavarovanja.

S predlagano spremembo veljavnega prvega odstavka se podaljšuje rok za položitev zneska kupnine za kupljene premočnine, ki bo omogočila izvedbo plačila višjih vrednosti. V praksi so pogosti primeri prodaje premočnin večjih vrednosti, za katere je zelo težko izvesti plačilo takoj po koncu javne dražbe.

V predlagani spremembi četrtega odstavka gre samo za redakcijske spremembe – uporabo primernejših izrazov.

Na javni dražbi lahko sodelujejo samo tisti ponudniki, ki so plačali varščino ali predložili ustrezen instrument zavarovanja plačila varščine. Varščina znaša 10 % izklicne cene zarubljenih premočnin, vendar ne manj kot 40 evrov. Vplačana varščina se odšteje od kupnine. Udeležencem javne dražbe, ki niso uspeli, se varščina vrne, predloženi instrument zavarovanja pa vrne najpozneje v petih dneh po koncu javne dražbe. Za zagotavljanje resnosti udeležencev javne dražbe veljavni peti odstavek tega člena določa, da se udeležencu javne dražbe, ki jo zapusti pred koncem, ali kupcu, ki ni plačal kupnine, varščina ne vrne, instrument zavarovanja pa unovči. S spremembo petega odstavka se doda dodatni razlog za nevračilo varščine oziroma unovčitev instrumenta zavarovanja, to je, če udeleženec javne dražbe ni pripravljen ponuditi niti izklicne cene. Z zaostritvijo

razlogov za vračilo varščine se želi povišati delež uspešnosti prvih javnih dražb, pospešiti in povečati učinkovitost davčne izvršbe, preprečiti izigravanje pravil o poteku javne dražbe kot tudi zaščititi interes davčnega dolžnika. Pogosto se udeleženci javne dražbe dogovorijo, da na prvi dražbi ne bo nihče ponudil niti izklicne cene, zato da se ta cena na drugi dražbi zniža. S predlogom se želi k javni dražbi vabiti le zainteresirane ponudnike, ki so pripravljeni plačati vsaj izklicno ceno.

Udeleženci javne dražbe si lahko ogledajo stvari že pred javno dražbo in pred rokom za položitev varščine, zato taka ureditev kupca ne prisiljuje k nakupu premičnine.

K 56. členu

Veljavni 201. člen ZDavP-2 ureja prodajo zarubljene premičnine z zbiranjem ponudb. Davčni organ izbere ta način prodaje zarubljene premičnine, če presodi, da jo bo lahko prodal najhitreje in z najmanjšimi stroški. Vabilo k dajanju ponudb, ki mora vsebovati opis premičnine, ki se prodaja, ocenjeno vrednost in podatke o postopku zbiranja ponudb, mora biti primerno objavljeno. Pred oddajo ponudbe mora ponudnik vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10 % ocenjene vrednosti zarubljenih premičnin, vendar ne manj kot 40 eurov. Davčni organ obvesti ponudnike o izidu zbiranja ponudb, in sicer v roku, ki je določen v vabilu o zbiranju ponudb.

Po veljavni ureditvi davčni organ upošteva ponudbe ponudnikov, ki so plačali varščino ali predložili ustrezeni instrument za zavarovanje plačila varščine. S predlagano dopolnitvijo četrtega odstavka veljavnega 201. člena ZDavP-2 se določi dodatni pogoj za upoštevanje ponudb, in sicer če ponudba dosega vsaj polovico ocenjene vrednosti premičnine. Davčni organ ugotavlja, da so dane ponudbe tudi samo v višini 10 % vrednosti premičnine. S predlogom se želi preprečiti prodaja zarubljenih premičnin po ceni, ki je nižja od izklicne cene na drugi javni dražbi.

K 57. členu

Po predlagani spremembi veljavnega 212.a člena ZDavP-2 davčnemu zavezancu ne bo več treba podajati zahteve za vračilo davka, ki je prihodek občinskega proračuna, če občina ne zagotovi vračila.

Veljavni člen določa davčno izvršbo na sredstva občin. Prvi odstavek tega člena določa, da kadar davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, pa občina kot prejemnik sredstev ne zagotovi vračila, davčni organ na podlagi zahteve zavezanca za davek po preteku roka za vračilo preveč plačani davek izterja od občine. Za izterjavo se smiselno uporabljajo določbe tretjega dela tega zakona, če ni s tem členom določeno drugače.

Po predlagani spremembi veljavnega prvega odstavka bo davčni organ, če občina ne bo prostovoljno zagotovila sredstev za vračilo, po uradni dolžnosti ta sredstva izterjal od občine. Predlog s tem odpravlja administrativno oviro, ker za vračilo davka ne bo več potrebna zahteva zavezanca za davek, upravičenca za vračilo. Predlagani način tudi skrajšuje postopek izterjave zoper občino in čas vračila zavezancu za davek.

K 58. členu

V veljavnem 243.a členu ZDavP-2 je opredeljen pomen izrazov iz II. poglavja četrtega dela ZDavP-2, ki ureja mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah. S predlagano spremembo veljavne šeste točke 243.a člena se zaradi spremembe direktive, ki ureja pravno sodelovanje na področju obdavčevanja, določa, da je avtomatična izmenjava

podatkov sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.

K 59. členu

S predlagano dopolnitvijo 248. člena ZDavP-2 se avtomatična izmenjava podatkov o rezidentih drugih držav članic od 1. januarja 2016 razširja na nove kategorije finančnih podatkov, s čimer je zagotovljen usklajen, dosleden in celovit pristop k avtomatični izmenjavi podatkov na notranjem trgu na ravni EU. Finančni podatki, ki jih je treba v skladu s tretjim odstavkom 248. člena sporočiti in izmenjati, vključujejo dohodek (obresti, dividende in podobne vrste dohodkov), stanje na računu in iztržke od prodaje finančnih sredstev. V ta namen morajo države članice od svojih finančnih institucij zahtevati izvajanje pravil o poročanju in dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU, v celoti skladnih s tistimi iz enotnega standarda poročanja, ki ga je izdelala OECD, ter zagotoviti uspešno izvajanje in spoštovanje takšnih pravil v skladu z oddelkom IX Priloge I. Na podlagi veljavnih pravil o poročanju in dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II pristojni organ vsake države članice v okviru avtomatične izmenjave pristojnemu organu katere koli druge države članice sporoči podatke v zvezi z davčnimi obdobji od 1. januarja 2016 naprej, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča. Sporočanje podatkov poteka vsako leto, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta ali drugega ustreznega poročevalnega obdobja, na katero se podatki nanašajo.

K 60. členu

Predlagana dopolnitev 253.b člena ZDavP-2 se navezuje na Direktivo 2014/107/EU, ki v 7.a odstavku 1. člena določa, da mora vsaka država članica za namene pododstavkov B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I do 31. julija 2015 Evropsko komisijo obvesti o seznamu subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune. Vsaka država članica Evropsko komisijo obvesti tudi o morebitnih spremembah v zvezi s tem. Evropska komisija v Uradnem listu Evropske unije objavi seznam prejetih informacij in ta seznam po potrebi posodobi. S predlagano dopolnitvijo se državam članicam nalaga obveznost, da zagotovijo, da navedene vrste neporočevalskih finančnih institucij in izključenih računov izpolnjujejo vse zahteve s seznama v pododstavkih B.1(c) in C.17(g) Oddelka VIII Priloge I, Direktive 2014/107/EU ter zlasti, da status finančne institucije kot neporočevalske finančne institucije ali status računa kot izključenega računa ni v nasprotju z nameni te direktive.

K 61. členu

V četrti del veljavnega ZDavP-2 se dodaja novo III.A poglavje, ki ureja izvajanje pravil o poročanju in dolžni skrbnosti za informacije o finančnih računih iz Priloge I in Priloge II Direktive Sveta 2014/107. Direktiva je začela veljati 6. 1. 2015 in je bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije L 359/1 dne 16. 12. 2014.

V Prilogi I Direktive 2014/107/EU so določena pravila o poročanju in dolžni skrbnosti za informacije o finančnih računih, ki jih morajo uporabljati poročevalske finančne institucije Slovenije, da bi pristojnemu organu omogočile sporočanje informacij iz tretjega odstavka 248. člena v okviru avtomatične izmenjave informacij. V tej prilogi so prav tako opisana pravila in upravni postopki, ki jih uvedejo države članice, da bi zagotovile učinkovito izvajanje in spoštovanje postopkov poročanja in dolžne skrbnosti.

V Prilogi II Direktive 2014/107/EU so določena dopolnilna pravila o poročanju in dolžni skrbnosti za podatke o finančnih računih glede spremembe okoliščin, samopotrdila za nove račune subjekta in posameznika, rezidentstva finančne institucije, vodenja računa,

skrbniških skladov, ki so pasivni neporočevalski finančni subjekt, in naslova sedeža subjekta.

Informacije se bodo med Slovenijo in ostalimi državami članicami izmenjevale avtomatično v skladu z določbami 248. člena tega zakona

Prav tako je s tem poglavjem urejeno izvajanje enotnega standarda poročanja in dolžne skrbnosti o finančnih računih, ki je skoraj v celoti prenesen v Direktivo 2014/107/EU ter Sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih, ki se sklepa na podlagi 6. člena Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, kot je bila spremenjena s Protokolom o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah. K Sporazumu med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih je priložena še izjava ministra za finance, na podlagi katere se pristojni organ Republike Slovenije šteje kot podpisnik Sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih z dne 29. oktobra 2014. Iz Priloge F je razvidno, da se je Republika Slovenija zavezala, da bo prve informacije o novih računih, to je finančnih računih, ki jih vodi poročevalska finančna institucija in so odprti na dan 1. 1. 2016 ali po tem datumu, izmenjala septembra 2017. Prve informacije o že obstoječih računih, to je finančnih računih, ki jih vodi poročevalska finančna institucija na dan 31. 12. 2016, bo za račune visoke vrednosti posameznikov izmenjala septembra 2017, za račune nižje vrednosti posameznikov jih bo izmenjala septembra 2017 ali septembra 2018 odvisno od tega, kdaj bodo računi identificirani kot računi o katerih se poroča, za račune subjektov pa bo informacije izmenjala septembra 2017 ali septembra 2018 odvisno od tega, kdaj bodo računi identificirani kot računi, o katerih se poroča.

K 255.a členu:

Prvi odstavek:

V tem odstavku je določeno, da imajo pojmi, uporabljeni v tem poglavju zakona, enak pomen, kot ga določa oddelek VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU.

Drugi odstavek:

V Prilogi I Direktive 2014/107/EU je opredeljen izraz »finančna institucija«. Ta izraz med drugim pomeni katero koli finančno institucijo rezidentko države članice ali jurisdikcije, ne pa njene podružnice, ki je zunaj Slovenije. Pravila za določanje rezidentstva finančnih institucij Slovenije, ki so pravne osebe, so določena v ZDDPO-2. Pravila za določanje rezidentstva finančnih institucij, ki so pravne osebe, so določena v Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2). Pravil za določanje rezidentstva finančnih institucij, na katere se priloga I Direktive 2014/107/EU nanaša, tj. opredelitev finančnih institucij kot subjektov, subjektov pa kot pravnih oseb ali pravnih dogovorov in tudi tistih, ki niso pravne osebe (na primer določeni investicijski in pokojninski skladi po veljavnih predpisih), v slovenskih davčnih predpisih ni, ker niso samostojni zavezanci za davek od dohodka. Zato se za namene izvajanja Priloge I Direktive 2014/107/EU v tem poglavju zakona določa rezidentstvo finančnih institucij, ki niso pravne osebe, in sicer se za rezidenta šteje investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti, ki je oblikovan v Sloveniji. Ta določitev rezidentstva tako ne bo vplivala na njihovo davčno obveznost po zakonih o obdavčenju dohodka.

K 255.b členu:

Prvi odstavek:

Z navedenim odstavkom se predpisuje obveznost finančnih institucij Slovenije, da uporabljajo postopke dolžne skrbnosti iz Priloge I in Priloge II za identificiranje finančnih računov, o katerih se poroča, ter da zbirajo informacije in jih letno sporočajo pristojnemu organu. Obveznost izvajanja postopkov dožne skrbnosti velja za vse račune nerezidentov, na način, da se v okviru postopkov, ki so potrebni za identifikacijo imetnikov že obstoječih računov, vzpostavi in spremlja rezidentstvo za vse države. Na podlagi navedenega se

nalaga obveznost pregleda, identifikacije in poročanja kot za račune, o katerih se poroča, za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije. Obveznost, da finančne institucije Slovenije identificirajo račune vseh nerezidentov, je moč podkrepiti z dejstvom, da bi bile ovire oziroma dodatna bremena za njih prevelike, če bi vsakokrat, ko bo Slovenija v posameznem letu sklenila Sporazum med pristojnima organoma o izmenjavi informacij o finančnih računih, morale za vse račune, odprte po 1. januarju 2016 pregledati, ali so imetniki računov morebiti rezidenti za davčne namene v državi, ki je postala partnerska država za izmenjavo informacij.

Izhajajoč iz ciljev uvedbe enotnega standarda poročanja, predlagana obveznost pregleda, identifikacije in poročanja kot za račune, o katerih se poroča, za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije učinkovito preprečuje davčnim zavezancem poskus izogiba plačilu davka na način, da bi umetno pridobili rezidentstvo v državah, ki še niso podpisale Sporazuma med pristojnima organoma o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih.

Drugi odstavek:

Določi se, da ne glede na prvi odstavek za investicijske sklade brez pravne osebnosti obveznosti po tem zakonu izpolnjuje in zanje odgovarja družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, oziroma upravljavec pokojninskega sklada.

Tretji odstavek:

Z navedenim odstavkom se finančnim institucijam predpisuje, da so dožne opravljati pregled, identifikacijo in poročanje v zvezi z vsemi računi, ki jih vodijo.

Četrty odstavek

Določa se, da mora biti iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 255.e člena tega zakona (če bi uporabo storitev tretjih oseb dovolil minister, pristojen za finance) pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zbiranju informacij razvidno, kako je zbirala informacije. Del dokumentacije so npr. samopotrdila in dokazne listine. Dokazne listine so opredeljene v odstavku E oddelka VII Priloge I Direktive Sveta 2014/107/EU. Evidenca se hrani 10 let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena ZDavP-2.

Peti odstavek:

Z navedeno določbo se zagotavlja, da za navajanje neresničnih, nepravilnih in nepopolnih informacij v samopotrdilih, predloženih poročevalskim finančnim institucijam Slovenije, odgovarjajo osebe, ki jih predlagajo (torej posamezniki ali subjekti). V tej določbi je tako določena obveznost osebe, ki mora v odnosu do finančne institucije navajati resnične, pravilne in popolne podatke.. Po Prilogi I Direktive 2014/107/EU se poročevalske finančne institucije namreč ne morejo zanašati na samopotrdilo ali dokazne listine, če spoznajo ali utemeljeno domnevajo, da so samopotrdilo ali dokazne listine nepravilni ali nezanesljivi (odstavek A oddelka VII Priloge I Direktive 2014/107/EU).

K 255.c členu

Z navedeno določbo se zagotavlja varstvo osebnih podatkov, saj mora poročevalska finančna institucija Slovenije vsako posamezno osebo, o kateri se poroča, obvestiti, da se bodo z njo povezani podatki iz tretjega odstavka 248. člena zbirali in pošiljali v skladu z implementirano Direktivo 2014/107/EU. V skladu s to določbo mora poročevalska finančna institucija Slovenije posamezniku dovolj zgodaj, najkasneje do roka, ki je predviden za posredovanje podatkov, zagotoviti vse podatke, do katerih je v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, upravičen.

K 255.č členu

Prvi odstavek:

Določba prvega odstavka glede nabora informacij, ki jih je treba sporočiti poročevalski finančni instituciji Slovenije nalaga obveznost sporočanja informacij pristojnemu organu v Sloveniji. Čeprav je naveden enak nabor informacij, kot je predviden v novem tretjem odstavku 248. členu ZDavP-2, ki ureja posredovanje informacij med pristojnim organom RS ter pristojnim organom države članice EU, so z vidika jasnosti ter določnosti kot tudi z vidika načela zakonitosti določene kategorije informacij, ki so predmet posredovanja.

Drugi odstavek:

Iz Priloge I Direktive 2014/107/EU izhaja, v drugem odstavku 3. člena Večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih pa je tudi določeno, da se v izmenjanih informacijah določi valuta, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek. Z omenjeno določbo se obveznost sporočanja valute posledično nalaga poročevalskim finančnim institucijam Slovenije pri sporočanju informacij pristojnemu organu v Sloveniji.

Tretji odstavek:

Podatek o tem, da poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni vodila računov, o katerih se poroča, se sporoči v splošnem roku za poročanje iz 255.f člena tega zakona.

K 255.d členu

S predlagano določbo se določa, da mora finančna institucija vzpostaviti postopke, ki ji omogočajo izvajati obveznosti dolžne skrbnosti in poročanja, določenih v oddelkih III, IV, V in VI Priloge I Direktive 2014/107/EU.

Navedena določba sledi oddelku III Priloge I Direktive 2014/107/EU, kjer je določeno, da mora poročevalska finančna institucija uveljaviti postopke, ki omogočajo, da uslužbenec za poslovanje s strankami ugotovi katero koli spremembo okoliščin v zvezi z računom. Če je na primer uslužbenec za poslovanje s strankami obveščen o novem poštnem naslovu imetnika računa v drugi državi članici ali jurisdikciji, mora poročevalska finančna institucija Slovenije novi naslov obravnavati kot spremembo okoliščin in mora od imetnika računa pridobiti ustrezno dokumentacijo.

K 255.e členu

Navedena določba izhaja iz odstavka D oddelka II Priloge I Direktive 2014/107/EU, v katerem je določeno, da lahko vsaka država poročevalskim finančnim institucijam dovoli uporabo storitev tretjih oseb pri izpolnjevanju obveznosti, ki jih takim poročevalskim finančnim institucijam nalaga država, kot je predvideno z Direktivo 2014/107/EU, vendar za izpolnjevanje teh obveznosti ostanejo odgovorne poročevalske finančne institucije.

Če bi se v praksi izkazalo, da bi bilo primerno dovoliti uporabo storitev tretjih oseb v zvezi izpolnjevanjem obveznosti iz Priloge I Direktive 2014/107/EU, to lahko predpiše minister s podzakonskim aktom, ki lahko med drugim določi podrobnejše pogoje za izvajanje takih storitev.

K 255.f členu

Minister, pristojen za finance, bo predpisal obliko in način sporočanja informacij davčnemu organu. Poročevalska finančna institucija Slovenije mora informacije sporočiti davčnemu organu najpozneje do 30. junija leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo. Poročevalske finančne institucije Slovenije bodo na podlagi te določbe prvič poročale informacije za koledarsko leto 2016, in sicer do 30. junija 2017.

K 255.g členu

Z navedenim členom se poročevalskim finančnim institucijam Slovenije nalaga obveznost priprave, posodobitve in predložitve morebitnega seznama subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije Slovenije oziroma kot izključene račune, ki izpolnjujejo vse zahteve s seznama v pododstavkih B(1)(c) in C(17)(g) odstavka oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU, pri katerih je tveganje, da se bodo uporabili za izogibanje davkov, nizko ter ki imajo zelo podobne značilnosti kot subjekti iz pododstavkov B(1)(a) in (b) in računi iz pododstavkov C(17)(a) do (f) 17 naveden priloge.

Opis izključenih finančnih računov iz pododstavkov C(17)(a) do (f) oddelka VIII Priloge I Direktive 2014/107/EU je podoben seznamu subjektov in računov, ki se odvisno od primera obravnavajo kot oproščeni subjekti in računi, ki so izvzeti iz opredelitve finančnih računov, iz Priloge II k Sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA (Uradni list RS, št. 8/14 – MP, št. 49/14), vendar pa je treba za namene izvajanja tega zakona identificirati subjekte in račune, ki imajo zelo podobne lastnosti subjektov, navedenih v pododstavkih B(1)(a) in (b), in računov, navedenih v pododstavkih C(17)(a) do (f). Račun je lahko izključen račun v skladu s pododstavkom C (17) (g), pod pogojem, da (i) račun predstavlja nizko tveganje, da se bo uporabil za izogibanje davku, (ii) račun ima precej podobne lastnosti katerega koli od računov, navedenih v pododstavki C (17) (a) do (f), (iii) račun je opredeljen v nacionalni zakonodaji kot izključen račun, in (iv) status računa kot izključenega računa ne ovira ciljev Direktive 2014/107/EU ali enotnega standarda poročanja. Dejavniki z nizkim tveganjem so sestavni del opredelitve računov v pododstavkih C (17) (a) do (f), dejavnika z visokim tveganjem pa sta primeroma, da gre za vrsto računa, ki ni predmet postopkov za preprečevanje pranja denarja ali poznavanja strank in se ga spodbuja kot davčno minimiziranega nosilca, Navedeno izhaja tudi iz komentarja k enotnemu standardu poročanja (odstavki od 97 do 102, str. 187-191). Enako velja za neporočevalske finančni institucije z nizkim tveganjem (odstavki od 45 do 51, str. 170-173).

Seznam subjektov in računov, ki se odvisno od primera obravnavajo kot oproščeni subjekti in računi, ki so izvzeti iz opredelitve finančnih računov, Ministrstvo za finance objavi na svoji spletni strani.

K 62. členu

Določba veljavnega 256. člena ZDavP-2 ureja postopek skupnega dogovora na zahtevo davčnega zavezanca. Davčni zavezanec lahko predlaga ministrstvu, pristojnemu za finance, da začne postopek skupnega dogovora s pristojnim organom druge države. Gre za postopek, ki je določen v mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

S predlagano spremembo se splošno določi organ, pri katerem davčni zavezanec vloži vlogo za začetek postopka skupnega dogovora, in sicer tako, da se besedilo »ministrstvu, pristojnemu za finance« nadomesti z besedilom »pristojnemu organu Republike Slovenije«. V zakonu o ratifikaciji mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja je kot pristojni organ za izvajanje konkretne mednarodne pogodbe sicer določeno Ministrstvo za finance, vendar pa lahko Ministrstvo za finance za izvajanje posameznih nalog po mednarodnih pogodbah pooblasti tudi FURS.

K 63. členu

V veljavnem 265. členu ZDavP-2 se dodaja nov drugi odstavek, ki določa, da je pristojni organ Republike Slovenije za postopke skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti

FURS za opravljanje (posameznih ali vseh) nalog v zvezi s postopki skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav.

K 64. členu

S predlagano spremembo veljavnega drugega odstavka 266.g člena ZDavP-2 se podaljšuje rok za poročanje finančnih institucij po Sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA (Uradni list RS, št. 8/14 – MP, št. 49/14), in sicer z 31. maja na 30. junij leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo. Tako določen rok je poenoten z rokom za poročanje po predlaganem novem 351.h členu ZDavP-2.

K 65. členu

Davčni organ po veljavnem 268. členu ZDavP-2 ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi, če dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu ne presegajo zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini (v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) ali dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavil posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 eurov. Drugi odstavek tega člena določa, da se zaradi znižanja posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela na 75 % zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena ZDoh-2 (ne glede na splošno določbo, da se informativni izračun dohodnine ne sestavi, če dohodki zavezanca v davčnem letu ne presegajo zneska splošne olajšave) davčnemu zavezancu sestavi informativni izračun dohodnine oziroma je ta dolžan vložiti napoved, če izpolnjuje pogoje za priznanje študentske olajšave (iz tretjega odstavka 113. člena ZDoh-2) in njegovi dohodki za študentsko delo presegajo 75 % zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena ZDoh-2.

Veljavna ureditev pomeni za davčnega zavezanca administrativno breme, ker mora vlagati napoved za odmero dohodnine, če želi uveljaviti vračilo preveč plačanega davka.

Na podlagi predlagane spremembe, s katero se črta veljavni 268. člen ZDavP-2, bo davčni organ vsem davčnim zavezancem sestavil informativni izračun dohodnine. Takšna ureditev uresničuje načelo enakosti, saj bodo vsi davčni zavezanci prejeli davčni informativni izračun. Davčnim zavezancem, ki do zdaj niso prejeli informativnega izračuna, ne bo več treba vlagati napovedi za odmero dohodnine. Predlagana ureditev je tudi pravičnejša, ker bodo vsi davčni zavezanci davčno obremenjeni, upošteva zakon o obdavčenju (ZDoh-2), ne glede na to, ali je nastala obveznost izdaje informativnega izračuna dohodnine oziroma obveznost vložitve napovedi.

K 66. členu

S tem členom se predlaga nov peti odstavek veljavnega 273. člena ZDavP-2. Namen predlaganega novega petega odstavka je pojasnjevalne narave. Ker imajo davčni zavezanci pravico do odprave dvojne obdavčitve po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja in to pravico lahko uveljavljajo do poteka roka za zastaranje pravice do odmere davka, se predlaga, da se tuj davek lahko uveljavlja tudi v postopku pritožbe zoper odločbo o odmeri dohodnine, ki je izdana v postopkih odmere dohodnine (na podlagi napovedi za odmero dohodnine, v postopku obnove odmere dohodnine, po uradni dolžnosti ...).

Zgoraj navedeno tudi pomeni, da je treba v primerih, ko Slovenija z drugo državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja, v celoti upoštevati določbe ZDoh-2 in določbo prvega odstavka 273. člena ZDavP-2, na podlagi katere se v tujini plačan davek na letni ravni uveljavlja samo v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine ali v napovedi za odmero dohodnine, ki je vložena v zakonsko predpisanem roku (tretji odstavek 267. člena ZDavP-2). Če davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov zamudi ta rok, lahko v skladu z 62. členom ZDavP-2 vloži predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

Davčni zavezanci imajo v skladu z določbami mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, pravico do odprave dvojne obdavčitve, in sicer po metodi odbitka davka oziroma metodi oprostitve. Metoda odbitka davka je podrobneje razdelana v ZDoh-2; metoda velja tudi, če Slovenija z drugo državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Postopki in roki za uveljavljanje odbitka davka oziroma oprostitve po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja ter uveljavljanje odbitka davka po ZDoh-2, če Slovenija z drugo državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja, so podrobneje urejeni v ZDavP-2.

Določba veljavnega prvega odstavka 273. člena ZDavP-2 določa način uveljavljanja odbitka davka, plačanega v tujini, od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Sloveniji. Za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo (dohodek iz zaposlitve, dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodek iz prenosa premoženjskih pravic in drugi dohodki), se lahko davek, plačan v tujini, med letom uveljavlja v napovedih za odmero akontacije dohodnine. Ne glede na to, ali je davčni zavezanec uveljavljal v tujini plačan davek že v napovedi za odmero akontacije dohodnine, mora ta davek na letni ravni uveljavljati tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine ali v napovedi za odmero dohodnine.

Ne glede na določbo veljavnega prvega odstavka 273. člena ZDavP-2 je treba upoštevati tudi določbe o odpravi dvojne obdavčitve, ki so vključene v posamezno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Po teh določbah imajo davčni zavezanci, za katere se uporablja mednarodna pogodba, pravico do odprave dvojne obdavčitve. Določbe o odpravi dvojne obdavčitve v mednarodni pogodbi določajo metodo odprave dvojne obdavčitve; ta metoda na splošno zavezuje Slovenijo kot državo rezidentstva. Posledično to pomeni, da lahko davčni zavezanec v skladu z določbami veljavne mednarodne pogodbe uveljavlja odbitek davka ne samo v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine, temveč tudi v drugih postopkih odmere dohodnine. Namreč, dohodnina se lahko odmeri z odločbo tudi na podlagi napovedi, ki jo je davčni zavezanec vložil po roku za vložitev napovedi (to je po 31. 7. tekočega leta), z odločbo v postopku obnove odmere dohodnine (po uradni dolžnosti ali na podlagi napovedi davčnega zavezanca) ali z odločbo odmeri dohodnino po uradni dolžnosti (npr. na podlagi podatkov, ki jih je davčni organ prejel z mednarodno izmenjavo informacij).

K 67. členu

S tem členom se predlaga nov tretji odstavek veljavnega 274. člena ZDavP-2. Namen predlaganega novega tretjega odstavka je pojasnjevalne narave. Ker imajo davčni zavezanci pravico uveljavljati oprostitvev po mednarodni pogodbi in to pravico lahko uveljavljajo do poteka roka za zastaranje pravice do odmere davka, se predlaga, da se oprostitvev lahko uveljavlja tudi v postopku pritožbe zoper odločbo o odmeri dohodnine, ki

je izdana v postopkih odmere dohodnine (na podlagi napovedi za odmero dohodnine, v postopku obnove odmere dohodnine, po uradni dolžnosti ...).

Davčni zavezanci imajo v skladu z določbami mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila Slovenija, namreč pravico uveljavljati oprostitev plačila davka od posameznih dohodkov. Določba veljavnega 274. člena ZDavP-2 določa način uveljavljanja te oprostitve, in sicer v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine ali v napovedi za odmero dohodnine ki je vložena v zakonsko predpisanem roku (tretji odstavek 267. člena ZDavP-2). Če davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov zamudi ta rok, lahko v skladu z 62. členom ZDavP-2 vloži predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

Ne glede na določbo veljavnega 274. člena ZDavP-2 je treba upoštevati tudi določbe posamezne mednarodne pogodbe. Po teh določbah imajo davčni zavezanci, za katere se uporablja mednarodna pogodba, pravico, da se dohodki ne obdavčijo v Sloveniji. Posledično to pomeni, da lahko davčni zavezanec v skladu z določbami veljavne mednarodne pogodbe uveljavlja oprostitev ne samo v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine, temveč tudi v drugih postopkih odmere dohodnine. Namreč, dohodnina se lahko odmeri z odločbo tudi na podlagi napovedi, ki jo je davčni zavezanec vložil po roku za vložitev napovedi (to je po 31. 7. tekočega leta), z odločbo v postopku obnove odmere dohodnine (po uradni dolžnosti ali na podlagi napovedi davčnega zavezanca) ali se odmeri z odločbo po uradni dolžnosti (npr. na podlagi podatkov, ki jih je davčni organ prejel z mednarodno izmenjavo informacij).

K 68. členu

Veljavni 288. člen ZDavP-2 določa način in rok vložitev napovedi za dohodke iz zaposlitve (dohodke iz delovnega razmerja, dohodke iz drugih pogodbenih razmerij in pokojnine, kadar teh dohodkov ne izplača plačnik davka) za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve. Zakon določa različne roke za vložitev napovedi glede na to, ali gre za redne ali občasne dohodke, ali je davčni zavezanec rezident ali nerezident itd.

Napovedi za odmero akontacije veljajo praviloma za celo davčno leto, če spremembe višine dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine ali drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ne vplivajo na spremembo akontacije dohodnine za več kot 10 %. V tem primeru mora davčni zavezanec ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine.

Davčni zavezanec, ki prejema redne dohodke (dohodke iz zaposlitve ali pokojnino, predvsem za pokojnine iz tujine), ki se praviloma med letom ne spreminjajo, lahko dohodke napove že decembra tekočega leta za naslednje leto.

S predlagano spremembo veljavnega 288. člena ZDavP-2 se določijo enotni roki za vložitev napovedi v navedenih primerih (za dohodke iz delovnega razmerja, dohodke iz drugih pogodbenih razmerij in pokojnin, če dohodka ne izplača plačnik davka). Enotna, poenostavljena in sistematična določitev obveznosti za različne dejanske okoliščine zagotavlja lažje izpolnjevanje davčnih obveznosti in s tem pravno varnost davčnih zavezancev. Davčne obveznosti davčnih zavezancev v zvezi z napovedjo so na predlagani način bolj predvidljive, kar ustvarja pogoje za stabilnost in zanesljivost njihovega ravnanja.

Splošno pravilo glede roka za vložitev napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodkov iz zaposlitve se spreminja tako, da se mora napoved vložiti do petnajstega (prej

desetega) dne v mesecu za pretekli mesec. Izjema od tega pravila velja za nerezidente, ki morajo napoved za odmero akontacije dohodnine vložiti v petnajstih dneh (prej sedmih) dneh od dneva izplačila dohodka.

S predlagano spremembo veljavnega tretjega odstavka 288. člena ZDavP-2 se določa, da mora davčni zavezanec za redni mesečni dohodek, prejet iz delovnega razmerja, ali za pokojnino vložiti pri davčnem organu napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v petnajstih dneh od dneva, ko je v davčnem letu prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino. To pomeni, da mora davčni zavezanec, ko prvič prejme dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino v posameznem davčnem letu, vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve. Davčni zavezanec mora med davčnim letom vložiti novo napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v petnajstih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino rednega mesečnega dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10 %. Navedeno pomeni, da se mora napoved za redne mesečne dohodke iz zaposlitve ali pokojnine vložiti najmanj enkrat za posamezno koledarsko leto. Predlagane spremembe tretjega in četrtega odstavka se torej nanašajo na redne mesečne dohodke iz delovnega razmerja ali pokojnine, kar pomeni, da se za neredne dohodke, kot so regres, božičnica, trinajsta plača in podobno, uporabi prvi odstavek tega člena.

Ker se s predlagano spremembo tretjega odstavka določa letno obveznost vlaganja napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, veljavni peti odstavek tega člena, ki zdaj samo omogoča možnost vsakoletnega vlaganja napovedi, ni več potreben, zato se predlaga njegovo črtanje.

K 69. členu

Davčni zavezanci rezidenti lahko v skladu z ZDoh-2 za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve uveljavljajo dejanske stroške. Po veljavni določbi 289. člena ZDavP-2 lahko davčni zavezanec rezident uveljavlja dejanske stroške v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine ali v napovedi za odmero akontacije dohodnine, če je dohodek izplačala oseba, ki ni plačnik davka. V praksi to pomeni, da davčni zavezanec, ki prejme dohodek od plačnika davka (akontacija dohodnine se izračuna in plača v obračunu davčnega odtegljaja), ki ob izplačilu dohodka ne upošteva dejanskih stroškov, te uveljavlja v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine. Davčni organ na podlagi ugovora in z upoštevanjem dejanskih stroškov izračuna davčno osnovo od dohodkov iz zaposlitve in davčnemu zavezancu izda odločbo o odmeri dohodnine najpozneje do 31. oktobra za preteklo leto. Da bi davčni organ že pri sestavi informativnega izračuna upošteval davčno osnovo od dohodka iz zaposlitve z upoštevanjem dejanskih stroškov, če jih davčni zavezanec uveljavlja, se predlaga sprememba veljavnega prvega odstavka 289. člena ZDavP-2, na podlagi katere bo davčni zavezanec davčnemu organu poslal pisni zahtevek, s podatki, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje dejanskih stroškov, in sicer najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto. Davčni zavezanec bo imel možnost uveljavljati dejanske stroške od dohodka iz zaposlitve tudi še najpozneje v ugovoru zoper informativni izračun. Ta rok za uveljavljanje dejanskih stroškov se šteje za prekluzivni rok. S tem se doseže, če se bo zavezanec odločil za to možnost, da se znatno prej določi končna davčna obveznost zavezanca za posamezno leto in s tem tudi realizira vračilo preveč plačane dohodnine z davčnim odtegljajem. Po podatkih FURS je za davčno leto 2013 v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine uveljavljalo dejanske stroške 3.585 davčnih zavezancev, kar pomeni 2,11% davčnih zavezancev za dohodnino od dohodkov iz drugega pogodbenega razmerja. Dejanske stroške so uveljavili v skupni višini 5,1 mio eurov, kar povprečno na zavezanca, ki je

uveljavljaj dejanske stroške, pomeni približno 1.400 eurov. Ugovori zoper informativni izračun, s katerimi se uveljavlja dejanske stroške, so povprečno rešeni v štirih mesecih.

Predlagani novi tretji odstavek je redakcijski zaradi spremembe uveljavljanja dejanskih stroškov davčnih zavezancev rezidentov. Vsebina določbe glede uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidentov se z izjemo določitve drugačnega roka iz razloga splošnega poenotenja rokov, to je 15 dnevnega namesto 7 dnevnega, ne spreminja in je prenesena v nov tretji odstavek.

K 70. členu

S predlagano spremembo se črta četrti odstavek 291. člena ZDavP-2, s katerim je določeno, da davčni organ na podlagi napovedi iz petega odstavka 288. člena ZDavP-2 izda odločbo o višini akontacije dohodnine za naslednje davčno leto. Sprememba je vezana na spremembo 288. člena ZDavP-2 (črtanje petega odstavka), saj predmetna določba ni več potrebna.

K 71. členu

S predlaganimi spremembami veljavnega 304. člena ZDavP-2 se v enem delu določbe usklajuje s spremembo v ZDoh-2, uveljavljeno z novelo ZDoh-2P, s katero se je iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 črtala obveznost prehoda kmečkih gospodinjstev s povprečnim pavšalnim dohodkom zadnjih dveh davčnih let nad 7.500 eurov na način ugotavljanja dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi knjigovodstva (dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov). Za uskladitev določb ZDavP-2 s temi spremembami se črta del besedila v tretjem odstavku 304. člena ZDavP-2, črta celoten peti odstavek in spreminja besedilo desetega odstavka, ki se preštevilči v deveti odstavek.

Z ostalimi predlaganimi spremembami pa se jasneje uredi postopek uveljavljanja pravice zavezanca, da ob prvi priglasitvi izbere način ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Določi se, da ti zavezanci priglasijo ugotavljanje davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov ob priglasitvi načina ugotavljanja davčne osnove kmečkega gospodinjstva v skladu s prvim odstavkom 304. člena. Vendar najpozneje v osmih dneh od te priglasitve, razen v primeru, da nosilec v letu pred letom, za katero se opravi priglasitev v skladu s 304. členom, opravlja dejavnost, ki se ne šteje za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost. V tem primeru priglasitev opravi v skladu s prvim odstavkom 308. člena ZDavP-2, torej v obračunu akontacije dohodnine oziroma dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

S predlaganim novim desetim odstavkom se za primere, ko se sicer opravi priglasitev, pa pozneje zaradi neuskkljenosti priglasitvi oporekajo, zaradi tekočega izvajanja davčnih predpisov določi, da pritožba zoper odločbo o določitvi nosilca in način ugotavljanja davčne osnove za tekoče davčno leto ter pritožba zoper odločbo o prenehanju te obveznosti ne zadržita njene izvršitve.

K 72. členu

S tem členom se predlaga črtanje 312. člena ZDavP-2. Za vinograde in oljčnike se namreč od 1. 1. 2014 ne izračunava več katastrski dohodek ločeno za zemljišče in ločeno za vino oz. oljčno olje, ker Geodetska uprava RS skladno z veljavno zakonodajo (Zakon o evidentiranju nepremičnin in Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka) od 1. 1. 2014 naprej ne vodi in tudi ne izkazuje podatkov o vrstah rabe, katastrskih kulturah in katastrskih razredih, temveč namesto teh podatkov, ki se že od leta 2008 evidentirajo v zemljiškem katastru, uporablja podatke o dejanski rabi zemljišč in boniteti zemljišč, ki po vsebini nadomeščajo podatke o vrstah rabe, katastrskih kulturah in katastrskih razredih.

Posledično določba veljavnega 312. člena ZDavP-2 ni več predmetna in je celotni člen treba črtati.

K 73. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka veljavnega 313. člena ZDavP-2 je povezana s predlagano spremembo 312. člena ZDavP-2 (evidentiranje obsega proizvodnje vina in oljčnega olja).

Metodologija izračuna pavšalne ocene dohodka na panj je določena v Zakonu o ugotavljanju katastrskega dohodka, zato je treba tretji odstavek 313. člena veljavnega ZDavP-2 spremeniti.

K 74. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka veljavnega 315. člena ZDavP-2 je povezana s predlagano spremembo 316. člena ZDavP-2.

K 75. členu

S tem členom se predlaga sprememba veljavnega 316. člena ZDavP-2, in sicer tako, da se določi plačilo akontacije dohodnine od pavšalnega dohodka (katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj) v dveh obrokih, in sicer plačilo:

1. prvega obroka v višini 70 % akontacije dohodnine (za preteklo davčno leto) do 30. 9. tekočega leta in
2. drugega obroka oz. poročuna med akontacijo dohodnine za odmerno leto ter prvim obrokom do 31. 5. naslednjega leta.

Veljavni 316. člen ZDavP-2 določa plačevanje v treh obrokih, in sicer plačilo:

1. prvega obroka v višini 30 % akontacije dohodnine (preteklega davčnega leta) do 31. 5. tekočega leta,
2. drugega obroka v višini 60 % akontacije dohodnine (preteklega davčnega leta) do 31. 10. tekočega leta in
3. tretjega obroka oz. poročuna med akontacijo dohodnine za odmerno leto ter 1. in 2. obrokom do 30. 4. naslednjega leta.

Po veljavni ureditvi sta predvsem poročun za preteklo leto in prvi obrok za tekoče leto časovno blizu in glede tega pomenita za davčnega zavezanca obveznost dveh plačil v praktično enem mesecu. Obe plačili skupno sta 40 % akontacije dohodnine, medtem ko drugi obrok obsega 60 % te akontacije.

S predlagano spremembo pa bi se obveznost davčnih zavezancev znižala s treh plačil na dve plačili, kar pomeni tudi manjše stroške provizije, ki jo mora plačati zavezanec. Glede na povprečno nizke zneske akontacije dohodnine od pavšalne davčne osnove (povprečje za leto 2014 je 48,14 eura) sprememba za zavezance tudi ne bi pomenila bistveno spremenjene višine obveznosti za posamezni obrok. Predlagana sprememba torej ne bi bistveno vplivala na zmožnost plačila davčnih zavezancev, bi pa pomenila pomemben prispevek h gospodarnosti odmernega postopka.

K 76. členu

S tem členom se spreminja rok za vložitev napovedi za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka, določen v veljavnem 323. členu ZDavP-2, in sicer se predlaga sprememba roka s sedmih na petnajst dni.

Predlagana sprememba roka sledi predlogu ureditve rokov za dohodke iz delovnega razmerja, če dohodka ne izplača plačnik davka, za dohodke iz drugih pogodbenih razmerij in pokojnin (288. člen) ter s tem enotnejši in bolj sistemski ureditvi rokov.

K 77. členu

S predlagano spremembo se v prvem odstavku veljavnega 326. člena ZDavP-2 spreminja rok za oddajo napovedi za odmero dohodnine od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem ter s tem posledično posredno rok za plačilo dohodnine od tovrstnih dohodkov, kadar dohodnino izračuna davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca. Po novem se morajo te napovedi na splošno vložiti pri davčnem organu do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto – ne glede na to, kdaj v letu je dohodek dosežen in ne glede na to, ali napoved vlaga rezident ali nerezident Slovenije (izjeme so določene v tretjem in četrtem odstavku tega člena). Napovedi se torej po predlogu na splošno oddajajo enkrat letno. Navedeno velja tudi za napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, in sicer z izjemama, določenima v tretjem in četrtem odstavku.

Skladno s predlaganim drugim odstavkom napovedi za odmero dohodnine od obresti iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, ter pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, oproščenega dohodnine po 133. členu ZDoh-2.

V predlaganem tretjem odstavku in četrtem odstavku sta določeni izjemi glede roka za oddajo napovedi iz prvega odstavka tega člena. V tretjem odstavku je tako določeno, da mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala iz odsvojitve nepremičnine vložiti pri davčnem organu v 15 dneh od dneva odsvojitve nepremičnine. V četrtem odstavku je določeno, da mora davčni zavezanec nerezident napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve tovrstnega kapitala. Ne glede na navedeno pa lahko nerezident vložiti napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu.

Skladno s predlaganim petim odstavkom lahko davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, ki jo vložiti v roku iz prvega odstavka in iz zadnjega stavka četrtega odstavka, uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine.

Po predlaganem šestem odstavku davčnemu zavezancu rezidentu ni treba vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z ZDoh-2, pri prehajanju med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

Po predlaganem sedmem odstavku mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti v elektronski obliki, če je v zvezi s tovrstnim kapitalom opravil več kot deset transakcij – pridobitev v preteklih letih in obdavčljivih odsvojitvev v preteklem letu. Davčni organ bo davčnim zavezancem kot do sedaj omogočal uporabo računalniške opreme za vložitev napovedi v elektronski obliki.

K 78. členu

Z dopolnitvijo veljavnega drugega odstavka 327. člena ZDavP-2 se določa administrativna poenostavitev postopka uveljavljanja možnosti, ki jo ima davčni zavezanec po ZDoh-2, da se v davčno osnovo všttevajo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta. Določi se, da če davčni zavezanec obvesti banko ali hranilnico, da želi uveljaviti možnost iz prvega odstavka tega člena že ob sklenitvi pogodbe, lahko banka ali hranilnica predpisano vsebino obrazca vključi v besedilo pogodbe. To se šteje za predložitev obvestila in ločeno predlaganje obvestila ni potrebno.

K 79. členu

S tem členom se predlaga nov šesti odstavek veljavnega 328. člena ZDavP-2. Namen predlaganega novega šestega odstavka je pojasnjevalne narave. Ker imajo davčni zavezanci pravico do odprave dvojne obdavčitve po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja in to pravico lahko uveljavljajo do poteka roka za zastaranje pravice do odmere davka, se predlaga, da se tuj davek lahko uveljavlja tudi v postopku pritožbe zoper odločbo o odmeri dohodnine, ki je izdana v postopkih odmere dohodnine (na podlagi napovedi za odmero dohodnine, po uradni dolžnosti ...).

Predlog tudi pomeni, da je treba v primerih, ko Slovenija z drugo državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja, v celoti upoštevati določbe ZDoh-2 in določbo prvega odstavka 328. člena ZDavP-2, na podlagi katere se v tujini plačan davek na letni ravni uveljavlja samo v napovedi za odmero dohodnine, ki je vložena v zakonsko predpisanem roku (roke določa 326. člen ZDavP-2). Če davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov zamudi ta rok, lahko v skladu z 62. členom ZDavP-2 vložijo predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

Davčni zavezanci imajo v skladu z določbami mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, pravico do odprave dvojne obdavčitve, in sicer po metodi odbitka davka oziroma metodi oprostitve. Metoda odbitka davka je podrobneje razdelana v ZDoh-2; metoda velja tudi, ko Slovenija z drugo državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Postopki in roki za uveljavljanje odbitka davka oziroma oprostitve po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja ter uveljavljanje odbitka davka po ZDoh-2 v primeru, ko z drugo državo Slovenija nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja, so podrobneje urejeni v ZDavP-2.

Določba veljavnega prvega odstavka 328. člena ZDavP-2 določa način uveljavljanja odbitka davka, plačanega v tujini, od dohodkov iz kapitala in dohodka iz dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Sloveniji. Za te dohodke se lahko davek, plačan v tujini, uveljavlja v napovedih za odmero dohodnine.

Ne glede na določbo veljavnega prvega odstavka 328. člena ZDavP-2 je treba upoštevati tudi določbe o odpravi dvojne obdavčitve, ki so vključene v posamezno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Po teh določbah imajo davčni zavezanci, za katere se uporablja mednarodna pogodba, pravico do odprave dvojne obdavčitve. Določbe o odpravi dvojne obdavčitve v mednarodni pogodbi določajo metodo odprave dvojne obdavčitve; ta metoda na splošno zavezuje Slovenijo kot državo rezidentstva. Posledično to pomeni, da lahko davčni zavezanec v skladu z določbami veljavne mednarodne pogodbe uveljavlja odbitek davka ne samo v napovedi za odmero dohodnine, temveč tudi v drugih postopkih odmere dohodnine. Dohodnina se lahko odmeri z odločbo tudi na podlagi napovedi, ki jo je davčni zavezanec vložil po roku za vložitev napovedi, določenem v 326. členu, ali z odločbo odmeri dohodnino po uradni

dolžnosti (npr. na podlagi podatkov, ki jih je davčni organ prejel z mednarodno izmenjavo informacij).

K 80. členu

S tem členom se predlaga nov tretji odstavek veljavnega 329. člena ZDavP-2. Namen predlaganega novega tretjega odstavka je pojasnjevalne narave. Ker imajo davčni zavezanci pravico uveljavljati oprostitev po mednarodni pogodbi in to pravico lahko uveljavljajo do poteka roka za zastaranje pravice do odmere davka, se predlaga, da se oprostitev lahko uveljavlja tudi v postopku pritožbe zoper odločbo o odmeri dohodnine, ki je izdana v postopkih odmere dohodnine (na podlagi napovedi za odmero dohodnine, po uradni dolžnosti ...).

Davčni zavezanci imajo v skladu z določbami mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila Slovenija, pravico uveljavljati oprostitev plačila davka od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Določba veljavnega 329. člena ZDavP-2 določa način uveljavljanja te oprostitve, in sicer v napovedi za odmero dohodnine, ki je vložena v zakonsko predpisanem roku (roke določa 326. člen ZDavP-2). Če davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov zamudi ta rok, lahko v skladu z 62. členom ZDavP-2 vloži predlog za vrnitev v prejšnje stanje. Napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

Ne glede na določbo veljavnega 329. člena ZDavP-2 je treba upoštevati tudi določbe posamezne mednarodne pogodbe. Po teh določbah imajo davčni zavezanci, za katere se uporablja mednarodna pogodba, pravico, da se ti dohodki ne obdavčijo v Sloveniji. Posledično to pomeni, da lahko davčni zavezanec v skladu z določbami veljavne mednarodne pogodbe uveljavlja oprostitev ne samo v napovedi za odmero dohodnine, temveč tudi v drugih postopkih odmere dohodnine. Namreč, dohodnina se lahko odmeri z odločbo tudi na podlagi napovedi, ki jo je davčni zavezanec vložil po roku za vložitev napovedi, ali z odločbo odmeri dohodnino po uradni dolžnosti (npr. na podlagi podatkov, ki jih je davčni organ prejel z mednarodno izmenjavo informacij).

K 81. členu

S predlagano spremembo veljavnega prvega odstavka 330. člena ZDavP-2 je določeno, da davčni organ v 30 dneh od dneva vložitve napovedi iz tretjega odstavka in prvega stavka četrtega odstavka novega 326. člena ZDavP-2 izda odločbo o višini dohodnine od dobička iz kapitala. S predlagano spremembo veljavnega drugega odstavka je določeno, da davčni organ na podlagi napovedi iz prvega odstavka in drugega stavka četrtega odstavka novega 326. člena ZDavP-2 izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend, dobička iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

K 82. členu

S predlagano dopolnitvijo veljavnega drugega odstavka 337. člena ZDavP-2 se določa obveznost dostavljanja podatkov tudi za nerezidente, ki imajo v skladu z zakonodajo, ki ureja ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji, in za fizično osebo v zvezi z dohodki iz zaposlitve, ki jih izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije. Dopolnitev je potrebna zaradi predlagane dopolnitve 58. člena ZDavP-2.

Skladno s prvim odstavkom predlaganega novega 326. člena ZDavP-2 mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od obresti iz osmega odstavka 325. člena in dohodka iz devetega odstavka 325. člena ZDavP-2 vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto. S črtanjem veljavnega sedmega odstavka 337. člena ZDavP-2 se tako določa, da morajo osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, davčnemu zavezancu

dostaviti podatke, kot je določeno v četrtem odstavku 337. člena ZDavP-2 (tj. do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto).

K 83. členu

Po predlagani spremembi veljavnega prvega odstavka 339. člena ZDavP-2 morajo podatke, ki se nanašajo na pridobitve, odsvojitve, vključno z unovčitvami vrednostnih papirjev in deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja ter investicijskih kuponov, davčnemu organu dostaviti:

- pravne osebe, ki so v skladu z zakonom o obdavčenju rezidenti Republike Slovenije ali nerezidenti Republike Slovenije s podružnico v Republiki Sloveniji, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev in investicijskih kuponov (kot so npr. družbe za upravljanje oziroma upravljavci investicijskih skladov, borznoposredniške družbe, investicijska podjetja, banke);
- notarji, kadar je za odsvojitev deleža potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa (kot npr. po drugem odstavku 481. člena ZGD-1);
- gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, katerih vrednostni papirji oziroma deleži so se prenašali, kadar se prenosi imetništva niso opravljali prek oseb iz prve alineje zgoraj in če za odsvojitev deleža ni potrebna pogodba, ki je izdelana v obliki notarskega zapisa.

Veljavni drugi odstavek 339. člena ZDavP-2 določa, da se podatki v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev in investicijskih kuponov davčnemu organu ne dajejo v primerih odsvojitve, pri katerih je pravni temelj sklep o dedovanju, drugi pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

Glede na trenutne gospodarske razmere se ugotavlja, da v vse večjem obsegu prihaja do izvršb na vrednostnih papirjih, ki pa se po ZDoh-2 ne štejejo kot neobdavčljiva odsvojitve kapitala. Davčni organ tako ne dobi celovitih podatkov o vseh odsvojitvah kapitala. ZDoh-2 sicer v 11. točki 95. člena določa, da se za neobdavčljivo odsvojitev kapitala šteje prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni, kar pa ne zajema vseh ostalih izvršb, do katerih lahko pride v praksi in ko pravzaprav gre za odsvojitev kapitala (izplačilo), ki pa je predmet obdavčitve, čeprav prejeti denar ni izplačan imetniku kapitala. V skladu s 163.c členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) sodišče na podlagi pravnomočnega sklepa o izvršbi pooblasti pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev (borznoposredniško družbo, banko), da opravi prodajo vrednostnih papirjev, ki so predmet izvršbe. Borznoposredniška družba ali banka opravi prodajo teh vrednostnih papirjev, ki se za njihovega imetnika po ZDoh-2 štejejo kot obdavčljiva odsvojitve kapitala, obenem pa tudi razpolaga z vsemi podatki, ki so predmet poročanja po 339. členu ZDavP-2.

K 84. členu

S predlagano spremembo veljavnega prvega odstavka 340. člena ZDavP-2 se ureja pravna podlaga za pridobivanje EMŠO v okviru avtomatičnega dajanja podatkov s strani Geodetske uprave RS. V 119. členu Zakona o evidentiranju nepremičnin (Uradni list RS št. 47/06, 65/07 – Odl. US, 106/10 ZDoh-2H) je namreč določeno, da lahko med drugimi tudi državni organi pridobijo podatek o EMŠO le, če tako določa zakon. Geodetska uprava RS nas je opozorila, da nimamo podlage za pridobivanje podatkov o EMŠO. Če FURS v postopku pridobivanja podatkov ne bo dobila podatka o EMŠO (kot enoličnega povezovalnega znaka), ne bo mogla nedvoumno identificirati davčnih zavezancev in posledično pravilno izvesti postopka odmere davka.

V veljavnem prvem odstavku je treba spremeniti tudi besedno zvezo »podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč«, ker se po spremembi zakona, ki ureja ugotavljanje katastrskega dohodka, v evidencah Geodetske uprave RS ti podatki ne vodijo, temveč se vodi podatek o dejanski rabi in katastrskem dohodku.

K 85. členu

Po veljavni ureditvi 395. člena ZDavP-2 se za posebno hude davčne prekrške, določene v tem členu, posameznik lahko kaznuje z globo v višini od 400 do 15.000 eurov. S predlagano spremembo veljavnega 395. člena se naslov »posebno hudi davčni prekrški posameznikov« nadomesti z naslovom »hujši davčni prekrški posameznikov« ter se določi globa v višini od 400 do 5.000 eurov. Predlagana sprememba je povezana s predlagano spremembo veljavnega 398. člena ZDavP-2, s katero se določa globa v primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena ZDavP-2 posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti. Predlagana globa po mnenju predlagatelja ustreza teži prekrška in je določena v okviru razpona, ki je predpisan v 17. členu ZP-1.

Prekršek, določen v 3.b točki veljavnega 395. člena ZDavP-2, se črta. Po veljavni ureditvi se z globo kaznuje za prekršek posameznik, če davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali pa ovira davčni nadzor. Zakon o finančni upravi v 17. členu določa, da se za prekršek kaznuje posameznik, če uradni osebi ne sporoči podatkov oziroma predloži zahtevanih listin in dokumentov, ne omogoči zasega listin, dokumentov, nosilcev zbirk podatkov in stvari itd. Prav tako že 3. točka 395. člena ZDavP-2 opredeljuje kot posebno hud davčni prekršek posameznikov, če posameznik na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom. Tako je dejanje, ki je določeno v 3.b točki veljavnega ZDavP-2, že opredeljeno kot prekršek. Fizične osebe morajo na zahtevo davčnega organa dati podatke in dokumentacijo, s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki ali dokumentacija vpliv na njihovo davčno obveznost ali davčno izvršbo oziroma davčno obveznost drugih zavezancev za davek ali na davčno izvršbo pri teh zavezancih za davek. Fizične osebe morajo dokumentacijo, ki ima vpliv na njihovo davčno obveznost, hraniti najmanj pet let po poteku leta, na katero se davčna obveznost nanaša (41. člen ZDavP-2). Obveznost dajanja podatkov ni potrebna še posebej za primere davčnega inšpekcijskega nadzora, saj je ta že določena v navedenih členih, za kršitev pa tudi predpisana sankcija.

K 86. členu

Predlagana sprememba 14.a točke veljavnega 397. člena ZDavP-2 je povezana s predlagano spremembo tretjega odstavka 37. člena ZDavP-2, po kateri morajo imeti osebe iz 31. člena tega ZDavP-2 pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun.

Prekršek, določen v 19. točki veljavnega 397. člena ZDavP-2, se zaradi predlaganih sprememb 129. in 138. člena ZDavP-2 črta. Po veljavni ureditvi se z globo kaznuje za prekršek posameznik, če davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena ZDavP-2). Zakon o finančni upravi v 17. členu določa, da se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali pravna oseba, če uradni osebi ne sporoči podatkov oziroma predloži zahtevanih listin in dokumentov, ne omogoči zasega listin, dokumentov, nosilcev zbirk podatkov in stvari itd. Prav tako tudi veljavni ZDavP-2 v 17. točki 395. člena določa davčni prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti, ki ga stori samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če davčnemu organu v

nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo evidenco ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen ZDavP-2). Obveznost dajanja podatkov ni potrebna še posebej za primere davčnega inšpekcijskega nadzora, saj je ta že določena v navedenih členih, za kršitev pa tudi predpisana sankcija.

S spremembo 25. točke se kazenska določba uskladi s spremembami v 304. členu.

27. točka se črta, saj ni več potrebna glede na predlagano črtanje 312. člena ZDavP-2.

Doda se nova 44. točka, v kateri se kot prekršek določi kršitev predlaganega novega 14.c člena oziroma prvega odstavka predlaganega novega 14.č člena (davčni zavezanec organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk).

K 87. členu

Veljavni 398. člen ZDavP-2 določa globo v primeru posebno hudih davčnih prekrškov, storjenih v zvezi z opravljanjem dejavnosti (397. člen ZDavP-2). Po veljavni ureditvi se v primeru, če je znesek premalo plačanega davka višji od 5.000 eurov, kršitelj kaznuje z globo, katere višina je izražena v odstotku od premalo plačanega davka. Z globo v višini 20 % od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.200 eurov in ne več kot 50.000 eurov, se tako kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo v višini 30 % od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.500 eurov in ne več kot 150.000 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo v višini 45 % od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 2.000 eurov in ne več kot 300.000 eurov.

Po predlagani spremembi veljavnega 398. člena ZDavP-2 se bo v primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena ZDavP-2 posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznoval posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se bo za prekršek kaznovala z globo od 10.500 do 150.000 eurov. Predlagana ureditev ima podlago v določbi šestega odstavka 17. člena Zakona o prekrških (ZP-1), po kateri se sme za najhujše kršitve s področja varstva naravnih bogastev, okolja in ohranjanja narave, s področja varstva kulturne dediščine, s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, s področja varnosti in zdravja pri delu, dela in zaposlovanja na črno ter delovnih razmerij, s področja socialnega varstva, s področja davkov, trošarin, carin, financ, javnega naročanja, varstva konkurence, državnih blagovnih rezerv in omejevalnih ukrepov za posamezne prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, z zakonom predpisati trikrat višjo globo od tiste, ki je predvidena v drugem in tretjem odstavku 17. člena ZP-1. Upošteva se dejstvo, da gre za najhujše kršitve na davčnem področju, so s predlagano spremembo temu primerno določene tudi višine predpisanih glob. Slednje po mnenju predlagatelja ustrezajo teži prekrškov in so določene v okviru razpona, ki je predpisan v 17. členu ZP-1.

K 88. členu

Veljavni 398.a člen ZDavP-2 ureja posebno hude davčne prekrške pri elektronski obdelavi podatkov. Predlagatelj meni, da je predpisana globa previsoka in ni v sorazmerju s težo storjenih prekrškov, zato se predlaga znižanje glob. Prav tako se s predlagano spremembo izraz »posebno hudi davčni prekrški« nadomesti z izrazom »hujši davčni prekrški«. Primere, ko je narava prekrška iz 398.a člena ZDavP-2 posebno huda, ureja predlagana sprememba 398. člena ZDavP-2.

Po predlagani spremembi veljavnega 402.a člena ZDavP-2, ki daje pooblastilo za izrek globe v razponu, bo davčni organ imel pooblastilo, da izreče globo v kateri koli višini znotraj predpisanega razpona. S tem se davčnemu organu kot prekrškovnemu organu omogoči učinkovita obravnava davčnih prekrškov.

Davčni organ, ki je pristojen za sankcioniranje prekrškov, sme odmeriti globo v okviru predpisanega razpona, pri čemer pa mora upoštevati težo kršitve, ravnanje kršitelja (odprava oziroma ublažitev posledic, obžalovanje itd.), osebnost kršitelja in njegovo premoženjsko stanje.

Predlagano znižanje spodnje in zgornje meje globe za posamezne kategorije storilcev še vedno sledi smislu sankcioniranja prekrškov, da posameznik v prihodnje stori zapovedano dejanje oziroma ravnanje, ki bi ga moral opraviti, oziroma da se vzdrži dejanja, ki pomeni prekršek, če bi ga opravil (specialna prevencija), ter v vplivu na druge ljudi, da ravnajo po predpisih in ne storijo prekrškov (generalna prevencija).

K 89. členu

Veljavni 398.b člen ZDavP-2 ureja posebno hude davčne prekrške pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave. Predlagatelj meni, da je predpisana globa previsoka in ni v sorazmerju s težo storjenih prekrškov, zato se predlaga znižanje glob. Prav tako se s predlagano spremembo izraz »posebno hudi davčni prekrški« nadomesti z izrazom »hujši davčni prekrški«. Primere, ko je narava prekrška iz 398.b člena ZDavP-2 posebno huda, ureja predlagana sprememba 398. člena ZDavP-2.

Po predlagani spremembi veljavnega 402.a člena ZDavP-2, ki daje pooblastilo za izrek globe v razponu, bo davčni organ imel pooblastilo, da izreče globo v kateri koli višini znotraj predpisanega razpona. S tem se davčnemu organu kot prekrškovnemu organu omogoči učinkovita obravnava davčnih prekrškov.

Davčni organ, ki je pristojen za sankcioniranje prekrškov, sme odmeriti globo v okviru predpisanega razpona, pri čemer pa mora upoštevati težo kršitve, ravnanje kršitelja (odprava oziroma ublažitev posledic, obžalovanje itd.), osebnost kršitelja in njegovo premoženjsko stanje.

Predlagano znižanje spodnje in zgornje meje globe za posamezne kategorije storilcev še vedno sledi smislu sankcioniranja prekrškov, da posameznik v prihodnje stori zapovedano dejanje oziroma ravnanje, ki bi ga moral opraviti, oziroma da se vzdrži dejanja, ki pomeni prekršek, če bi ga opravil (specialna prevencija), ter v vplivu na druge ljudi, da ravnajo po predpisih in ne storijo prekrškov (generalna prevencija).

K 90. členu

S predlaganim novim 400.b členom se določijo davčni prekrški, ki jih storijo finančne institucije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem predlaganega novega III.A poglavja četrtega dela tega ZDavP-2.

K 91. členu

Predlagana sprememba veljavnega 402.a člena ZDavP-2 na splošno določi pooblastilo za izrek globe v razponu za vse prekrške, določene v zakonu. S tem se razširja pooblastilo tudi za 398.b člen ZDavP-2, ki po predlagani spremembi določa hujše davčne prekrške pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave.

K 92. členu

Zakon o prekrških (ZP-1) kot splošni zakon, ki ureja prekrške, za zastaranje prekrškov določa dvoletni rok. Pri davčnem inšpekcijskem nadzoru, ki obsega nadzor več poslovnih let davčnega zavezanca oziroma na področju enega ali več davkov za eno ali več obdobj in se ugotovijo nepravilnosti tudi za obdobja, ko je po ZP-1 postopek o prekršku že zastaral, vodenje postopka o prekršku na podlagi veljavnega ZDavP-2 tako več ni mogoče.

ZP-1 v 43. členu določa, da se lahko z zakonom, ki določa prekršek, predpiše za prekrške iz šestega odstavka 17. člena ZP-1 tudi daljši rok za zastaranje postopka o prekršku, kakor je predpisan z ZP-1, vendar ne daljši od treh let. ZP-1 torej omogoča drugačno ureditev zastaranja v posebnem zakonu, in sicer v primeru najhujših kršitev s področja varstva naravnih bogastev, okolja in ohranjanja narave, s področja varstva kulturne dediščine, s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, s področja varnosti in zdravja pri delu, dela in zaposlovanja na črno ter delovnih razmerij, s področja socialnega varstva, s področja davkov, trošarin, carin, financ, javnega naročanja, varstva konkurence, državnih blagovnih rezerv in omejevalnih ukrepov za posamezne prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti (šesti odstavek 17. člena ZP-1).

S predlaganim novim 402.b členom se tako podaljšuje rok zastaranja postopka o prekršku z dveh let na tri leta, in sicer za tiste prekrške, ki so urejeni s predlagano spremembo 398. člena ZDavP-2, torej za prekrške iz 395., 397., 398.a in 398.b člena ZDavP-2, katerih narava je posebno huda. Predlagana ureditev ima podlago v zgoraj citiranih določbah ZP-1.

K 93. členu

Določi se prehodno obdobje za ureditev novega instituta vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, ki se začne uporabljati 1. januarja 2017.

K 94. členu

S prvim odstavkom prehodne določbe se ureja odstopanje od zahteve za pregled računov subjektov, in sicer se določi, da se za že obstoječi račun subjekta s skupnim stanjem ali vrednostjo, ki na dan 31. decembra 2015 ne presega v eurih izraženega zneska, ki ustreza 250 000 USD, ne zahteva pregled, identificiranje ali poročanje kot za račun, o katerem se poroča, dokler skupno stanje na računu ali vrednost ne preseže tega zneska na zadnji dan naslednjega koledarskega leta. Navedena določba izhaja iz odstavka A oddelka V Priloge I Direktive 2014/107/EU.

Drugi odstavek prehodne določbe pa ureja uporabo postopkov dolžne skrbnosti, s katero se finančnim institucijam Slovenije daje možnost, da postopke dolžne skrbnosti, ki se morajo uporabljati za nove račune, uporabijo tudi za že obstoječe račune, postopke dolžne skrbnosti za račune visoke vrednosti pa za račune nižje vrednosti.

S tretjim odstavkom prehodne določbe se ureja obveznost poročevalskih finančnih institucij Slovenije glede obveznega sporočanja informacij za koledarsko leto 2016.

K 95. členu

S prehodno določbo se uredi izdaja in uporaba podzakonskih predpisov

Minister, pristojen za finance, tako izda predpis iz spremenjenega prvega odstavka 289. člena zakona do 31. decembra 2015, medtem ko se Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve (iz drugega pogodbenega razmerja) zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov (Uradni list RS, št. 138/06) in Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09, 101/11, 24/12, 32/12 – ZDavP-2E, 19/13, 45/14, 97/14 in 39/15) uskladita z določbami tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 96. členu

Predlog sledi zadnji noveli Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 55/15). Zaradi ukinitve obveznega prehoda na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih ali normiranih odhodkov, se za postopke, ki še niso zaključeni in se nanašajo na leti 2014 in 2015, določi postopek, po katerem bo lahko davčni organ tem zavezancem naložil obveznost iz naslova dohodnine za leti 2014 in 2015, če zavezanci svoje obveznosti v zvezi z priglavitvijo ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih oziroma normiranih odhodkov ter določitvi nosilca dejavnosti, niso izpolnili, ali pa so v teku pritožbeni postopki. V tem primeru se davčnemu organu da možnost določitve načina ugotavljanja davčne osnove in nosilca kmečkega gospodinjstva po uradni dolžnosti. Način ugotavljanja davčne osnove in nosilca kmečkega gospodinjstva določi z odločbo na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga. Določi se tudi, da pritožba zoper to odločbo ne zadrži izvršitve odločbe. Predlaga se, da v teh primerih davčni organ kot nosilca določi člana kmečkega gospodinjstva, ki je nosilec kmetije po predpisih o kmetijstvu. Če nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetije po predpisih o kmetijstvu, davčni organ določi kot nosilca enega od članov kmečkega gospodinjstva, ki izpolnjuje največ od pogojev: če ima v uporabi največji delež kmetijskih in gozdnih zemljišč; da je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji in je najstarejši član kmečkega gospodinjstva. Če več članov izpolnjuje enako število pogojev, se za nosilca določi najstarejšega izmed teh članov.

K 97. členu

Določi se prehodno obdobje za:

- spremenjeni 58. člen, ki se začne uporabljati 1. januarja 2016,
- spremenjene 288., 316., 326., 330., 337. in 339. člen zakona, ki se začnejo uporabljati za odmero dohodnine za leto 2016.

Določi se, da se do začetka uporabe določb spremenjenega 58., 288., 316., 326., 330., 337. in 339. člena tega zakona uporabljajo določbe 288., 326., 330., 337. in 339. člena veljavnega ZDavP-2.

Razlikovanje v pristopu pri oblikovanju prehodne določbe za spremenjeni 58. in spremenjeni 288. člen je osnovano na razliki v načinu plačevanja davka. Spremenjeni 58. člen se nanaša na plačnika davka, ki je dolžan ob posameznem izplačilu dohodka obračunati in odtegniti davek, zato mora biti prehodna določba določena na način, da se določi dan začetka uporabe, medtem ko se spremenjeni 288. člen nanaša na primere, ko se davek odmerja z odločbo davčnega organa, zato je pomembno določiti, za katero obdobje oziroma dohodke se začne uporabljati. Za dohodke iz zaposlitve, prejete iz tujine npr. v decembru 2015, se bo še uporabljala stara določba 288. člena, čeprav bodo postopki odmere tekli v letu 2016.

K 98. členu

Določi se začetek veljavnosti predpisa, ki začne veljati petnajsti dan od objave v Uradnem listu RS, razen spremenjenega 243.a, 248., 253.b in 266.g člena, novega 255.a, 255.b, 255.c, 255.č, 255.d, 255.e, 255.f, 255.g, in 400.b člena zakona, ki začnejo veljati 1. januarja 2016.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

3. člen (pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja finančno upravo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske unije ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

- uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske unije,

- prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek);
- nadomestila, intervencijske in druge ukrepe, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi.

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske unije, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

13. člen (pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih v zvezi z obdavčenjem ter da mu davčni organ pravočasno, najpozneje pa v 30 dneh po predložitvi vprašanja in vseh informacij, ki so relevantne za pripravo pojasnila, posreduje pojasnila o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju,
2. do informacij o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter
3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

(2) Navodila, ki jih za zagotovitev enotne uporabe predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, in predstojnik ali predstojnica Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik),, so zavezujoča za ravnanje davčnega organa v davčnem postopku. Navodila se objavijo na spletnih straneh izdajatelja.

(3) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

32. člen (hranjenje in vodenje dokumentacije)

(1) Dokumenti in evidence (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija) iz 31. člena tega zakona se morajo za namene iz prvega odstavka 31. člena tega zakona v fizični oziroma elektronski obliki hraniti do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo, če s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju ni drugače določeno.

(2) Če se dokumentacija hrani v elektronski obliki, je treba v obdobju iz prvega odstavka tega člena, davčnemu organu zagotoviti dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,
- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in
- uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(3) Če se dokumentacija hrani ali vodi v tujini, morajo osebe iz 31. člena tega zakona o tem obvestiti davčni organ v roku deset dni od dneva, ko začne dokumentacijo voditi ali hraniti. Na zahtevo davčnega organa morajo predložiti dokumentacijo davčnemu organu na območju

Republike Slovenije v roku in kraju, ki ga določi davčni organ. Če to na podlagi predpisov v tujini ni mogoče, pa predložijo verodostojne prepise.

(4) Če dokumentacija ni vodena v slovenskem jeziku, mora oseba iz 31. člena tega zakona na zahtevo pristojnega davčnega organa, v roku, ki ga ta določi, predložiti na lastne stroške overjene prevode zahtevane dokumentacije. V primeru, da ta oseba ne predloži prevedenega dokumenta v določenem roku, davčni organ naroči prevod na njegove stroške.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko z zakonom o obdavčenju za posamične primere določijo drugačna pravila hrambe in vodenja dokumentacije v tujini oziroma v tujem jeziku.

(6) Oseba iz 31. člena tega zakona, ki preneha, ali njen pravni naslednik, mora ob prenehanju davčni organ obvestiti, kje se hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo.

37. člen

(obveznost ponudnikov plačilnih storitev ter subjektov vpisa v poslovni register)

(1) Ponudniki plačilnih storitev:

1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;
2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;
3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

(3) Subjekti vpisa v poslovni register Republike Slovenije morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun. Samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen transakcijski račun.

50. člen

(znesek, do katerega se davek ne odmeri)

(1) Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne bi presegel 10 eurov, razen če ni z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom drugače določeno. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti.

57. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Ne glede na 53., 54. in 55. člen tega zakona lahko plačnik davka predloži popravek obračuna davčnega odtegljaja večkrat, če se popravki nanašajo na različne prejemnike dohodkov.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljal.

(9) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.

58. člen (plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

2. družba za upravljanje investicijskega sklada, ki izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

3. borznoposredniška družba ali družba za upravljanje, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti oziroma pogodbe o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja za račun stranke oziroma dobro poučenega vlagatelja prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke oziroma vlagatelja v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;

6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka;

7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali

8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;

2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;

3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;

4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezanca, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršuje zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;

2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;

3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upošteva vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

(11) Če se družba za upravljanje druge države članice EU ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, vendar upravlja v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje mora skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in ko se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov iz prejšnjega stavka v pogodbi, ki jo skleneta še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.

62. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri pristojnem davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

DRUGI DEL DAVČNI POSTOPEK

I. poglavje Stvarna in krajevna pristojnost

84. člen

(odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

85.a člen (elektronsko vročanje prek portala eDavki)

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).

(2) Davčni organ vroča dokumente prek portala eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega portala. Prijava velja do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek portala eDavki. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v portal eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem pretoka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko zavezanec za davek prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja za elektronsko vročanje, določeno z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost.

93. člen (vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se s plačilom poravnava davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki, po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka.

(2) Če davki dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe in stroški tega postopka.

(4) V postopku davčne izvršbe zavezanec za davek ne more vplivati na vrstni red poplačila davka.

(5) Preplačilo na račun posamezne vrste prispevka se lahko upošteva le za poplačilo istovrstnih obveznosti.

95. člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

97. člen

(vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) (črtan)

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, z upoštevanjem omejitev iz petega odstavka 93. člena, če ni z zakonom drugače določeno.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka in ko davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek plačal več, kot je njegova obveznost, se o vračilu oziroma zmanjšanem vračilu zavezanca za davek pisno obvesti najkasneje v 15 dneh od dneva vračila.

(8) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je pretekel rok za plačilo globe in stroškov postopka o prekršku, za katere izvršbo je pristojen davčni organ, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek neplačane globe in stroškov postopka, ki mu je potekel rok plačila.

99. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona. Zavezancu za davek pripadajo v primeru neupravičeno odmerjenega oziroma preveč odmerjenega in plačanega davka obresti od dneva plačila davka, v primeru neupravičene zavrnjene zahteve za vračilo davka pa od poteka 30 dnevne roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu za davek neupravičeno zavrnjena zahteva za vračilo davka.

(2) Zavezancu za davek, ki sam izračuna in plača davek, od razlike med letom plačane akontacije in davkom po davčnem obračunu, ne pripadajo obresti v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(4) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti tudi od plačanih zamudnih obresti, kadar davčni organ ne vrne preveč plačanih ali neupravičeno plačanih zamudnih obresti v zakonskih rokih za vračilo davka.

102. člen

(odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(3) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(6) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(7) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

103. člen

(posebni primeri odloga in obročnega plačevanje davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 12 mesecev.

(2) Davčni organ fizični osebi dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih, če se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

105. člen

(odpis davka po višini neplačanega davka)

(1) V plačilo dospeli davek, po posamezni vrsti davka, ki na dan 31. decembra ne preseže 1 euro, se odpiše po uradni dolžnosti.

(2) Odpis se opravi na dan 15. februarja za preteklo leto.

(3) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

109. člen

(obravnava pogojno izterljivega davka v davčnih evidencah)

(1) Davčni organ pogojno izterljiv davek prenese v okviru svojih evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek, v evidenco pogojno izterljivega davka.

(2) Davek se šteje za pogojno izterljivega:

1. če se ne more poplačati niti v postopku davčne izvršbe, pravica do izterjave pa še ni zastarala,
2. če se je davčni zavezanec – fizična oseba odselil neznano kam, ali ga je sodišče razglasilo za pogrešanega ali za opravilno nesposobnega in ni pustil oziroma nima nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek poplačal, pravica do izterjave pa še ni zastarala,
3. če ni bil plačan v petih letih po poteku koledarskega leta, ko je nastala davčna obveznost oziroma v petih letih po poteku koledarskega leta, do katerega je bilo plačilo davka odloženo oziroma je bilo dovoljeno obročno plačilo ali je bil zadržan začet postopek davčne izvršbe, ali je bil odložen začetek davčne izvršbe, pod pogojem, da ni nastopilo zastaranje,
4. če je bil pri zavezancu za davek začet postopek prisilne poravnave,
5. če je bil pri zavezancu za davek začet stečajni postopek,
6. od dneva smrti davčnega zavezanca do dneva pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Opredelitev davka za pogojno izterljivega v skladu s tem členom zakona ne vpliva na postopke v zvezi s to davčno obveznostjo.

110. člen
(omejitev uporabe določb tega poglavja)

(1) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporablja za prispevke za zdravstveno zavarovanje, za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

(2) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporabljajo za izrečene globe in stroške postopka o prekršku v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, in jih izreka davčni organ.

(3) Po začetku postopka zaradi insolventnosti ni mogoče voditi postopkov po 101., 102. in 103. členu tega zakona za obveznosti, na katere v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, učinkuje postopek zaradi insolventnosti.

111. člen
(zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev obračuna davka (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

(2) Davčni organ zavaruje izpolnitev davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali po poteku roka za predložitev obračuna davka, če obračun davka ni bil predložen, kadar pričakovana davčna obveznost presega 50.000 eurov.

(3) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(4) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vložijo pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

126.a člen
(poplačilo davčnega dolga, zavarovanega s hipoteko)

(1) Ne glede na določbo petega odstavka 126. člena tega zakona davčna obveznost, razen zamudnih obresti, ne preneha, če je davčni dolg zavarovan s hipoteko in če je pred potekom zastaranja pravice do izterjave vložen predlog za izvršbo na nepremičnino.

(2) Davčna obveznost iz prejšnjega odstavka preneha s poplačilom iz prodaje nepremičnine v izvršilnem postopku.

127. člen
(davčni nadzor)

(1) Davčni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem oziroma upoštevanjem zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Davčni nadzor obsega:

1. davčni nadzor davčnih obračunov pri davčnem organu,

2. nadzor in kontrolo v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo,
3. davčni inšpekcijski nadzor,
4. (črtana).

129. člen
(nadzor obračunov davka pri davčnem organu)

(1) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu obsega:

1. nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov davka in
2. nadzor predloženih obračunov davka.

(2) V nadzoru po 1. točki prejšnjega odstavka davčni organ preverja, ali so zavezanci za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju predložili davčni obračun.

(3) V nadzoru po 2. točki prvega odstavka tega člena davčni organ:

1. preverja popolnost, pravočasnost, formalne, logične in računске pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka;
2. primerja podatke v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu;
3. primerja podatke v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(4) Če davčni organ pri opravljanju nadzora iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da obračun davka ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna davka izhajajo možne nepravilnosti, zavezanca za davek povabi, lahko tudi po telefonu, da v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo.

(5) O ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih se v postopku nadzora po tem členu sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 10 dneh po vročitvi zapisnika. O pravici do pripomb po tem odstavku mora biti zavezanec za davek poučen, to pa mora biti navedeno tudi v zapisniku. Zapisnika se ne sestavi, če zavezanec za davek v skladu s prejšnjim odstavkom nepravilnosti odpravi.

(6) Po poteku roka za pripombe iz prejšnjega odstavka davčni organ odmeri davek z odmerno odločbo po 84. členu tega zakona oziroma z odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davka, se zavezanca za davek o tem pisno obvesti.

(7) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ izvede davčni inšpekcijski nadzor.

130. člen
(nadzor in kontrola v skladu z zakonom,
ki ureja carinsko službo)

(1) Če davčni organ pri opravljanju nadzora ali kontrole, ki ju izvaja v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi nepravilnosti, zaradi katerih se spremeni davčna obveznost, ali nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba, se o teh ugotovitvah sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek.

(2) Na zapisnik iz prejšnjega odstavka lahko zavezanec za davek da pripombe v 8 dneh od vročitve zapisnika. O pravici do pripomb po tem odstavku mora biti zavezanec za davek poučen, to pa mora biti navedeno tudi v zapisniku.

(3) Če davčni organ v nadzoru ali kontroli iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da je treba odmeriti oziroma spremeniti davek, odmeri davek z odločbo po 84. členu tega zakona.

(4) Če davčni organ v nadzoru in kontroli iz prvega odstavka tega člena ugotovi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti, izda o tem odločbo.

(5) Davčni organ mora izdati odločbo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

(6) Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davčne obveznosti oziroma niso ugotovljene nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba, se zavezanca za davek o tem pisno obvesti.

132. člen

(obseg davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je lahko celostni ali delni inšpekcijski nadzor.

(2) Celostni davčni inšpekcijski nadzor obsega vsa področja poslovanja oziroma vse vrste davkov za eno ali več davčnih obdobj.

(3) Delni davčni inšpekcijski nadzor obsega posamezna področja poslovanja oziroma je omejen na enega ali več davkov oziroma eno ali več davčnih obdobj.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša tudi na dejstva, ki niso v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in so pomembna za obdavčenje zavezanca za davek, zlasti na dejstva v zvezi z opravljanjem aktivnosti nosilca dejavnosti fizične osebe.

(5) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi pri fizični osebi, ki opravlja neregistrirano dejavnost, oziroma se ukvarja s posli ali prejema dohodke, ki so pomembni za obdavčenje davčnega zavezanca.

(6) Davčni inšpekcijski nadzor pri pravnih osebah lahko vključuje tudi razmerja med lastniki pravnih oseb in pravnimi osebami oziroma člani pravnih oseb in pravnimi osebami.

135. člen

(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se v primeru, če bi bil ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora začne, ko davčni inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;
2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;
3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

136. člen

(predstavitev pooblaščenice osebe ob začetku davčnega inšpekcijskega nadzora)

Pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora se mora pooblaščen oseba izkazati s službeno izkaznico.

137. člen
(kraj in čas davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnih prostorih zavezanca za davek, ki opravlja dejavnost, lahko pa tudi v poslovnih prostorih, kjer se zanj vodijo oziroma hranijo poslovne knjige in druge evidence, če se te ne vodijo oziroma hranijo pri njem, oziroma v prostorih pooblaščenca, ki ga je določil zavezanec za davek. Za ta namen mora dati zavezanec za davek na razpolago primeren delovni prostor in potrebne pripomočke.

(2) Če poslovni prostor ni primeren za opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ali če obstajajo drugi razlogi, kot na primer narava dejavnosti zavezanca za davek, se inšpekcijski nadzor lahko na predlog zavezanca za davek, ali po odločitvi davčnega organa, opravlja v prostorih davčnega organa.

(3) Davčni inšpekcijski nadzor se ne opravlja v stanovanjskih prostorih, ki jih zavezanec za davek ni določil kot svoj sedež ali poslovni prostor.

(4) Če zavezanec za davek, njegov zastopnik ali pooblaščenec ali zaposleni pri zavezancu za davek ovira pooblaščen osebo pri pregledu, lahko pooblaščen oseba zahteva, da se le-ta odstrani.

(5) Če pooblaščen oseba pri opravljanju nalog davčnega inšpekcijskega nadzora naleti na fizični odpor, ali če tak odpor pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

(6) Policisti nudijo pomoč pooblaščenim osebam v skladu z zakonom, ki ureja policijo.

(7) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnem delovnem času. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi izven poslovnega delovnega časa, če:

1. zavezanec za davek na to pristane, ali
2. je to nujno potrebno zaradi namena davčnega inšpekcijskega nadzora.

138. člen
(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščen osebe)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje. Zlasti je dolžan dajati podatke, predložiti poslovne knjige in evidence, poslovno dokumentacijo in druge dokumente na kraju opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora in dajati pojasnila, ki so potrebna za njihovo razumevanje.

(2) Da bi pooblaščen oseba pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora lahko ugotovila višino davčne obveznosti, ima pravico pregledati poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca za davek. Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je zavezanec za davek določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pooblaščen oseba ima pravico stopiti na vsa zemljišča in v vse poslovne prostore zavezanca za davek in si jih ogledati. Zavezancu za davek ali njegovemu zastopniku je potrebno omogočiti, da je prisoten pri ogledu.

(4) Pooblaščen oseba ima pravico pregledati listine, ki dokazujejo pravni status zavezanca za davek ter druge listine in dokumente, s katerimi se ugotavlja istovetnost oseb pri davčnem inšpekcijskem pregledu.

(5) Pooblaščen oseb lahko pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotavlja tudi podatke o številu, dohodkih in pogodbah zaposlenih ter jih primerja s prijavljenimi podatki.

(6) Na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora je potrebno zavezanca za davek opozoriti, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil. Če pooblaščen oseb oceni, da zavezanec za davek ali oseba iz prvega stavka tega odstavka ne dajeta zadostnih podatkov in pojasnil, lahko zahteva podatke od drugih zaposlenih ali od tretjih oseb; pred tem pozove zavezanca za davek, da imenuje dodatne osebe za dajanje podatkov in obvestil.

(7) Zavezanec za davek in oseba za dajanje obvestil in podatkov iz šestega odstavka tega člena ne moreta zahtevati, da je prošnja za podatke in pojasnila dana pisno.

(8) Pooblaščen oseb sme največ za 30 dni zaseči listine, nosilce baz podatkov iz 38. člena tega zakona, predmete, vzorce in drugo blago, če je to potrebno za zavarovanje dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti ali, če zavezanec za davek to uporablja za kršitve oziroma, če je bilo to pridobljeno s kršitvami davčnih predpisov. Izjemoma lahko pooblaščen oseb pri obsežnem in dolgotrajnem davčnem inšpekcijskem nadzoru podaljša rok za zaseg listin, nosilcev baz podatkov in blaga iz prejšnjega stavka, vendar največ do skupno 90 dni.

(9) Ne glede na osmi odstavek tega člena lahko pooblaščen oseb za potrebe davčnega inšpekcijskega nadzora odvzame vzorce blaga, ki se pri pregledu ali analizi uničijo ali poškodujejo, v količini, kot je nujno potrebna za pregled oziroma analizo. V tem primeru stroški uničenih oziroma poškodovanih vzorcev bremenijo zavezanca za davek. Pogoje in način odvzema vzorcev v skladu s tem členom določi minister, pristojen za finance.

(10) Prejšnji odstavek se lahko uporabi pri vseh oblikah davčnega nadzora.

(11) Zavezanec za davek lahko zahteva, da se mu vrnejo zaseženi predmeti iz osmega odstavka tega člena pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(12) Davčni organ o vrnitvi predmetov iz enajstega odstavka tega člena takoj odloči s sklepom.

139. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Pooblaščen oseb, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora pooblaščen oseb, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, zavezanca za davek pisno seznaniti z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora, tako da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

(3) (črtan)

140. člen

(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. V zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz tretjega odstavka tega člena. Zavezanec za davek lahko poda nanj pripombe v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok za pripombe se na utemeljeno pisno zahtevo zavezanca za davek lahko s sklepom podaljša praviloma največ za dodatnih deset dni.

(2) Pisno zahtevo za podaljšanje roka za pripombe iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec za davek vložiti pred iztekom roka.

(3) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prvega odstavka tega člena predlaga nova dejstva in dokaze, vendar mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Nova dejstva in dokazi se upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporabljata prvi in drugi odstavek tega člena.

142. člen (načela davčne izvršbe)

(1) Davčni organ je dolžan uporabiti tista sredstva davčne izvršbe, ki so glede na okoliščine primera sorazmerna znesku davka, ki ga je treba izterjati.

(2) Pri izvajanju davčne izvršbe je davčni organ dolžan upoštevati osebno dostojanstvo zavezanca za davek, ki dolguje davek, in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna.

143. člen (začetek davčne izvršbe)

(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju, davčni organ začne davčno izvršbo.

(2) Davčni organ začne davčno izvršbo z izdajo sklepa o davčni izvršbi (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi).

145. člen (izvršilni naslovi)

(1) Davčna izvršba se izvede na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Izvršilni naslovi iz prvega odstavka tega člena so:

1. izvršljiva odločba o odmeri davka;
2. izvršljiv obračun davka;
3. izvršljiva tuja odločba, ali drug ustrezen akt, ki ima naravo izvršilnega naslova, in ga davčni organ prejme v izvršbo na podlagi četrtega dela tega zakona;
4. izvršljiv sklep davčnega organa;
5. izvršljiv plačilni nalog;
6. izvršljiva odločba o prekršku;
7. izvršljiva sodba sodišča, izdana v zadevah prekrškov;
8. izvršljiv sklep sodišča, izdan v zadevah prekrškov;
9. seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek davka in zamudnih obresti za vsako vrsto davka posebej;
10. izvršljiv sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave v delu, ki se nanaša na davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek.

(3) Obračun davka postane izvršljiv, ko poteče rok za plačilo davka po obračunu davka, ki je predpisan z zakonom.

147. člen (seznam premoženja)

(1) Davčni organ sme zaradi izvedbe davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolžnik predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju (v nadaljnjem besedilu: seznam premoženja).

(2) Dolžnik mora na seznamu premoženja iz prvega odstavka tega člena navesti:

1. celotno premoženje dolžnika;
2. vsa odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka, z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb, oziroma v korist zakonca oziroma osebe, s katero dolžnik živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, oziroma v korist osebe, s katero dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do vključno četrtega kolena, ali sorodnika v svaštvu do vključno četrtega kolena;
3. vsa neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril ali daril iz hvaležnosti, če so sorazmerna premoženjskim možnostim dolžnika, izvršena v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka.

(3) Dolžnik mora predložiti seznam premoženja v roku, ki mu ga določi davčni organ. Davčni organ mora dolžnika opozoriti na posledice, če ne predloži seznama premoženja, oziroma ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju.

148. člen (poroštvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika, se ta izterja iz premoženja povezanih oseb, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne pridobile od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Davek se lahko izterja tudi od druge osebe, na katero je bila prenesena dejavnost dolžnika izven statusnega preoblikovanja z namenom, da bi se dolžnik izognil plačilu davka.

(2) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član, za katerega se šteje: zakonec dolžnika, oseba, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali partner oziroma partnerica, s katerim dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero dolžnik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza ali otrok partnerja, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, prednik ali potomec dolžnika ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji.

(3) Poleg oseb iz prejšnjega odstavka, sta povezani osebi tudi:

- pravni osebi, ki sta povezani v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima ena pravna oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v drugi pravni osebi ali obvladuje drugo pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
- pravni osebi, če imajo iste pravne osebe, fizične osebe ali njihovi družinski člani v obeh pravnih osebah neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
- pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če ima fizična oseba, ki opravlja dejavnost ali njen družinski član v pravni osebi najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali obvladuje pravno osebo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami;
- pravna oseba in njen družbenik, član organa vodenja ali nadzora in njihov družinski član.

(4) Davek se izterja iz premoženja povezane osebe, ki je imela ta položaj v času pridobitve premoženja.

(5) Če je dolžnik z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, v dveh letih od dejanja za odplačne pravne posle in petih letih od dejanja za neodplačne pravne posle.

149. člen

(znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne)

(1) Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu, razen v primeru iz 146. člena tega zakona, na dan zapadlosti ne presega 10 eurov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se davčna izvršba začne, če skupni znesek dolga enega dolžnika po posameznih izvršilnih naslovih presega 20 eurov.

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
10. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;
11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;
12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);
13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti;
14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije.

160. člen
(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove
denarne prejemke)

(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 70% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena z davčno izvršbo ni mogoče seči na denarne prejemke iz prvega odstavka tega člena, če le-ti ne presegajo osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

165. člen
(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da v 15 dneh plača na predpisane račune celoten znesek davka, ki bi ga moral po sklepu o izvršbi odtegniti do izdaje te odločbe.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko delodajalec oziroma izplačevalec pritoži v osmih dneh od vročitve.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrti odstavek 164. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper delodajalca oziroma izplačevalca, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

166. člen
(vročitev sklepa o izvršbi, pravnih aktov in dokumentov)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva, oziroma odprte račune.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov fizičnih oseb je mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona.

(4) Sklep o izvršbi iz prvega odstavka tega člena se bankam oziroma hranilnicam vroči prek informacijskega sistema za vročanje sklepov o izvršbi, ki ga upravlja davčni organ (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem za vročanje). Sklep se vroči v obliki overjene elektronske kopije sklepa (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi v elektronski obliki). Elektronsko kopijo sklepa overi informacijski sistem za vročanje z varnim elektronskim podpisom davčnega organa.

(5) Davčni organ vroči sklep o izvršbi v elektronski obliki tako, da ga pošlje v informacijski sistem za vročanje. Banka oziroma hranilnica prevzame sklep o izvršbi v elektronski obliki, tako da z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom podpiše vročilnico. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga davčni organ do 12. ure delovnega dne pošlje v informacijski sistem za vročanje, se šteje za vročenega ob 12. uri tega dne. Sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki ga

davčni organ pošlje v informacijski sistem za vročanje po 12. uri, se šteje za vročenega banki oziroma hranilnici naslednji delovni dan na način, kot je to urejeno v tem členu.

(6) Banka oziroma hranilnica mora sklep o izvršbi v elektronski obliki, ki je vročen po prejšnjem odstavku, izvršiti najpozneje do 17. ure.

(7) Davčni organ preko informacijskega sistema za vročanje vroča banki oziroma hranilnici tudi druge pravne akte in pošilja dokumente, izdane v postopku davčne izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah.

(8) Banka oziroma hranilnica davčnemu organu v zvezi s prejetim sklepom o izvršbi pošlje v informacijski sistem za vročanje dokumente in druge informacije o izvajanju davčne izvršbe.

(9) Banka oziroma hranilnica lahko določi drugo banko oziroma hranilnico kot pooblaščenko za vročitve sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov in dokumentov po tem členu.

(10) Minister, pristojen za finance, za uporabo v informacijskem sistemu za vročanje podrobneje predpiše vsebino, obliko in način vročanja sklepov o izvršbi v elektronski obliki, drugih pravnih aktov, dokumentov in informacij iz sedmega in osmega odstavka tega člena. Pred sprejetjem predpisa iz prejšnjega stavka pridobi minister soglasje informacijskega pooblaščenca glede ustreznosti zavarovanja osebnih podatkov v informacijskem sistemu za vročanje in sorazmernosti obdelave osebnih podatkov glede na druge pravne akte, dokumente in informacije.

(11) Če zaradi tehničnih težav informacijskega sistema za vročanje ni mogoče vročanje po tem členu, se vročitev sklepa o izvršbi, drugih pravnih aktov in dokumentov v izvorni fizični obliki opravi v skladu s 85. členom tega zakona.

168. člen

(dolžnikovi računi brez priliva eno leto)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev, ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. Banka oziroma hranilnica mora o tem obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi ali delnem plačilu po sklepu o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, ki je izdal sklep.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek banka oziroma hranilnica obdrži sklep o davčni izvršbi v svoji evidenci, kadar ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici sredstva, s katerimi ne more razpolagati. Banka oziroma hranilnica o tem obvesti davčni organ, zarubi dolžnikova denarna sredstva in poplača davčni dolg, ko dolžnik pridobi pravico razpolagati s sredstvi.

169. člen

(ugovor banke oziroma hranilnice)

(1) Banka oziroma hranilnica lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po njegovem prejemu pri davčnem organu, ki je izdal sklep. V svojem ugovoru banka ali hranilnica lahko ugovarja, da dolžnik pri njej nima odprtega računa.

(2) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(4) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

170. člen
(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero banki oziroma hranilnici naloži, da v 15 dneh na predpisane račune plača dolgovani znesek davka.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko banka oziroma hranilnica pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrti odstavek 169. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper banke oziroma hranilnice, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

1. podpoglavje
Pristojnost

176. člen
(prenos pristojnosti)

Če se premoženje ne nahaja na območju davčnega organa, ki je izdal sklep o izvršbi, le-ta lahko pošlje sklep o izvršbi davčnemu organu, na območju katerega se premoženje nahaja, da izvrši rubež, cenitev in prodajo zarubljene premoženja.

182. člen
(ugovor dolžnika, da so zarubljene premoženja last
tretje osebe)

(1) Če dolжник izjavi, da so zarubljene premoženja last tretje osebe, vendar za to nima dokazov, lahko pooblaščen uradna oseba davčnega organa zarubi tudi te premoženja.

(2) Pooblaščen uradna oseba davčnega organa mora opozoriti tretjo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premoženji. Izjavo dolžnika iz prvega odstavka tega člena in opozorilo iz prvega stavka tega odstavka je treba vpisati v zapisnik o rubežu.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa predloži dokaz iz drugega odstavka tega člena ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti osebo, ki je dokaz predložila, da v osmih dneh vložijo pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem v predpisanem roku, se postopek davčne izvršbe nadaljuje.

(4) Z vložitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče odloča o tožbi po tem členu prednostno.

184. člen
(rubež)

(1) Z davčno izvršbo je mogoče seči na vse dolžnikove premoženja, razen na predmete, ki so iz davčne izvršbe izvzeti.

(2) Če dolžnik noče sam odpreti poslovnih prostorov ali drugih prostorov, namenjenih za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pokazati premoženja, ki se nahajajo v teh prostorih, sme pooblaščen uradna oseba davčnega organa v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, da bi se lahko opravil rubež.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa ne more sama opraviti rubeža, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko na podlagi sklepa davčnega organa zahteva pomoč policije, da jo zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč policije zahteva pri policijski postaji, ki je krajevno pristojna glede na kraj, kjer se opravlja rubež.

(4) Rubež premoženja pri dolžniku – fizični osebi se opravi v navzočnosti dolžnika ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu ni navzoč dolžnik ali član njegovega gospodinjstva.

(5) Rubež premoženja pri dolžniku – pravni osebi se opravi v navzočnosti zastopnika pravne osebe in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu zastopnik pravne osebe ni navzoč.

186. člen (hramba zarubljenih premoženj)

(1) Zarubljena premoženja se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljena premoženja lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljena premoženja odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščen osebi. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premoženj nosi dolžnik.

(3) Če se zarubi motorno ali priklopno vozilo, se do prenehanja veljavnosti rubeža vozila ne sme uporabljati, registrirati oziroma podaljšati prometno dovoljenje, razen z dovoljenjem davčnega organa, o čemer se izda sklep. Če davčni organ motorno ali priklopno vozilo pusti v hrambi pri dolžniku, pošlje sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom organu, pri katerem je motorno oziroma priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil, z zahtevo, da v evidenco registriranih vozil vpiše, da je vozilo zarubljeno.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(6) Na zarubljenih premoženjih, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljena.

188. člen (pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premoženjih z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premoženja v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premoženj, zastavna pravica na zadevni premoženji pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premičnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(4) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premičnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na druge predpise, so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin za davčni organ brezplačni.

(6) V primeru prodaje premičnin iz četrtega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(7) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

191. člen (cenitev zarubljenih premičnin)

(1) Cenitev zarubljenih premičnin se opravi hkrati z rubežem, razen če le-te zaradi posebnih lastnosti ali posebne vrednosti zarubljenih stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

(2) Cenitev opravi pooblaščen uradna oseba sama, razen v primerih, ko zaradi posebnih lastnosti zarubljene stvari ali posebnih okoliščin primera odloči, da opravi cenitev posebni cenilec.

192. člen (rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora pooblaščen uradna oseba davčnega organa napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan organu, pristojnemu za vodenje evidence registriranih vozil oziroma v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin;
9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolžnik in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;
11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila pooblaščen uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo pooblaščenca uradna oseba davčnega organa, ki je opravila rubež, dolžnik in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolžnik oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

197. člen (potek javne dražbe)

(1) Zarubljene premočnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti tudi, če se je udeleži en ponudnik.

(3) Šteje se, da je javna dražba uspela, če vsaj en ponudnik ponudi ceno, ki je enaka izklicni ceni.

(4) Zarubljene premočnine se prodajo kupcu, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prvi, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da gre za drugo javno dražbo. Izklicna cena zarubljenih predmetov s prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Pri drugi javni dražbi se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Če je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od drugih načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena tega zakona.

198. člen (zapisnik o poteku javne dražbe)

(1) Davčni organ sestavi zapisnik o poteku javne dražbe. Vanj se vpišejo podatki o zarubljenih premočninah, izklicni ceni zanje, udeležencih na javni dražbi, danih ponudbah, doseženi prodajni ceni in kupcu.

(2) Zapisnik o javni dražbi morajo podpisati pooblaščenca uradna oseba davčnega organa, kupec in dolžnik oziroma njegov zastopnik, če je bil navzoč pri javni dražbi. Dolžnik sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik. Izvod zapisnika se vroči dolžniku oziroma njegovemu zastopniku.

(3) Zapisnik o javni dražbi se izobesi na oglasni deski davčnega organa, pristojnega za prodajo, v dveh dneh po končani prodaji in mora ostati tam izobešen tri dni. Udeleženci javne dražbe lahko zoper delo in postopek pooblaščenca uradne osebe davčnega organa na javni dražbi ugovarjajo pri davčnem organu, pristojnem za prodajo, v treh dneh po objavi zapisnika na oglasni deski, vendar le, če so ugovor pisno napovedali pooblaščenca osebi davčnega organa v roku ene ure po končani dražbi.

(4) O ugovoru odloči davčni organ v treh dneh po njegovi vložitvi. Na odločitev davčnega organa o ugovoru ni mogoča pritožba.

(5) Zarubljenih premičnin, v zvezi s katerimi je vložen ugovor, ni dovoljeno prepustiti kupcu do vročitve sklepa oziroma odločbe davčnega organa o zavrženju oziroma zavrnitvi ugovora iz četrtega odstavka tega člena vložniku ugovora.

199. člen

(plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi položiti znesek kupnine za kupljene premičnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premičnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencem javne dražbe, ki na javni dražbi niso uspeli, se vplačana varščina oziroma predloženi instrument zavarovanja vrne najpozneje v petih dneh po zaključku javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim zaključkom ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, morebitni predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 198. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljenega, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premičnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premičnine, ki nimajo statusa blaga Evropske unije, mora hkrati s prevzemom premičnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

200. člen

(prodaja neposredno po dolžniku)

(1) Dolžnik lahko s poprejšnjim dovoljenjem pooblaščenega uradne osebe sam proda zarubljene premičnine s tem, da kupec denar izroči pooblaščeni uradni osebi oziroma vplača dolgovani znesek davka na predpisane račune.

(2) Pooblaščen uradna oseba dovoli prodajo po dolžniku, če se na tak način lahko v celoti poplačajo dolžni davek in stroški davčne izvršbe.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pooblaščen uradna oseba lahko dovoli tovrsten način prodaje tudi, če bi se s prodajo dosegla le delna poravnava davčne obveznosti, pri čemer upošteva možnosti prodaje zarubljenih premičnin na drug predpisan način, ali če gre za prodajo hitro pokvarljivega zarubljenega blaga.

201. člen

(prodaja z zbiranjem ponudb)

(1) Zarubljene premičnine se lahko prodajo z zbiranjem ponudb, če davčni organ presodi, da bo tako z najmanjšimi stroški oziroma najhitreje prodal zarubljeno blago.

(2) Davčni organ sestavi vabilo k dajanju ponudb, ki ga mora na primeren način javno objaviti. Vabilo vsebuje:

- opis premičnine, ki se prodaja;
- ocenjeno vrednost in
- podatke o postopku zbiranja ponudb.

(3) Ponudniki morajo pred oddajo ponudbe vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% ocenjene vrednosti zarubljenih premičnin, vendar ne manj kot 40 eurov.

(4) Davčni organ upošteva samo ponudbe ponudnikov, ki imajo priloženo potrdilo o plačilu varščine ali potrdilo o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

(5) Davčni organ obvesti ponudnike o izidu zbiranja ponudb v roku, določenem v vabilu.

(6) Davčni organ pošlje izbranemu ponudniku z obvestilom o izidu tudi pogodbo in ga pozove, da mu podpisan izvod pogodbe vrne v osmih dneh po prejemu in plača kupnino v roku, določenem v pogodbi.

(7) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(8) Ponudnikom, ki pri prodaji z zbiranjem ponudb niso uspeli, se vplačana varščina vrne oziroma predloženi instrument zavarovanja sprostí najpozneje v petih dneh po prejemu obvestila o izidu zbiranja ponudb.

(9) Izbranemu ponudniku, ki ne podpiše pogodbe do poteka roka, določenega za podpis pogodbe ali ne plača kupnine do poteka roka, določenega za plačilo kupnine, se varščina ne vrne, predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

212.a člen (davčna izvršba na sredstva občin)

(1) Če davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, pa občina kot prejemnik sredstev ne zagotovi vračila, davčni organ na podlagi zahteve zavezanca za davek po preteku roka za vračilo preveč plačani davek izterja od občine. Za izterjavo se smiselno uporabljajo določbe tretjega dela tega zakona, če ni s tem členom drugače določeno.

(2) Predmet davčne izvršbe niso denarna sredstva, ki jih ima na računu občina, če:

- tako določa zakon, ki ureja financiranje občin;
- jih je zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na samoupravno lokalno skupnost;
- so namenjena odpravi posledic naravnih nesreč ali
- gre za proračunska sredstva EU.

(3) V primeru dvoma, ali so določena denarna sredstva iz prejšnjega odstavka izvzeta iz davčne izvršbe, mora Uprava Republike Slovenije za javna plačila pred opravilo izvršbe pridobiti dodatna pojasnila od ministrstva, pristojnega za finance.

243.a člen (opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloží zaprosilo za pomoč;
2. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
3. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;
4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64, z dne 11. 3. 2011, str. 1);

5. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
6. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici EU brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.

248. člen
(avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi vrstami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov ali da ne želi prejemati podatkov o dohodkih, ki ne presegajo določenega zneska.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(4) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

253.b člen
(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo, pristojno za finance, na način, kot ga določi Evropska komisija:

- a) Evropsko komisijo obvešča o podatkih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi razpolaga in jih lahko s pristojnimi organi drugih držav članic EU izmenjuje avtomatično v skladu s tem zakonom, ter
- b) Evropski komisiji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o vseh spremembah glede razpoložljivosti podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona ali glede obsega avtomatične izmenjave podatkov, če se ta spremeni zaradi dodatnih dogovorov z drugimi državami članicami EU ali na podlagi mednarodne pogodbe s tretjo državo.

256. člen
(postopek skupnega dogovora na zahtevo davčnega zavezanca)

Kadar davčni zavezanec meni, da ni bil obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba), in predlaga ministrstvu, pristojnemu za finance, da začne postopek skupnega dogovora s pristojnim organom druge države, se lahko odločitev, ki je sprejeta v takšnem postopku, uveljavi, ne glede na odločitve, ki so že bile sprejete v skladu s tem zakonom.

265. člen
(pristojni organ)

Pristojni organ za opravljanje nalog:

- izmenjave podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene;
- v okviru nudenja pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in
- v okviru nudenja pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS, št. 109/10 – MP, št. 22/10)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje posameznih nalog izmenjave podatkov in nudenja pomoči po teh pogodbah.

266.g člen (sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona pristojnemu organu.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije informacije iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona sporoči pristojnemu organu najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo. Informacije se sporočajo na način in v obliki, ki jo predpiše minister, pristojen za finance.

268. člen (zavezanci za vložitev napovedi)

(1) Davčni organ ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi dohodnine, če:

1. davčni zavezanec, katerega dohodki v davčnem letu, od katerih se plačuje dohodnina, ne presegajo zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08 in 78/08),
2. dohodki davčnega zavezanca, od katerih se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavljal posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 eurov.

(2) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma je davčni zavezanec rezident dolžan vložiti napoved, če izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena ZDoh-2 in njegovi dohodki za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja posredovanje dela dijakom in študentom v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v davčnem letu presegajo 75 % zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena ZDoh-2.

273. člen (uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustreznih znesek plačanega davka v tujini od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine. Kadar davčni zavezanec v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del ugovora oziroma napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če davčni zavezanec rezident ne

uveljavlja odbitka davka, plačanega v tujini v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine, mu davčni organ odmeri dohodnino ne da bi se upošteval odbitek davka, plačanega v tujini. Zoper to odločbo ima davčni zavezanec, ne glede na tretji odstavek 267. člena, pravico do pritožbe.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prejšnjega odstavka se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo obstoj davčne obveznosti ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do poteka roka za vložitev ugovora zoper informativni izračun dohodnine iz 270. člena tega zakona oziroma do poteka roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 267. in 270. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, navede to v ugovoru oziroma v napovedi in na tej podlagi ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

274. člen (uveljavljanje oprostitev)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev za dohodke rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitev v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine z upoštevanjem oprostitev, če je davčni zavezanec uveljavljal oprostitev v napovedi za odmero akontacije dohodnine in je davčni organ priznal oprostitev v odločbi, izdani na podlagi te napovedi, oziroma je uveljavljal oprostitev v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

288. člen (način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v sedmih dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, pri davčnem organu.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnino, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

(5) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži napoved tudi za vsako novo davčno leto v mesecu decembru tekočega leta za naslednje leto.

289. člen (uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v sedmih dneh od izplačila dohodka, pri davčnem organu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 288. člena tega zakona.

291. člen (rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Na podlagi napovedi iz petega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije za naslednje davčno leto do 15. januarja leta, za katero se določa akontacija dohodka iz zaposlitve.

(5) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

304. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov)

(1) Priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca te dejavnosti v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2 se opravita pri davčnem organu.

(2) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega kmečkega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem ter dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, oziroma v primeru, da se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost, tudi dohodki druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravita do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, oziroma se morata opraviti najpozneje do 31. oktobra po letu, v katerem povprečni skupni dohodek dveh zaporednih predhodnih davčnih let članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.

(4) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s prvim dnevom naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(5) V primeru, ko se mora davčna osnova začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se ta mora začeti ugotavljati za leto po letu, v katerem nastane obveznost priglasitve po tretjem odstavku tega člena.

(6) Nosilec mora vsako spremembo članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

(7) Določitev novega nosilca, ki se v skladu s 1. točko prvega odstavka 58. člena ZDoh-2 ne šteje za prenehanje opravljanja dejavnosti, se priglasijo na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Davčni organ izda odločbo o spremembi nosilca v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Sprememba nosilca se prvič upošteva za davčno leto po letu, v katerem je bila sprememba nosilca priglašena.

(8) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov poda ob priglasitvi oziroma v naslednjih letih v mesecu novembru tekočega leta za naslednje leto.

(9) Člani kmečkega gospodinjstva lahko po poteku leta, za katero morajo v skladu s 3. točko drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 še ugotavljati davčno osnovo na način iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, oziroma po poteku petih let od leta, za katero bi bil ob upoštevanju določb poglavja o obdavčitvi dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članom kmečkega gospodinjstva pripisan povprečni skupni dohodek dveh zaporednih predhodnih davčnih let pod pragom, kot ga določa 47. člen ZDoh-2, davčnemu organu priglasijo spremembo načina ugotavljanja davčne osnove najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo preiti na način ugotavljanja davčne osnove po poglavju III.4. ZDoh-2.

(10) Davčni organ na podlagi priglasitve in preveritve izpolnjevanja pogojev nosilcu izda odločbo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto po letu priglasitve v 30 dneh od dneva priglasitve.

312. člen

(evidentiranje obsega proizvodnje vina in oljčnega olja)

(1) Za določitev davčne osnove za proizvodnjo vina oziroma oljčnega olja iz lastnega pridelka mora zavezanec za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti najpozneje do 30. junija leta, za katero se dohodek začne ugotavljati, davčnemu organu prijaviti parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za proizvodnjo vina, oziroma parcelne številke zemljišč pod oljčniki.

(2) Vse nadaljnje spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena mora zavezanec za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za preteklih 12 mesecev letno sporočiti davčnemu organu najpozneje do 30. junija tekočega leta.

313. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu, ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč

vpisan v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ali evidentiran kot dejanski uporabnik, podatkov o površini in parcelni številki zemljišč v uporabi zavezanca, kot jih izkazuje zemljiški kataster ali jih prijavi zavezanec kot vinograd za lastno proizvodnjo vina ali kot oljčnik, podatkov o katastrskem dohodku, vpisanem v zemljiškem katastru ali določenem s predpisi o dohodnini, ter podatkov o priznanih oprostivah in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za več let, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Kot stanje se štejejo pravnomočni vpis podatkov v navedenih evidencah, dokazila, ki nedvoumno dokazujejo dejanskega uporabnika zemljišča, ki pravice uporabe nima vpisane v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, in pravnomočna odločba, s katero se prizna oprostitev oziroma znižanje katastrskega dohodka.

(3) Akontacijo dohodnine od pavšalne ocene dohodka za panje davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov ter podatka o pavšalni oceni dohodka na panj po predpisih o dohodnini, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacije dohodnine odmerja.

(4) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2, pripisanega posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov izplačevalcev o izplačilih drugih dohodkov, od katerih je bila odtegnjena predhodna akontacija dohodnine.

(5) Predhodno akontacija dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

(6) Za predhodno akontacijo dohodnine iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 278. do 284. člena tega zakona.

315. člen (izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za preteklo davčno leto, o poročanju prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov za preteklo davčno leto ter o določitvi dveh obrokov akontacije dohodnine od teh dohodkov za tekoče davčno leto mora biti izdana do 30. marca tekočega leta.

(2) Nerezidentu odločbo o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, najkasneje do 30. marca tekočega leta za preteklo leto, izda davčni organ, pri katerem je zavezanec za davke vpisan v davčni register. Nerezidentu, ki ni vpisan v davčni register, izda odločbo davčni organ, na območju katerega ležijo zemljišča oziroma so registrirani panji v uporabi zavezanca.

(3) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ določi tudi davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisano zavezancu v skladu s četrtrim in petim odstavkom 72. člena ZDoh-2, obračunano in odtegnjeno predhodno akontacijo dohodnine, ki se šteje za akontacijo dohodnine v skladu s sedmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, pripisano tem dohodkom v skladu s šestim odstavkom 129. člena ZDoh-2, ter akontacijo dohodnine za nerezidenta, v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2.

(4) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj ter drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 iz prvega in drugega odstavka tega člena davčni organ odloči tudi o poročanju akontacije dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 nerezidenta, ugotovljene v skladu z osmim odstavkom 129. člena ZDoh-2, s predhodno akontacijo dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisane nerezidentu, ter o vračilu akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če ugotovi, da skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članov kmečkega gospodinjstva znaša manj kot 200 eurov.

316. člen
(plačevanje akontacije dohodnine)

Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v treh obrokih. Prvi obrok se plača v višini 30% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. maja tekočega leta. Drugi obrok se plača v višini 60% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. oktobra tekočega leta. Tretji obrok se plača v višini razlike med akontacijo dohodnine, izračunano za leto, za katero se akontacija dohodnine odmerja, ter prvim in drugim obrokom za to leto do 30. aprila naslednjega leta.

323. člen
(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti v sedmih dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

326. člen
(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz petega in osmega odstavka 325. člena tega zakona od prejetih obresti in dividend mora pri davčnem organu davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje.

(2) Napoved za odmero dohodnine iz petega odstavka 325. člena tega zakona od prejetega dohodka iz oddajanja premoženja v najem mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Ne glede na prvi stavek tega odstavka vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz oddajanja premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(3) Napoved za odmero dohodnine iz šestega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(4) Napoved za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec rezident vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri finančnem uradu. Napovedi ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu. V taki napovedi, ki jo je dolžan vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine. Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v elektronski obliki, če je v preteklem letu opravil več kot deset obdavčljivih odsvojitve tovrstnega kapitala. Če davčni zavezanec ne razpolaga z računalniško opremo oziroma nima dostopa do interneta, vloži napoved v elektronski obliki z uporabo računalniške opreme, ki jo zagotavlja Finančna uprava Republike Slovenije na finančnih uradih.

(6) Davčni zavezanec mora napoved iz tretjega in petega odstavka tega člena vložiti pri finančnem organu.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine v Republiki Sloveniji vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena zavezanec rezidentu ni potrebno vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

327. člen

(obvestilo davčnega zavezanca glede vštovanja obračunanih obresti v davčno osnovo)

(1) Kadar želi davčni zavezanec uveljavljati možnost v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, da se v davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, z ročnostjo, daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, vštejejo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta, je dolžan o tem obvestiti banko ali hranilnico v Republiki Sloveniji na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec predloži obvestilo iz prvega odstavka tega člena ob sklenitvi pogodbe o varčevanju oziroma vezavi denarnih sredstev, vendar najpozneje do konca davčnega leta, v katerem je bila pogodba sklenjena.

(3) Predlagano obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca, da v davčnem letu obračunane obresti davčnega zavezanca, ki predloži takšno obvestilo, obravnavata enako, kot da so bile izplačane. Obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca do poteka datuma vezave denarnih sredstev, poteka varčevanja ali do prekinitve pogodbe.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od obresti,

dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezn znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloži zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

329. člen (uveljavljanje oprostitev)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitvev plačila davka od dohodka od kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitvev v napovedi iz 326. člena tega zakona.

(2) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitvev plačila davka od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta, od katerih dohodnino izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, plačnik davka ne izračuna davčnega odtegljaja, če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona razpolaga z ustreznimi dokazili o tem, da so izpolnjeni z mednarodno pogodbo določeni pogoji za oprostitvev plačila davka.

330. člen (rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega, drugega in tretjega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend, dobička iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz četrtega in petega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti ali dobička iz kapitala do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(3) Davčni organ odloči o poročunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov iz prvega odstavka 329.a člena tega zakona v 60 dneh od dneva predložitve zahtevka.

337. člen (avtomatično dajanje podatkov)

(1) Plačnik davka iz 58. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, določanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav ter

identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Plačnik davka mora davčnemu organu dostaviti tudi podatke o vzdrževanih družinskih članih.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu dostaviti tudi pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), razen diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije, ki fizični osebi izplačajo:

1. dohodek, oproščen plačila dohodnine v skladu z zakonom o dohodnini, ali
2. dohodek, ki se ne všteva v letno davčno osnovo na letni ravni, od katerega se dohodnina izračuna z odmerno odločbo, ali
3. dohodek, ki se všteva v letno davčno osnovo, od katerega se akontacija dohodnine izračuna na podlagi napovedi zavezanca, in sicer ne glede na to, ali jih tak dohodek bremeni.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na dajanje podatkov o nedenarnih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odtegljaja v skladu s tem zakonom.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, niso dolžne dostaviti davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto podatkov iz tega člena, ki se nanašajo na obresti – razen podatkov, ki se nanašajo na obresti pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU – dividende in dohodek iz oddajanja v najem, od katerih je bil plačan davčni odtegljaj.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena morajo osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, davčnemu zavezancu najpozneje do desetega dne v mesecu dostaviti podatke, ki se nanašajo na obresti prejete v preteklem trimesečju od vrednostnih papirjev iz osmega odstavka 325. člena tega zakona, razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, ter podatke, ki se nanašajo na dohodek iz devetega odstavka 325. člena tega zakona, prejet v preteklem trimesečju.

339. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev in investicijskih kuponov)

(1) Pooblaščenim udeležencem trga vrednostnih papirjev in druge pravne osebe, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov, vključno z njihovimi unovčitvami, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, ki se nanašajo na vse pridobitve, odsvojitve in unovčitve vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena ni potrebno dajati v primerih odsvojitve, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju, drugi pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

(3) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena zakona dostaviti davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

340. člen

(avtomatično dajanje podatkov o zemljiščih, čebeljih panjih in dohodkih osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke o vseh osebah, ki so bile na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanemu tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Slovenije do 15. julija za vse parcele gozdnih zemljišč, na katerih so varovalni gozdovi, in za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele varovalnega gozda oziroma o parcelni številki in površini parcele ter delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Ministrstvo, pristojno za obrambo, do 15. julija za vsa kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod takimi zemljišči po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(4) Organ, ki je pristojen za vodenje registra čebelnjakov, do 15. julija pošlje podatke o številu panjev v uporabi posameznega zavezanca po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(5) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke o prejemnikih in izplačanih drugih dohodkih, ki se vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, vendar zanje davčni odtegljaj ni bil odtegnjen in plačan v skladu s 26. členom ZDavP-2D, enkrat letno, in sicer do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(6) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, ki jih izplačujejo za račun zavezancev, članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, za katere se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, predhodna akontacija izračuna in plača od osnove od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke, potrebne za pripis davčne osnove in predhodne akontacije dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2 posameznemu davčnemu zavezancu ter podatke za identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov, do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto. Za vsako agrarno skupnost, skupni pašnik ali planino pošlje podatke po stanju na dan 30. junija leta, za katero se predhodna akontacija odmerja, in sicer enolično identifikacijo osebe, ki ji je bil dohodek izplačan, in seznam članov skupnosti fizičnih oseb, zavezancev za dohodnino od dohodkov po poglavju III.4. ZDoh-2 z enoličnimi identifikatorji ter pripadajočimi lastniškimi deleži ali deleži skupnosti, ki jih imajo v uporabi.

383.e člen

(poseben postopek v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 383.c člena tega zakona plačnik davka, določen v skladu z 58. členom tega zakona, ki izplačuje dohodke iz nematerializiranih finančnih instrumentov z virom v Sloveniji, davčni odtegljaj od dohodka iz nematerializiranih finančnih instrumentov obračuna po stopnji, določeni po zakonu o obdavčenju ali mednarodni pogodbi, ki velja za upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, na podlagi katerih je dohodek izplačan, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. dohodek je izplačan v tujino osebi, ki je pridobila status pooblaščenega tujega posrednika iz 383.g člena tega zakona;

2. oseba iz 1. točke tega odstavka plačniku davka do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, dostavi podatke, potrebne za odmero davka, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav, ugodnosti po mednarodnih pogodbah ter identifikacijo upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov.

(2) Plačnik davka mora znesek davčnega odtegljaja iz prejšnjega odstavka izračunati, odtegniti in plačati hkrati z obračunom davčnega odtegljaja, ki ga mora predložiti pristojnemu davčnemu organu najpozneje do 14. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni.

(3) Obliko, način in vsebino podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Če pooblaščeni tuji posrednik plačniku davka do 10. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne dostavi vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se davčni odtegljaj obračuna tako, da se dohodek razdeli v dve skupini, in sicer:

1. skupino dohodka, v zvezi s katerim je plačnik davka prejel vse podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega odstavka tega člena, in

2. skupino dohodka, v zvezi s katerim plačnik davka ni prejel vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega odstavka 383.c člena tega zakona.

(5) Če plačnik davka naknadno prejme podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena za skupino dohodka (ali del skupine dohodka) iz 2. točke četrtega odstavka tega člena, lahko zahteva vračilo preveč plačanega davčnega odtegljaja s popravkom obračuna po 54. členu tega zakona. Popravek obračuna lahko predloži najpozneje v roku treh mesecev od poteka roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona. Po tem datumu plačnik davka ne more več predložiti popravka davčnega obračuna po tem odstavku in po 54. členu tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek 383.d člena tega zakona lahko upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov, ki je prejel dohodek, od katerega je plačnik davka v skladu s 383.c členom tega zakona odtegnil davčni odtegljaj po 2. točki četrtega odstavka tega člena, zahteva v skladu s 383.d členom tega zakona vračilo preveč odtegnjenega in plačanega davka po poteku treh mesecev od roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona.

395. člen

(posebno hudi davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);

3.a na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);

3.b davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (138. člen).

4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);

5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, tretji odstavek 297. člena, drugi odstavek 369. člena).

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);

2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);

3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);

4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);

5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);

6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);

7. (črtana)

8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);

10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);

11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);

12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);

13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);

14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);

14.a v nasprotju z zakonom poslovni subjekt pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega ali ločenega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);

15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);

16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);

17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirki podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);
18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena);
20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
22. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premoženja (prvi odstavek 187. člena);
24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
25. ne pripravi začetka ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom oziroma ga ne pripravi v predpisanem roku (tretji odstavek 304. člena) ali ne pripravi sprememb članov kmečkega gospodarstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne pripravi v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);
26. (črtana)
27. ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih številk oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku (prvi in drugi odstavek 312. člena);
28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);
34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);
35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);
36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
37. davčnemu organu ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);

40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);

41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);

42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);

43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

398. člen (posebno hudi davčni prekrški)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se v primeru, če je znesek premalo plačanega davka višji od 5.000 eurov, z globo v višini 20% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.200 eurov in ne več kot 50.000 eurov, kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo v višini 30% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.500 eurov in ne več kot 150.000 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo v višini 45% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 2.000 eurov in ne več kot 300.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 500 do 5.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 700 do 5.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 900 do 5.000 eurov.

398.a člen (posebno hudi davčni prekrški pri elektronski obdelavi podatkov)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 20.000 do 70.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 50.000 do 150.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 70.000 do 250.000 eurov, če:

1. ne zagotovi elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način (četrti odstavek 38. člena).

2. ima ali uporablja računalniški program ali elektronsko napravo, ki omogoča brisanje, prilagajanje, popraviljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb ali če ne zagotovi izpisa izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo (osmi odstavek 38. člena).

3. kot proizvajalec oziroma dobavitelj oziroma vzdrževalec računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema zavezancem za davek zagotovi, omogoči ali namesti računalniški program, elektronsko napravo ali informacijski sistem, ki v trenutku prodaje, predaje v uporabo ali namestitve omogoča brisanje, prilagajanje, popravljanje, razveljavljanje, nadomeščanje, dodajanje, skrivanje ali kakršno koli drugačno spreminjanje katerega koli zapisa, shranjenega v informacijskem sistemu, napravi ali na drugem mediju, brez hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb (deveti odstavek 38. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 6.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 4.000 do 10.000 eurov.

398.b člen

(posebno hudi davčni prekrški pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 20.000 do 70.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 50.000 do 150.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 70.000 do 250.000 eurov, če:

1. izda račun v nasprotju s prvim odstavkom 31.a člena tega zakona,
2. ne zagotovi hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov in vezani knjigi računov, če je do takšnih sprememb prišlo (četrti odstavek 31.a člena).

(2) Z globo od 1.500 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 6.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 4.000 do 10.000 eurov.

402.a člen

(poblastilo za izrek globe v razponu)

V primerih iz 394., 395., 397. 398. člena, 398.a, 400., 400.a, 401. in 402. člena tega zakona lahko davčni organ v hitrem postopku o prekršku izreče globo v katerikoli višini znotraj razpona, ki je predpisan v posameznem členu.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA
SKRAJŠANEM POSTOPKU**

/

VI. PRILOGE

Priloga: OSNUTEK Pravilnika o izvajanju vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (APA)

Na podlagi 14. g člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06 in naslednji) izdaja minister za finance

Pravilnik o izvajanju vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (APA)

1. člen

(faze poteka vnaprejšnjega cenovnega sporazuma)

(1) Postopek sklepanja vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: APA sporazum) obsega faze:

- predpriprave;
- formalne vložitve zahteve za sklenitev vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
- sklepanja [pogajanj] in podpis vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
- spremljanje izvajanja vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

2. člen

(faza predpriprave)

(1) Davčni zavezanec in davčni organ opravita predhodni informativni razgovor o poteku postopka sklepanja APA sporazuma. Informativni pogovor se opravi zlasti o:

- predmetu vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (o transakciji, ekonomski aktivnosti davčnega zavezanca in njegovi povezani osebi),
- vsebini vnaprejšnjega cenovnega sporazuma (izbira metodologije, določitev cene in kritičnih predpostavk),
- izboru primerne vrste vnaprejšnjega cenovnega sporazuma
- časovnem obdobju za katerega se bo vnaprejšnji cenovni sporazum sklenil,
- predložitve potrebne dokumentacije,
- določitvi razumnega roka v katerem se bo vnaprejšnji cenovni sporazum sklenil (rok za sklenitev sporazuma), ter
- drugo (plačilo rollback itd).

(2) Vse informacije dane s strani davčnega organa v fazi predpriprave so nezavezujoče narave, razen informacij, ki se nanašajo na potek postopka sklepanja APA sporazuma.

(3) Če pristojni organ in davčni zavezanec dosežeta strinjanje o poteku postopka sklepanja APA sporazuma, davčni zavezanec pri davčnem organu vloži vlogo za sklenitev APA sporazuma.

3. člen

(faza vložitve zahteve za sklenitev vnaprejšnjega cenovnega sporazuma)

(1) Davčni zavezanec, pri pristojnem organu v 2 izvodih, vloži lastnoročno podpisano vlogo za sklenitev APA sporazuma, skupaj z dogovorjeno dokumentacijo ter potrdilom o plačilu stroškov vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

(2) Zahteva mora poleg drugih sestavin vsebovati predvsem:

- navedbo in naslov organa, kateremu se pošilja,
- zadevo, katere se tiče, zahtevke,
- davčnega zavezanca: Firma, sedež (naslov) in davčna številka zavezanca za davek (vlagatelj APA) ter kontaktne podatke osebe (ime in priimek) ki bo v podjetju odgovorna, za izvajanje APA
- navedbo o tem, kdo je morebitni zastopnik ali pooblaščenec davčnega zavezanca: [osebno ime, firmo oziroma osebno ime vlagatelja, prebivališče (naslov) oziroma sedež vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca].
- Povezano osebo: Firma, sedež (naslov), davčna številka in država rezidentstva povezane osebe
- Vrsto vnaprejšnjega cenovnega sporazuma
- Opredelitev ali bo predmet vnaprejšnjega cenovnega sporazuma imel vpliv na tretje države
- Izjava, o strinjanju za začetek BEPA
- Ali je bil odprt inšpekcijski postopek za to transakcijo ali je zavezanec stopil v stik z pristojnim organom druge države....

(3) V prilogi zahteve davčni zavezanec predloži dokumentacijo iz 382. člena zakona o davčnem postopku ter še najmanj naslednjo dokumentacijo:

- Letne izkaze (IU; BS) in davčni obračun zavezanca za davek
- Letne izkaze (IU; BS) in davčni obračun povezane osebe
- Opis transakcije z povezano osebo, ki so predmet APA
- [Vrsta APA - enostranski ali MAP APA]
- Časovno obdobje za katerega se sklene APA (največ 5 let)
- podatke o dejavnosti zavezanca za davek – masterfile (opis davčnega zavezanca, organizacijske strukture na svetovni ravni in vrste povezanosti (kot kapitalska, pogodbeni, osebna), njegovega sistema določanja transfernih cen, splošnega opisa poslovanja in poslovnih strategij, splošnih ekonomskih in drugih dejavnikov, konkurenčnega okolja.)

- Opis dejavnosti davčnega zavezanca, s posebnim poudarkom na transakciji s povezano osebo, ki se ureja z APA
- opis panoge [z navedbo vira], v kateri zavezanec za davek [podjetje] deluje
- opis predlagane metodologije za transferne cene (TPM) z navedbo razlogov, zakaj je predlagana metodologija najbolj primeren za zagotovitev neodvisnega tržnega načela
- Podrobnosti o benchmarku s tretjimi osebami in metoda (-e), uporabljene za izbiro teh meril
- Finančne in ekonomske analize (predračunavanje – finančnih napovedi financial forecasts) za dokazovanje uporabe predlagane TPM in, projekcijo razvoja transakcije, ki je predmet vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.
- navedba in opis kritičnih predpostavk, na podlagi katerih je bila narejena analiza in na podlagi te analize predlagana metoda za določanje transferne cene.
- Opis kako kritične predpostavke [ključne predpostavke] vplivajo na izbrano metodo (kako bi lahko ogrozile celovitost predlagane TPM).
- Predlagana ureditev za izvajanje kakršne koli prilagoditve transakcije (compensating adjustments), kadar se dejanski rezultati zavezanca razlikujejo od tistih, ki so predlagani uporabe TPM določene v APA.
- Izjavo da se odpoveduje možnosti pritožbe
- informacijo o tem ali je povezana oseba zaprosila za BAPA/MAPA
- drugo

(4) Če se davčni organ strinja, se dokumentacija lahko predloži v angleškem jeziku, v nasprotnem primeru jo mora davčni zavezanec dati v prevod na svoje stroške. Če je dokumentacija predložena v tujem jeziku pa se tekom postopka sklepanja APA sporazuma izkazala (na primer zaradi kompleksnosti transakcije) potreba po prevodu pristojni organ prevod naloži davčnemu zavezancu.

(5) Če pristojni organ na podlagi predložene dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena ne more zadovoljivo presoditi ali je predlagana metodologija za določitev vrednosti transakcije, ki je predmet APA sporazuma pravilna, pozove zavezanca za davek, da [dopolni vlogo in] predloži dodatno dokumentacijo. Vsaka dopolnitev vloge se šteje kot nova vloga.

(6) Zavezanec za davek mora ob nastopu novih okoliščin spremeniti/dopolniti vlogo pri čemer se takšna vloga šteje kot nova vloga.

(7) Vsaka dopolnitev vloge se šteje kot nova vloga.

(8) Pristojni organ mora najpozneje v [15] delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo z njim sklenil vnaprejšnji cenovni sporazum.

4. člen

(faza sklenitev in podpis vnaprejšnjega cenovnega sporazuma)

- (1) APA sporazum mora vsebovati najmanj naslednje določbe:
- preambulo,
 - osebe sporazuma in določbo o tem, da je vnaprejšnji cenovni sporazum zavezujoč za davčno administracijo in zavezanca,
 - podrobnosti glede metodologije in kritičnih predpostavkah na katerih temelji vnaprejšnji cenovni sporazum,
 - časovno obdobje za katerega s sklene sporazum in dan začetka veljavnosti,
 - določba, glede dokumentacije (dokumentacija na podlagi katere je bil sklenjen vnaprejšnji cenovni sporazum in dokumentacija, ki je potrebna za izvajanje letnega poročanja [zagotavljanje, poročanje]),
 - določba o spremljanju in poročanju izvajanja vnaprejšnjega cenovnega sporazuma,
 - določba o naknadni obravnavi (veljavnost za nazaj rollback),
 - določba o okoliščinah, ki bodo zahtevale revizijo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma,
 - določba okoliščinah, ki bodo povzročile preklic vnaprejšnjega cenovnega sporazuma za prihodnost ali za preteklost (na primer, če se zagotovijo lažne informacije,
 - pravni učinek, določbo o davčni tajnosti, cena,
 - uporabljena davčna zakonodaja,
 - priloge.

5. člen (plačilo)

(1) Davčni zavezanec za izdajo okvira o določitvi primernih meril plača X EUR, za vsako nadaljnje podaljšanje okvira o določitvi primernih meril X EUR. Davčni zavezanec za katerega velja posebna ureditev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za izdajo okvira o določitvi primernih meril plača X EUR, za njegovo podaljšanje pa X EUR.

(2) Davčni zavezanec znesek iz prvega odstavka poravnava ob vložitvi vloge za izdajo okvira o določitvi primernih meril.

6. člen (začetek veljavnosti)

Ta navodila začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljajo pa se od 1.1.2017 dalje.

Priloga: OSNUTEK Pravilnika o obrazcu vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, obrazcu vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost in obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov

Na podlagi drugega odstavka 270. člena in prvega odstavka 289. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11- uradno prečiščeno besedilo, 32/12 in 94/12, 101/13 – ZdavNepr., 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14-ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, xxx) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o obrazcu vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, obrazcu vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost in obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov

1. člen

S tem pravilnikom se določata vsebina in oblika obrazca vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, obrazca vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost in obrazca zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov.

2. člen

Vlogo za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane pri informativnem izračunu dohodnine vložijo le zavezanci, ki med letom pri izračunu akontacije dohodnine (od dohodka iz delovnega razmerja, pokojnine ali drugega dohodka) niso uveljavljali posebne olajšave za vzdrževane družinske člane in zavezanci, ki želijo te podatke spremeniti. Vlogo vložijo na obrazcu, ki ja Priloga 1 tega pravilnika in njegov sestavni del,

3. člen

Vlogo za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost v primeru vlaganja v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu ali v okviru agrarne skupnosti zavezanci vložijo na obrazcu, ki je Priloga 2 tega pravilnika in njegov sestavni del.

4. člen

Zahtevk za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov vložijo zavezanec na obrazcu, ki je Priloga 3 tega pravilnika in njegov sestavni del.

5. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o obrazcu vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane in vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (Uradni list RS, št. 98/13).

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja se že za odmero dohodnine za leto 2015.

Št.:
Ljubljana, dne
EVA: 2015-1611

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Priloga 1: Vloga za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane pri informativnem izračunu dohodnine

Priloga 2: Vloga za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost

Priloga 3: Zahtevk za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov

NAVODILO ZA IZPOLNJEVANJE VLOGE ZA UVELJAVLJANJE POSEBNE OLAJŠAVE ZA VZDRŽEVANE DRUŽINSKE ČLANE PRI INFORMATIVNEM IZRAČUNU DOHODNINE

1. Podatke pod točko 1 vpišejo davčni zavezanci rezidenti, ki pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, pokojnine ali drugega dohodka, določenega v 105. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 - uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14 in 23/15; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) pod pogoji iz drugega odstavka 131. člena ZDoh-2, **niso uveljavljali posebne olajšave za vzdrževane družinske člane**. V tabelo pod točko 1 vpišejo podatke o vzdrževanih družinskih članih, za katere želijo, da jih davčni organ upošteva pri sestavi informativnega izračuna dohodnine.

Davčni zavezanci uveljavljajo posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane na obrazcu vloge, ki je skupaj z navodili za izpolnjevanje objavljen na spletnih straneh Finančne uprave **R e p u b l i k e S l o v e n i j e** (http://www.fu.gov.si/davki_in_druge_dajatve/podrocja/dohodnina/letna_odmera_dohodnine/) ali na obrazcu, ki po vsebini in obliki ustreza obrazcu, določenim s tem pravilnikom. Oddaja je možna tudi preko sistema eDavki (<http://eDavki.durs.si>).

Pod točko 1 vpišejo podatke o vzdrževanih družinskih članih tudi zavezanci, ki so pri izračunu akontacije dohodnine uveljavljali posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane, pa želijo s to vlogo spremeniti le čas vzdrževanja. V tabelo pod točko 1 vpišejo obdobje, za katerega želijo, da ga davčni organ upošteva pri sestavi informativnega izračuna dohodnine.

2. Podatke pod točko 2 vpišejo davčni zavezanci rezidenti, ki **so** pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, pokojnine ali drugega dohodka, določenega v 105. členu ZDoh-2, pod pogoji iz drugega odstavka 131. člena ZDoh-2, uveljavljali **posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane**. V tabelo pod točko 2 vpišejo podatke o vzdrževanih družinskih članih, za katere želijo, da jih davčni organ ne upošteva pri sestavi informativnega izračuna dohodnine.

OPOZORILO: Za vzdrževanega družinskega člana velja oseba, ki ima v Sloveniji prijavljeno prebivališče ali pa je državljan Republike Slovenije oziroma države članice EU ali rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje.

Izpolnjevanje vloge

Stolpec 1 – Vpišete ime in priimek vzdrževanega družinskega člana.

Stolpec 2 – Vpišete davčno številko vzdrževanega družinskega člana. Če vzdrževani družinski član nima davčne številke in ni vpisan v davčni register, morate zanj vložiti prijavo za vpis vzdrževanih družinskih članov v davčni register. Prijavo vložite na obrazcu DR-02 VDC – Prijava za vpis vzdrževanih družinskih članov v davčni register.

Stolpec 3 – Vpišete letnico rojstva vzdrževanega družinskega člana.

Stolpec 4 – Vpišete ustrezno oznako sorodstvenega razmerja vzdrževanega družinskega člana:

A1 - otrok do 18. leta starosti.

A2 - otrok od 18. do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji in ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti in nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana. Za lastne dohodke se štejejo vsi dohodki po ZDoh-2 razen družinske pokojnine, dohodke začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda RS za zaposlovanje, ki opravlja posredovanje dela dijakom in študentom, štipendije in dohodki, ki so oproščeni plačila dohodnine po 22. in 29. členu ZDoh-2.

A3 - otrok, ki izpolnjuje pogoje pod oznako A2 in je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in to največ za 6 let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za 4 leta od dneva vpisa na podiplomski študij.

A4 - otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu, kadar nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana.

A5 - otrok, ki potrebuje posebno nego in varstvo in ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih ali pravico do dodatka za pomoč in potrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Olajšava se ne prizna zavezancu, čigar otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. Tedaj se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka.

B - otrok, ki je v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, nezmožen za delo, ne glede na starost.

Za otroka pod oznako A in B velja:

- lastni otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja;
- vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča;
- druga oseba, če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča.

C - zakonec ali zunajzakonski partner, ki ni zaposlen in ne opravlja dejavnosti, če nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana, in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec.

Za zakonca velja oseba, ki živi z zavezancem v zakonski zvezi. Za zakonca velja tudi zunajzakonski partner, če živi z zavezancem najmanj eno leto v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

D - starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialnovarstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev; pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino.

E - drug član kmetijskega gospodinjstva, ki pri zavezancu, katerega pretežni del dohodka je iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. Tedaj kot vzdrževani družinski član zavezanca velja tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva.

Otroka, ki je v zadevnem davčnem letu dopolnil 18 let, vpišete z oznako A1, ne glede na to, v katerem mesecu leta je to starost dopolnil.

Če je bila med letom pri otroku sprememba kriterija za določitev ustrezne oznake (razen, če je dopolnil 18 let) ga vpišete z vsako ustrezno oznako posebej.

Stolpec 5 – Vpišete začetni mesec vzdrževanja (s številko).

Stolpec 6 – Vpišete končni mesec vzdrževanja (s številko).

Stolpec 7 – Če ste za vzdrževanega družinskega člana na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju plačevali preživnino, vpišete skupni znesek v zadevnem davčnem letu plačane preživnine. Če uveljavljate olajšavo le za del leta, vpišete znesek preživnine, ki se nanaša na to obdobje.

Razliko do celotne višine posebne olajšave za vzdrževane družinske člane uveljavljate le, kadar drug zavezanec, ki je v svoji napovedi uveljavljal olajšavo za iste vzdrževane družinske člane, te olajšave zaradi prenizke osnove za dohodnino ne more v celoti izkoristiti. V prvo tabelo vpišete podatek o vzdrževanih družinskih članih, v spodnjo pa priimek in ime ter davčno številko zavezanca, ki olajšave za iste vzdrževane družinske člane ne more izkoristiti v celoti.

Rezidentu, za katerega je drug rezident uveljavljal posebno olajšavo za vzdrževanega družinskega člana, se **ne prizna zmanjšanje letne osnove** v višini splošne olajšave.

Rezidentu, za katerega je drug rezident uveljavljal posebno olajšavo za vzdrževanega družinskega člana za del leta, se **prizna zmanjšanje letne osnove v sorazmernem delu** splošne olajšave, in to za čas, ko ni bil vzdrževani član.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

Priloga 2

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU

_____	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>															
(ime in priimek)	(davčna številka)															
_____	_____															
(podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka)	(elektronski naslov)															
<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>										
(poštna številka, ime pošte)	(telefonska številka)															

VLOGA

za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost v letu _____

I. PODATKI O VLAGANJIH V OKVIRU KMEČKEGA GOSPODINJSTVA

Zap. št.	Vrsta vlaganja	Vrednost vlaganja (EUR)	Številka računa	Naziv organa, ki je izdal odločbo o odobritvi sofinanciranja vlaganja	Številka in datum izdaje odločbe o odobritvi sofinanciranja vlaganja	Znesek sofinanciranja vlaganja (EUR)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

II. PODATKI O VLAGANJH ZAVEZANCA V OKVIRU AGRARNE SKUPNOSTI

- a) Podatki o agrarnih skupnostih in deležih članov kmečkih gospodinjstev v agrarnih skupnostih:

Zap. št.	Davčna številka agrarne skupnosti	Naziv in sedež agrarne skupnosti	Podatki o članu kmečkega gospodinjstva, ki ima delež v AS		
			davčna številka	ime in priimek	delež v agrarni skupnosti

- b) Podatki o vlaganjih v posamezni agrarni skupnosti:

Davčna številka agrarne skupnosti	Vrsta vlaganja	Vrednost vlaganja (EUR)	Številka računa	Naziv organa, ki je izdal odločbo o odobritvi sofinanciranja vlaganja	Številka in datum izdaje odločbe o odobritvi sofinanciranja vlaganja	Znesek sofinanciranja vlaganja (EUR)

III. PRILOŽENA DOKAZILA (ustrezno označite):

- računi:
 dokazilo o deležu članov kmečkega gospodarstva v agrarni skupnosti
 kopija odločbe o odobritvi sofinanciranja vlaganja
 druga dokazila (vrsta in število):
.....

Izjavljam, da vlaganja, za katera uveljavljam olajšavo za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, niso sofinancirana iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti oziroma da sem v nasprotnem primeru v I. in II.b točke te vloge navedel številko odločbe, s katero mi je bilo odobreno sofinanciranje vlaganja in odobreni znesek sofinanciranja vlaganja.

Zavežujem se, da bom v primeru sprememb v zvezi s sofinanciranjem navedenih vlaganj iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti davčnemu organu sporočil(a) resnične, pravilne in popolne podatke.

V/Na....., dne

.....
podpis zavezanca/ke

OPOZORILO: Če so v vlogi navedeni nepopolni podatki, se ne bodo upoštevali pri informativnem izračunu. Pri sestavi informativnega izračuna za leto, za katero se odmerja dohodnina (davčno leto), bo davčni organ upošteval le vloge, ki jih bo prejel do 5. 2. tekočega leta za preteklo davčno leto. Če je vloga poslana priporočeno po pošti, se za dan vložitve vloge šteje dan oddaje na pošto, če pa je vloga poslana z navadno pošto, mora k davčni upravi prispeti najpozneje do 5. 2. tekočega leta za preteklo davčno leto.

NAVODILO ZA IZPOLNJEVANJE VLOGE ZA UVELJAVLJANJE OLAJŠAVE ZA INVESTIRANJE V OSNOVNO KMETIJSKO IN OSNOVNO GOZDARSKO DEJAVNOST

Davčni zavezanci, ki dosegajo dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, lahko v skladu s 73. a členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 - uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14 in 23/15; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) za vlaganja v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodarstvu ali v okviru agrarne skupnosti uveljavljajo olajšavo za investiranje na obrazcu vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost.

Olajšava se prizna za vlaganja sredstev v osnovna sredstva in opremo, razen za vlaganja v:

- nakup zemljišč,
- nakup ali gradnjo stavb,
- nakup motornih vozil, razen traktorjev in druge kmetijske in gozdarske mehanizacije.

Vlogo za uveljavljanje olajšave za investiranje vložijo eden od članov kmečkega gospodarstva, ki je zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

Vlogo vloži za vse člane kmečkega gospodinjstva, ki so v davčnem letu vlagali v osnovna sredstva oziroma opremo v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo. Člani kmečkega gospodinjstva, ki želijo uveljavljati olajšavo za vlaganja, izvedena v različnih agrarnih skupnostih, uveljavljajo olajšavo za vlaganja v vsako agrarno skupnost posebej, vendar na istem obrazcu.

Vlogo za uveljavljanje olajšave je treba vložiti do 5. februarja tekočega leta za vlaganja v preteklem letu. Kot leto vlaganja se šteje leto, navedeno na računu.

Olajšava se prizna v višini 40% vlaganja, vendar največ do višine davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Neizkoriščen del olajšave lahko zmanjšuje davčno osnovo še v naslednjih petih letih po letu vlaganja. Priznana olajšava znižuje samo davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

Če vloga ni popolna, se ne upošteva v informativnem izračunu dohodnine. Če pa zavezanec z ugovorom oziroma napovedjo želi popraviti vlogo, ki jo je že vložil, pri izpolnjevanju te vloge navede vse investicije v letu vlaganja, ki jih želi uveljavljati in ne samo spremembe oziroma popravke, ki se nanašajo na prvotno vlogo.

I. PODATKI O VLAGANJIH V OKVIRU KMEČKEGA GOSPODINJSTVA

Vsako vlaganje se v preglednici vpisuje v eno vrstico in mora imeti svojo zaporedno številko.

V polje Vrsta vlaganja se vpiše kratek opis vrste vlaganja (npr. traktor, obračalni plug, brana, trosilnik mulčer, sadike, storitve postavitve trajnega nasada).

V polje Vrednost vlaganja (EUR) se vpiše znesek vlaganja, kot je izkazan na priloženem računu brez davka na dodano vrednost (DDV), če je bil zavezanec v času vlaganja identificiran za namene DDV (je bil v sistemu DDV). Če zavezanec v času vlaganja ni bil identificiran za namene DDV (ni bil v sistemu DDV), v polje Vrednost vlaganja (EUR) vpiše celoten znesek vlaganja skupaj z DDV. Znesek vlaganja se navede v eurih.

V polje Številka računa se vpiše številka računa, ki dokazuje vlaganje in je priložen vlogi. Kot račun se šteje vsaka listina, iz katere je razvidna količina in znesek vlaganja ter naročnik oziroma plačnik vlaganja. En račun je lahko vpisan v več vrsticah, za vsako vlaganje posebej (kadar je iz enega računa razvidnih več vlaganj).

V polje Naziv organa, ki je izdal odločbo o odobritvi sofinanciranja vlaganja, se vpiše naziv pristojnega organa, ki je odobril sofinanciranje vlaganja. To je lahko Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja (ARSKTRP) ali posamezna samoupravna lokalna skupnost (občina) ali drug izplačevalec teh dohodkov. Polje se pusti prazno, če vlaganje ni bilo sofinancirano iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti.

V polje Številka in datum odločbe o odobritvi sofinanciranja vlaganja se vpiše številka odločbe, ki jo je izdal pristojni organ (npr. ARSKTRP, samoupravna lokalna skupnost), s katero je odobril sofinanciranje vlaganja, za katero zavezanec uveljavlja investicijsko olajšavo ter datum izdaje odločbe. Polje se pusti prazno, če vlaganje ni bilo sofinancirano iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti.

V polje Znesek sofinanciranja vlaganja se vpiše znesek, ki je bil zavezancu za nakup v isti vrstici vpisanega osnovnega sredstva ali opreme financiran iz proračuna EU, RS ali samoupravnih lokalnih skupnosti. Polje se pusti prazno, če vlaganje ni bilo sofinancirano iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti.

II. PODATKI O VLAGANJIH ZAVEZANCA V OKVIRU AGRARNE SKUPNOSTI

- a) Podatki o agrarnih skupnostih in deležih članov kmečkih gospodinjstev v agrarnih skupnostih**

Zavezanec v posamezno vrstico preglednice vpisuje podatke o posamezni agrarni skupnosti, za katero želi vsaj eden od članov kmečkega gospodinjstva uveljavljati olajšavo. V kolikor so v davčnem letu člani kmečkega gospodinjstva vlagali v različne agrarne skupnosti, mora imeti vsaka agrarna skupnost na vlogi svojo zaporedno številko.

V preglednico se za vsako posamezno agrarno skupnost vpiše njena davčna številka, naziv in sedež ter podatke o vseh članih kmečkega gospodinjstva, ki so hkrati tudi člani navedene agrarne skupnosti. V preglednico se vpisujejo podatki o davčni številki posameznega člana, ime in priimek ter solastniški oziroma sorazmerni delež, ki ga ima posameznik v agrarni skupnosti. Solastniški delež se izrazi v odstotku, na dve decimalni mesti natančno (npr. 23,48 %).

b) Podatki o vlaganjih v posamezni agrarni skupnosti

V polje Davčna številka agrarne skupnosti se vpiše davčna številka, ki pripada posamezni agrarni skupnosti, v katero so člani kmečkega gospodinjstva investirali v posameznem letu.

Vsako vlaganje se v preglednici vpisuje v svojo vrstico. V primeru, da so člani kmečkega gospodinjstva investirali v več kot eno vlaganje v okviru iste agrarne skupnosti, se vsako vlaganje vpiše v svojo vrstico, s tem da se za vsako vlaganje v polje Davčna številka agrarne skupnosti vpiše vedno ista številka.

Pri izpolnjevanju druge preglednice se smiselno upoštevajo navodila za izpolnjevanje preglednice za vlaganja v okviru kmečkega gospodinjstva.

III. PRILOŽENA DOKAZILA

Zavezanec, ki želi uveljavljati olajšavo za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, mora vlogi priložiti različna dokazila, s katerimi dokazuje upravičenost do zmanjševanja davčne osnove v znesku investicijske olajšave.

Pred vsako vrsto priloge zavezanec v prazno polje s križcem označi, če je posamezna priloga priložena vlogi, ter zapiše skupno število tovrstnih prilog.

Zavezanec mora vlogi obvezno priložiti vse račune, s katerimi dokazuje obstoj in višino vlaganj v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.

Dokazilo o deležu članov kmečkega gospodinjstva v agrarni skupnosti je obvezno samo, če zavezanec uveljavlja vlaganja v okviru agrarne skupnosti. Kot dokazilo se šteje izpisek iz zemljiške knjige, sporazum o vzpostavitvi agrarne skupnosti s članskim imenikom, izpisek iz registra agrarnih skupnosti itd.

Če je vlaganje sofinancirano iz proračuna EU, RS ali samoupravne lokalne skupnosti, mora zavezanec vlogi obvezno priložiti tudi kopijo odločbe, s katero mu je bila priznana pravica do sofinanciranja vlaganja.

Zavezanec vlogi priloži tudi morebitna druga dokazila, za katera meni, da bi lahko bila pomembna pri ugotavljanju upravičenosti zavezanca do investicijske olajšave.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Priloga 3

PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(ime in priimek) (davčna številka)

_____ (podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka) (elektronski naslov)

--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(poštna številka, ime pošte) (telefonska številka)

ZAHTEVEK

za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov

1. PODATKI O IZPLAČEVALCU DAVKA

Ime in priimek oziroma firma plačnika	Naslov oziroma sedež izplačevalca (naselje, ulica, hišna številka, pošta)	Davčna številka

2. PODATKI O PREJETEM DOHODKU IZ DRUGEGA POGOBNENEGA RAZMERJA

Datum izplačila dohodka	Dohodek (v EUR)	Davčni odtegljaj (v EUR)

3. PODATKI O DEJANSKIH STROŠKIH V ZVEZI Z OPRAVLJANJEM DELA IN STORITEV

3.1. Dejanski stroški prevoza na delo in z dela

Za prevoz z javnim/lastnim prevoznim sredstvom uveljavljam stroške prevoza od:

- običajnemu prebivališču najbližjega postajališča
- običajnega prebivališča

na naslovu _____
do mesta opravljanja dela:

Mesec	Davčna številka izplačevalca	Mesto opravljanja dela	Javno prevozno sredstvo		Lastno prevozno sredstvo	
			Vrsta (vlak,...)	Skupni znesek vozovnice	Število km	Znesek
Januar						
Februar						
Marec						

3.3. Dejanski stroški nočitve

Uveljavljam dejanske stroške prenočevanja na službenem potovanju:

Davčna številka izplačevalca	Mesto opravljanja dela	Število nočitev	Znesek (v EUR)
SKUPAJ			

* * * * *

Priloge (popis dokumentov, ki jih zavezanec prilaga k zahtevku):

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

V/Na _____, dne _____

podpis zavezanca